

IN DE
**SMELTKROES
MET CHRISTUS**

Ellen G. White
NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:

3^e kwartaal 2022

In de smeltkroes van de gekruisigde Schepper

Les 1 - De smeltkroes van de Herder	3
Les 2 - De komende smeltkroezen	8
Les 3 - De vogelkooi	14
Les 4 - Het gezicht van de goudsmid zien	20
Les 5 - Extreme hitte	26
Les 6 - Worstelen met al je kracht	32
Les 7 - Onverwoestbare hoop	38
Les 8 - Het onzichtbare zien	44
Les 9 - Een leven vol lof	51
Les 10 - Lankmoedigheid in de smeltkroes	57
Les 11 - Wachten in de smeltkroes	63
Les 12 - Sterven als een zaadje	69
Les 13 - Christus in de smeltkroes	75

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

Les 1 - De smeltkroes van de Herder

Sabbatmiddag 25 juni

Als Jezus, de grote Leraar, Zijn lessen voorlegt uit het open boek van de natuur, opent Hij het oog van hun verstand om de aandacht te onthullen die aan voorwerpen wordt gegeven in verhouding tot de rang die zij innemen op de schaal van de schepping. Als het gras van het veld, dat vandaag zo mooi is en de zinnen verrukt, [en] morgen wordt omgehakt en verbrand, zo'n grote aandacht van God krijgt, hoeveel meer zal Hij dan niet schenken aan de mens die naar Zijn beeld is gevormd. Wij kunnen ons geen overdreven voorstelling maken van de waarde van de menselijke ziel, en de aandacht die de hemel aan de mens schenkt. Hij geeft dan de troostende verzekering: "Vrees niet, kleine kudde, want het is uws Vaders welbehagen u het koninkrijk te geven."

Jezus is de goede Herder. Zijn volgelingen zijn de schapen van Zijn weide. Een herder is altijd bij zijn kudde om ze te verdedigen, om ze weg te houden van de wolven, om de verloren schapen op te jagen en ze terug te brengen naar de kudde, om ze naar groene weiden *te* leiden en naar levend water.

Laten wij nooit vergeten, zelfs wanneer wij in het dal wandelen, dat Christus evenzeer bij ons is wanneer wij daar vertrouwend wandelen als wanneer wij op de bergtop staan. De stem zei tot ons: "Wilt u uw last niet op de lastdrager, de Here Jezus Christus, werpen? Wilt gij niet aan de zonnige zijde van het kruis leven en zeggen: "Ik breng dank aan Hem, die mij kracht gegeven heeft, Christus Jezus, onze Here, dat Hij mij getrouw geacht heeft, daar Hij mij in de bediening gesteld heeft, ". "Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen." (1 Timoteüs 1:12; 1 Petrus 1:8,9). ...

Ik moet op Hem vertrouwen, ongeacht de veranderingen in mijn gemoedstoestand. Ik moet de lof verkondigen van Hem die mij geroepen heeft "uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht" (1 Petrus 2:9). Mijn hart moet standvastig zijn in Christus, mijn Verlosser, Zijn liefde en genadige goedheid aanschouwend. Ik moet niet nu en dan op Hem vertrouwen, maar altijd, opdat ik de resultaten openbaar mag maken van het verblijven in Hem die mij gekocht heeft met Zijn kostbaar bloed. Wij moeten leren de beloften te geloven, een blijvend geloof te hebben, zodat wij ze kunnen aannemen als het vaste woord van God. – *Mind, Character and Personality, vol. 2, p. 811.*

Satan is onze vernietiger, maar Christus is onze hersteller. We moeten ons geloof voortdurend uitoefenen en op God vertrouwen, wat onze gevoelens ook mogen zijn... U kunt met de psalmist zeggen: "Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis, ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij; uw stok en uw staf, die vertroosten mij. Gij richt voor mij een dis aan voor de ogen van wie mij benauwen; Gij zalft mijn hoofd met olie, mijn beker vloeit over. Ja, heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; ik zal in het huis des Heren verblijven tot in lengte van dagen" (Ps 23:4-6) – *Lift Him Up, p. 332.*

Zondag – 26 juni: Een gids voor de reis: De Herder

Zoals de herder zijn schapen liefheeft, en niet kan rusten als er ook maar één ontbreekt, zo, in een oneindig hogere graad, heeft God elke verstoten ziel lief. Mensen kunnen de aanspraak op Zijn liefde ontkennen, zij kunnen van Hem afdwalen, zij kunnen een andere meester kiezen; toch zijn zij van God, en Hij verlangt ernaar de Zijnen terug te vinden. Hij zegt: "Zoals een herder naar zijn kudde omziet, wanneer hij te midden van zijn verspreide schapen is, zo zal Ik naar mijn schapen omzien en ze redden uit alle plaatsen waar zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en duisternis." Ezechiël 34:12.

In de gelijkenis gaat de herder op zoek naar één schaap – het allerminste dat geteld kan worden. Dus als er maar één verloren ziel was geweest, zou Christus voor die ene gestorven zijn.

Het schaap dat is afgedwaald van de kudde is het meest hulpeloze van alle schepselen. Het moet door de herder worden gezocht, want het kan de weg niet terugvinden. Zo is het ook met de ziel die van God is afgedwaald; hij is even hulpeloos als het verloren schaap, en tenzij goddelijke liefde hem te hulp was gekomen, zou hij nooit de weg naar God kunnen terugvinden. – *Christ's Object Lessons, p. 187.*

Hoezeer een herder ook van zijn schapen houdt, hij houdt meer van zijn zonen en dochters. Jezus is niet alleen onze herder; Hij is onze "eeuwige Vader". En Hij zegt: "Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik de Vader ken." Johannes 10:14,15. Wat een uitspraak is dit – de eniggeboren Zoon, Hij die in de schoot van de Vader is, Hij die God heeft verklaard te zijn "de man die mijn metgezel is" (Zacharia 13:7) – de gemeenschap tussen Hem en de eeuwige God wordt genomen om de gemeenschap tussen Christus en Zijn kinderen op de aarde voor te stellen!

Omdat wij het geschenk van Zijn Vader zijn, en de beloning van Zijn werk, houdt Jezus van ons. Hij houdt van ons als Zijn kinderen. Lezer, Hij houdt van u. De hemel zelf kan niets groters, niets beters schenken. Vertrouw daarom. – *The Desire of Ages, p. 483.*

Terwijl wij niet de donkere hoofdstukken in onze ervaring de revue laten passeren, maar de openbaringen van Gods grote barmhartigheid en onfeilbare liefde, zullen wij veel meer roemen dan klagen. Wij zullen spreken over de liefdevolle trouw van God als de ware, tedere, medelijdende herder van Zijn kudde, waarvan Hij heeft verklaard dat niemand die uit Zijn hand zal rukken. De taal van het hart zal niet zelfzuchtig murmureren en klagen zijn. Lofprijzing, als helder stromende beken, zal komen van Gods waarlijk gelovigen. "Heil en goedertierenheid zullen mij volgen al de dagen van mijn leven; ik zal in het huis des Heren verblijven tot in lengte van dagen." "Gij zult mij leiden door uw raad, en daarna mij in heerlijkheid opnemen. Wie heb ik [nevens] [U] in de hemel? Nevens U begeer ik niets op aarde." Psalm 23:6; 73:24, 25. – *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 367.*

Maandag 27 juni: Locaties op de reis

Mensen lijden veel omdat zij van het pad afwijken dat God voor hen heeft uitgekozen om te volgen. Zij lopen in de vonken van het vuur dat zij zelf hebben aangestoken, en het zekere resultaat is ellende, onrust en verdriet, die zij hadden kunnen vermijden als zij hun wil aan God hadden onderworpen. Welke weg God ook voor ons kiest, welke weg Hij ook voor onze voeten verordent, dat is de enige weg van veiligheid. Met het oog des geloofs, met kinderlijke onderwerping als gehoorzame kinderen, moeten wij onze blik op God richten, Zijn leiding volgen, en de moeilijkheden zullen opklaren. De belofte is: "Ik zal u leren en onderwijzen." – *Sons and Daughters of God, p. 175.*

Als uw schreden door de Heer zijn geordend ... moet u niet verwachten dat uw pad er altijd een zal zijn van uiterlijke vrede en voorspoed. Het pad dat naar de eeuwige dag leidt is niet het gemakkelijkste om te bewandelen, en soms zal het donker en doornig lijken. Maar u hebt de zekerheid dat Gods eeuwige armen u omringen, om u te beschermen tegen het kwaad. Hij wil dat u ernstig vertrouwen in Hem stelt, en leert Hem te vertrouwen in de schaduw en in de zonneschijn.

De volgeling van Christus moet geloof hebben dat in het hart verankerd is; want zonder dit is het onmogelijk God te behagen. Geloof is de hand die oneindige hulp vastgrijpt; het is het medium waardoor het vernieuwde hart één wordt met het hart van Christus. – *Messages to Young People, p. 102.*

Onze smarten komen niet uit de grond. In elke beproeving heeft God een doel dat Hij voor ons uitwerkt. Elke slag die een afgod vernietigt, elke voorzienigheid die onze greep op de aarde verzwakt en onze genegenheid vaster op God vestigt, is een zegen. Het snoeien kan een tijd lang pijnlijk zijn, maar daarna "brengt het de vreedzame vrucht der gerechtigheid voort". Wij moeten met dankbaarheid ontvangen wat ons geweten wakker schudt, onze gedachten verheft en ons leven veredelt. De vruchteloze takken worden afgehouden en in het vuur geworpen. Laten wij dankbaar zijn dat wij door pijnlijk snoeien een band mogen behouden met de levende Wijnstok; want als wij met Christus lijden, zullen wij ook met Hem heersen.

Juist de beproeving die ons geloof het zwaarst belast en het doet lijken alsof God ons verlaten heeft, is om ons nader tot Hem te brengen, zodat wij al onze lasten aan de voeten van Christus kunnen leggen en de vrede ervaren die Hij ons in ruil daarvoor zal geven. God heeft de zwaksten van Zijn schepselen lief en zorgt voor hen, en wij kunnen Hem niet meer onteren dan door te twijfelen aan Zijn liefde voor ons. O, laten wij dat levend geloof aankweken dat Hem zal vertrouwen in het uur van duisternis en beproeving! – *My Live Today, p. 93.*

Dinsdag 28 juni: Onverwachte omweg 1: De Vallei

Toen Henry White, onze oudste zoon, op sterven lag, zei hij: "Een bed van pijn is een kostbare plaats als we de aanwezigheid van Jezus hebben." Wanneer wij verplicht zijn van het bittere water te drinken, wend ons dan van het bittere af naar het kostbare en het heldere. In beproeving kan genade de menselijke ziel zekerheid geven, en

wanneer wij aan het sterfbed staan en zien hoe de christen het lijden kan dragen en door het dal van de dood kan gaan, verzamelen wij kracht en moed om te werken, en wij falen niet, noch worden wij ontmoedigd in het leiden van zielen tot Jezus.

Zij die de grootste smarten hebben gedragen, zijn dikwijls degenen die de grootste troost aan anderen brengen, zonneschijn brengen waar zij ook gaan. Zulken zijn gekastijd en verzoet door hun beproevingen; zij verloren hun vertrouwen in God niet toen moeilijkheden hen overvielen, maar klampten zich dichter vast aan Zijn beschermende liefde. Zulken zijn een levend bewijs van de tedere zorg van God, die zowel de duisternis als het licht maakt, en ons kastijdt voor ons welzijn. Christus is het licht der wereld; in Hem is geen duisternis. Kostbaar licht! Laten wij in dat licht leven! Zeg vaarwel aan droefheid en afkeer. Verblijdt u altijd in de Heer, en nogmaals zeg ik: verheugt u. –*Selected Messages, vol 2, p. 274.*

Het woord is: Ga voorwaarts; vervul uw individuele plicht, en laat alle gevolgen in de handen van God. Als wij voorwaarts gaan waar Jezus de weg wijst, zullen wij Zijn triomf zien, zullen wij Zijn vreugde delen. Wij moeten delen in de conflicten als wij de kroon der overwinning dragen. Zoals Jezus, moeten wij volmaakt worden door het lijden. Als het leven van Christus een leven van gemak was geweest, dan zouden wij veilig kunnen toegeven aan luiheid. Maar omdat Zijn leven gekenmerkt werd door voortdurende zelfverloochening, lijden en zelfopoffering, zullen wij niet klagen als wij met Hem deelhebben. Wij kunnen veilig wandelen op het donkerste pad als wij het Licht der wereld tot onze gids hebben. –*Selected Messages, vol 1, p. 28.*

Laten we niet vergeten dat het leven van Gods kinderen in deze wereld een pelgrimsleven is. Wij hebben niet de wijsheid om ons eigen leven te plannen. Het is niet aan ons om onze toekomst vorm te geven. "Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou." Hebrëeën 11:8. ...

Te veel mensen maken plannen voor een schitterende toekomst en falen. Laat God voor u plannen maken. Vertrouw als een klein kind op de leiding van Hem die "de voeten zijner gunstgenoten behoedt." 1 Samuël 2:9. God leidt Zijn kinderen nooit anders dan zij verkiezen geleid te worden, als zij het einde van het begin konden zien en de heerlijkheid konden onderscheiden van het doel dat zij vervullen als medewerkers met Hem.

Woensdag 29 juni: Onverwachte omweg 2: De omsingelde tafel

Bij de vervulling van onze plichten mogen wij onze vijanden niet verachten, noch vrezen... Ons vertrouwen op God stellende, moeten wij gestadig voorwaarts gaan, Zijn werk doen met onbaatzuchtigheid, in nederige afhankelijkheid van Hem, onszelf en alles wat ons heden en onze toekomst aangaat toevertrouwend aan Zijn voorzienigheid, het begin van ons vertrouwen vasthoudende tot het einde, bedenkende dat wij de zegeningen van de hemel ontvangen, niet vanwege onze waardigheid, maar vanwege Christus' waardigheid en onze aanvaarding, door geloof in Hem, van Gods overvloedige genade. –*Testimonies for the Church, vol. 7, p. 107.*

Als wij moeilijkheden tegenkomen en in Christus' kracht deze overwinnen; als wij vijanden ontmoeten en in Christus' kracht hen op de vlucht doen slaan; als wij verantwoordelijkheden aanvaarden en in Christus' kracht deze getrouw vervullen, doen wij een kostbare ervaring op. Wij leren, zoals wij anders niet hadden kunnen leren, dat onze Verlosser een aanwezige hulp is in elke tijd van nood. –*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 34.

Christus vertelde Zijn discipelen niet dat hun werk gemakkelijk zou zijn. Hij toonde hen de grote samenzwering van het kwaad dat tegen hen was. Zij zouden moeten strijden "tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten". Efeziërs 6:12. Maar zij zouden niet alleen staan in hun strijd. Hij verzekerde hen dat Hij met hen zou zijn; en dat als zij in geloof zouden voortgaan, zij zich zouden bewegen onder het schild van de Almacht. Hij gebod hen moedig en sterk te zijn, want Eén machtiger dan de engelen zou in hun gelederen zijn – de Generaal van de hemelse legers. Hij maakte volledige voorzieningen voor de voortzetting van hun werk en nam de verantwoordelijkheid voor het welslagen ervan op Zich. Zolang zij Zijn woord gehoorzaamden, en in verbinding met Hem werkten, konden zij niet falen. Ga naar alle volken, gebod Hij hun. Ga naar het verste deel van de bewoonbare werldebol en wees verzekerd dat Mijn aanwezigheid ook daar bij jullie zal zijn. Werk in geloof en vertrouwen, want de tijd zal nooit komen dat Ik jullie in de steek zal laten. Ik zal altijd bij u zijn, u helpen uw plicht te vervullen, u leiden, troosten, heiligen, ondersteunen, u succes geven bij het spreken van woorden die de aandacht van anderen naar de hemel zullen trekken. –*Acts of the Apostles*, p. 29.

Donderdag 30 juni: Een zekere belofte voor de reis

Hoe zullen wij Gods goedheid en Zijn liefde voor onszelf kennen? De psalmist zegt ons – niet, horen en weten, lezen en weten, of geloven en weten; maar – "Proef en zie dat de Here goed is." In plaats van te vertrouwen op het woord van een ander, proef voor jezelf.

Ervaring is kennis afgeleid van experimenten. Experimentele religie is wat nu nodig is. "Smaakt en ziet dat de Heer goed is." Sommigen – ja, een groot aantal – hebben een theoretische kennis van godsdienstige waarheid, maar hebben nooit de vernieuwende kracht van goddelijke genade in hun eigen hart gevoeld. –*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 221.

God heeft gezorgd voor een balsem voor elke wond. Er is een balsem in Gilead, er is daar een geneesheer. Wilt u nu niet als nooit tevoren de Schriften bestuderen? Zoek de Heer om wijsheid in elke noodsituatie. In elke beproeving smeekt u Jezus om u een uitweg uit uw moeilijkheden te tonen, dan zullen uw ogen geopend worden om de remedie te zien en om de genezingsbeloften die in Zijn Woord zijn opgetekend, op uw geval toe te passen. Op deze wijze zal de vijand geen plaats vinden om u in rouw en ongelooft te brengen, maar in plaats daarvan zult u geloof, hoop en moed in de Heer hebben. De Heilige Geest zal u een helder onderscheidingsvermogen geven, zodat u

elke zegen kunt zien en u die kunt toe–eigenen, die zal werken als een tegengif tegen verdriet, als een tak van genezing voor elke teug bitterheid die u aan de lippen wordt gelegd. Elke teug bitterheid zal vermengd worden met de liefde van Jezus, en in plaats van te klagen over de bitterheid, zult u beseffen dat Jezus' liefde en genade zo vermengd zijn met verdriet dat het veranderd is in ingetogen, heilige, geheiligde vreugde. – *Selected Messages, book 2, p. 273.*

Wanneer Gods volk zijn ogen afwendt van de dingen van deze wereld en ze richt op de hemel en de hemelse dingen, zullen zij een bijzonder volk zijn, omdat zij de barmhartigheid, de goedheid en het mededogen zullen zien dat God aan de mensenkinderen heeft betoond. Zijn liefde zal een antwoord van hen oproepen, en hun leven zal aan de mensen om hen heen laten zien dat de Geest van God hen bestuurt, dat zij hun genegenheid richten op de dingen die boven zijn, en niet op de dingen van de aarde. ...

Als wij bedenken hoe Christus naar onze wereld kwam om voor de gevallen mens te sterven, begrijpen wij iets van de prijs die voor onze verlossing werd betaald, en beseffen wij dat er geen ware goedheid of grootheid is buiten God om. ...

We zijn bijna thuis; we zullen spoedig de stem van de Verlosser horen, rijker dan welke muziek ook, die zegt: Uw oorlog is volbracht. Treed binnen in de vreugde van uw Heer. Gezegende, gezegende zegening; Ik wil het horen van Zijn onsterfelijke lippen. Ik wil Hem loven; ik wil Hem eren die op de troon zit. Ik wil dat mijn stem weerklinkt en weerklinkt door de hoven van de hemel. Zult u daar zijn? God helpe ons, en vervul ons met alle volheid en kracht, en dan kunnen we proeven van de vreugden van de toekomstige wereld. – *In Heavenly Places, p. 368.*

Vrijdag, 1 juli: Voor verdere bestudering

Lift Him Up, "Brought Back by the Shepherd," p. 214;

Sons of Daughters of God, "Gods goedheid en barmhartigheid inspireren moed", blz. 198.

Les 2 - De komende smeltkroezen

Sabbatmiddag 2 juli

Onze verkeerde karaktereigenschappen zijn niet altijd zichtbaar voor onszelf, hoewel ze voor anderen heel duidelijk kunnen zijn. Maar tijd en omstandigheden zullen ons zeker bewijzen en het goud van karakter aan het licht brengen of het onedele metaal ontdekken. Niet één van ons is bekend of wordt gelezen van alle mensen, totdat de smeltkroes van God ons beproeft. Elke onedele gedachte, elke verkeerde handeling, openbaart een of ander gebrek in het karakter. Deze ruwe trekken moeten onder de beitel en de hamer in Gods grote werkplaats gebracht worden, en de genade van God moet ons glad maken en polijsten voordat we geschikt kunnen worden voor een plaats in de glorievolle tempel. – *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 540.*

Velen denken tegenwoordig dat wanneer zij hun christelijk leven beginnen, zij vrijheid zullen vinden van alle gebrek en moeilijkheden. Maar iedereen die zijn kruis

opneemt om Christus te volgen komt tot een Rephidim zijn ervaring. Het leven bestaat niet alleen uit groene weiden en verkoelende beekjes. Teleurstellingen overvallen ons, ontberingen komen, omstandigheden doen zich voor die ons op moeilijke plaatsen brengen. Als wij de smalle weg volgen en ons best doen, zoals wij denken, komen er zware beproevingen over ons. ... Getroffen door ons geweten, redeneren we, als we met God hadden gewandeld, zouden we nooit zo hebben geleden. ...

Maar vroeger leidde de Heer Zijn volk naar Rephidim, en Hij kan ervoor kiezen ook ons daarheen te brengen, om onze trouw en loyaliteit aan Hem te beproeven. Uit barmhartigheid voor ons plaatst Hij ons niet altijd op de gemakkelijkste plaatsen; want als Hij dat deed, zouden wij in onze zelfgenoegzaamheid vergeten dat de Heer onze helper is in tijd van nood. Maar Hij verlangt ernaar Zichzelf aan ons te openbaren in onze noodsituaties, en ons de overvloedige voorraden te openbaren die ons ter beschikking staan, onafhankelijk van onze omgeving; en teleurstelling en beproeving worden over ons toegelaten opdat wij onze eigen hulpeloosheid beseffen, en leren de Heer om hulp aan te roepen, zoals een kind, wanneer het honger en dorst heeft, zijn aardse vader aanroept. – *Signs of the Times, September 10, 1896.*

Er zijn doornen op elk pad. Allen die de leiding van de Heer volgen, moeten teleurstellingen, kruisen en verliezen verwachten. Maar een geest van ware heldhaftigheid zal hen helpen deze te overwinnen. Velen vergroten ogenschijnlijke moeilijkheden uit, en beginnen dan medelijden met zichzelf te krijgen en geven zich over aan moedeloosheid. Zij moeten een hele verandering in zichzelf aanbrengen. Zij moeten zichzelf de discipline opleggen om zich in te spannen, en alle kinderlijke gevoelens te overwinnen. ...

Iedereen moet een doel hebben in het leven. De lendenen van de geest moeten worden omgord, en de gedachten moeten worden getraind om bij de punt te blijven, zoals het kompas bij de pool. Waardige doelen moeten voortdurend in het oog worden gehouden, en iedere gedachte en handeling moet gericht zijn op de verwezenlijking ervan. Laat er altijd een vast voornemen zijn om uit te voeren wat is ondernomen. – *The Faith I Live By, p. 316.*

Zondag 3 juli: Verrassingen

Het was voor Petrus een bittere les, die hij slechts langzaam leerde, dat de weg van Christus op aarde door lijdensweg en vernedering liep. De discipel schuwde de gemeenschap met zijn Heer in het lijden. Maar in de hitte van het ovensvuur zou hij de zegen ervan leren kennen. Lang daarna, toen zijn actieve gestalte gebogen was onder de last van jaren en arbeid, schreef hij: "Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deelhebt aan het lijden van Christus opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid." 1 Petrus 4:12,13.

...

Jezus zei: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij." Het kruis werd geassocieerd met de macht van

Rome. Het was het instrument van de meest wrede en vernederende vorm van de dood. De laagste misdadigers moesten het kruis dragen naar de plaats van executie; en dikwijls als het op hun schouders werd gelegd, verzetten zij zich met wanhopig geweld, totdat zij werden overmeesterd, en het instrument der marteling op hen werd gebonden. Maar Jezus gebod Zijn volgelingen het kruis op te nemen en het achter Hem aan te dragen. Voor de discipelen wezen Zijn woorden, hoewel zwak begrepen, op hun onderwerping aan de bitterste vernedering – onderwerping zelfs tot de dood ter wille van Christus. Geen vollediger zelfovergave hadden de woorden van de Verlosser kunnen voorstellen. – *The Desire of Ages*, p. 416.

De volgelingen van Christus weten weinig van de plannen die Satan en zijn legers tegen hen smeden. Maar Hij die in de hemelen zetelt, zal al deze listen tenietdoen voor de vervulling van Zijn diepe plannen. De Heer laat toe dat Zijn volk wordt onderworpen aan de vurige beproeving der verzoeking, niet omdat Hij behagen schept in hun benauwdheid en verdrukking, maar omdat dit proces van wezenlijk belang is voor hun uiteindelijke overwinning.

Door Gods machtige hakmes van de waarheid zijn wij uit de steengroeve van de wereld gehaald en in de werkplaats van de Heer gebracht om te worden voorbereid op een plaats in Zijn tempel. In dit werk moeten de hamer en beitel hun deel doen, en dan komt het polijsten. Rebelleer niet onder dit proces van genade. U kunt een ruwe steen zijn, waaraan nog veel werk moet worden verricht voordat u bent voorbereid op de plaats die God u wil geven. U hoeft niet verbaasd te zijn als God met de hamer en de beitel van beproeving uw tekortkomingen van karakter wegsnijdt. Hij alleen kan dit werk volbrengen. En wees ervan verzekerd dat Hij niet één nutteloze slag zal toedienen. – *The Faith I Live By*, p. 317.

De heldere en opgewekte kant van onze godsdienst zal vertegenwoordigd worden door allen die dagelijks aan God toegewijd zijn. Wij moeten God niet ontoren door het treurig relateren van beproevingen die smartelijk lijken. Alle beproevingen die worden ontvangen als opvoeders zullen vreugde voortbrengen. – *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 365.

Maandag 4 juli: De smeltkroezen van Satan

Satan ... overlegde met zijn engelen, en met bittere haat tegen Gods regering vertelde hij hun dat zolang hij zijn macht en gezag op aarde behield, hun inspanningen tienvoudig sterker moesten zijn tegen de volgelingen van Jezus. Zij hadden niets tegen Christus kunnen uitrichten, maar moesten Zijn volgelingen omverwerpen, indien mogelijk. In elke generatie moeten zij trachten hen die in Jezus willen geloven, in de val te lokken. Hij verhaalde aan zijn engelen, dat Jezus aan zijn discipelen macht had gegeven om hen te berispen en uit te drijven, en hen te genezen, die zij moesten verdrukken. Toen gingen Satans engelen uit als brullende leeuwen, zoekend om de volgelingen van Jezus te vernietigen. – *Early Writings*, p. 191.

Laat iedere ziel op zijn hoede zijn. De tegenstander is u op het spoor. Wees waakzaam, waak ijverig, opdat u niet onverwachts overvallen wordt door een zorgvuldig verborgen en meesterlijke valstrik. Laat de achtelozen en onverschilligen op hun hoede zijn, opdat de dag des Heren niet over hen komt als een dief in de nacht. Velen zullen van het pad der ootmoed afdwalen, en het juk van Christus afwerpen, en in vreemde wegen wandelen. Verblind en verbijsterd zullen zij het smalle pad verlaten dat leidt naar de stad van God.

Hij die overwint moet waken; want met wereldse verwickelingen, dwalingen en bijgeloof tracht Satan de volgelingen van Christus van Hem af te winnen. Het is niet genoeg dat wij verblindende gevaren en gevaarlijke, onsamenhangende bewegingen vermijden. Wij moeten dicht aan de zijde van Christus blijven, wandelen op de weg van zelfverloochening en opoffering. Wij zijn in het land van de vijand. Hij die uit de hemel is geworpen, is met grote macht naar beneden gekomen. Met alle denkbare kunstgrepen en middelen probeert hij zielen gevangen te nemen. Als we niet voortdurend op onze hoede zijn, zullen we een gemakkelijke prooi worden van zijn ontelbare misleidingen. – *Maranatha*, p. 90.

Voortaan [moeten] de volgelingen van Christus Satan zien als een overwonnen vijand. Aan het kruis moest Jezus de overwinning voor hen behalen; Hij wilde dat zij die overwinning als de hunne zouden aanvaardden. "Zie," zei Hij, "Ik geef u macht om op slangen en schorpioenen te treden, en over alle macht van de vijand; en niets zal u kunnen deren." . . .

De Verlosser staat aan de zijde van Zijn verzochte en beproefde mensen. Bij Hem kan er niet zoiets zijn als mislukking, verlies, onmogelijkheid of nederlaag; wij kunnen alle dingen doen door Hem die ons sterkt. Wanneer verzoeken en beproevingen komen, wacht dan niet om alle moeilijkheden aan te passen, maar kijk naar Jezus, uw helper.

Er zijn christenen die veel te veel denken en spreken over de macht van Satan. Zij denken aan hun tegenstander, zij bidden over hem, zij spreken over hem, en hij doemt steeds meer op in hun verbeelding. Het is waar dat Satan een machtig wezen is; maar, God zij dank, hebben wij een machtige Verlosser, die de boze uit de hemel heeft verdreven. Satan is tevreden als wij zijn macht uitvergroten. Waarom praten we niet over Jezus? Waarom niet Zijn macht en Zijn liefde groot maken? – *The Desire of Ages*, pp. 490–493.

Dinsdag 5 juli: De smeltkroezen van de zonde

Het is geen lichte zaak om tegen God te zondigen, om de perverse wil van de mens tegenover de wil van zijn Maker te stellen. Het is voor het beste belang van de mensen, zelfs in deze wereld, om Gods geboden te gehoorzamen. En het is zeker in hun eeuwig belang om zich aan God te onderwerpen, en vrede met Hem te hebben. ... Van alle schepselen die God op aarde heeft gemaakt, is alleen de mens opstandig. Toch heeft hij een verstandelijk vermogen om de eisen van de goddelijke wet te begrijpen en een geweten om de schuld van overtreding te voelen en de vrede en vreugde van gehoorzaamheid. God maakte hem een vrije morele agent, om te gehoorzamen of niet

te gehoorzamen. De beloning van het eeuwige leven – een eeuwig gewicht van heerlijkheid – is beloofd aan hen die Gods wil doen, terwijl de dreigingen van Zijn toorn hangen over allen die Zijn wet tarten. – *Sanctified Life*, p. 76.

De hemel met zijn attracties ligt voor u, een eeuwig gewicht aan heerlijkheid, dat u kunt verliezen of winnen. Wat zal het zijn? Uw leven en uw karakter zullen getuigen van de keuze die u hebt gemaakt. Ik voel me des te ongeruster omdat ik zovelen onverschillig zie over de onderwerpen van oneindig belang. Zij zijn altijd hier en daar bezig met zaken van ondergeschikt belang, en het ene grote onderwerp wordt uit hun gedachten verdrongen. Zij hebben geen tijd om te bidden, geen tijd om te waken, geen tijd om de Schriften te doorzoeken. Zij hebben het veel te druk om de noodzakelijke voorbereiding voor het toekomstige leven te treffen. Zij kunnen geen tijd besteden aan het vervolmaken van christelijke karakters en aan ijver om een titel in de hemel te verwerven.

Als je het eeuwige leven wilt, moet je serieus zijn en werken tot het punt. Verheerlijk God door Zijn weg te kiezen, Zijn wil. Hij zal uw wijze raadgever zijn en uw vaste, onveranderlijke vriend. – *Our High Calling*, p. 44.

Weinigen geloven dat de mensheid zo laag gezonken is of dat zij zo door en door slecht is, zo wanhopig tegen God gekant als zij is. Wanneer het verstand niet onder de directe invloed van de Geest van God staat, kan Satan het vormen zoals hij wil. Alle verstandelijke vermogens die hij beheerst, zal hij vleselijk maken. Hij staat lijnrecht tegenover God in zijn smaak, opvattingen, voorkeuren, voorkeur en afkeer, keuze van dingen en bezigheden; er is geen voorkeur voor wat God liefheeft of goedkeurt, maar een verrukking in die dingen die Hij veracht.

Als Christus in het hart verblijft, zal Hij in al onze gedachten zijn. Onze diepste gedachten zullen over Hem gaan, Zijn liefde, Zijn reinheid. Hij zal alle kamers van de geest vullen. Onze genegenheid zal zich centreren rond Jezus. Al onze hoop en verwachtingen zullen met Hem verbonden zijn. Het leven te leiden dat wij nu leven door geloof in de Zoon van God, uitzierend naar en liefdevol voor Zijn verschijning, zal de hoogste vreugde van de ziel zijn. Hij zal de kroon van onze blijdschap zijn. – *In Heavenly Places*, p. 163.

Woensdag 6 juli: Smeltkroezen van zuivering

Een zuiveringsproces is gaande onder het volk van God, en de Here der heerscharen heeft Zijn hand tot dit werk gezet. Dit proces is zeer beproevend voor de ziel, maar het is noodzakelijk opdat verontreiniging wordt verwijderd. Beproevingen zijn noodzakelijk om ons dicht bij onze hemelse Vader te brengen, in onderwerping aan Zijn wil, zodat wij de Here een offerande in gerechtigheid kunnen brengen. De Heer brengt Zijn kinderen steeds weer over dezelfde grond, de druk opvoerend totdat volmaakte nederigheid de geest vervult, en het karakter is omgevormd; dan zijn zij overwinnaars over zichzelf, en in harmonie met Christus en de Geest van de hemel. De reiniging van Gods volk kan niet worden volbracht zonder lijden. Hij laat ons van het ene vuur in het andere overgaan om onze ware waarde te testen. Ware genade is bereid om beproefd

te worden. Als wij afkerig zijn om door de Heer onderzocht te worden, is onze toestand er een van gevaar. ...

Om hun een ware kennis van hun toestand te brengen, laat Hij toe dat het vuur der verdrukking hen overvalt, opdat zij gezuiverd worden. De beproevingen van het leven zijn Gods werkers om de onzuiverheden, zwakheden en ruwheid uit onze karakters te verwijderen, en hen geschikt te maken voor de gemeenschap van reine, hemelse engelen in heerlijkheid. Het vuur zal ons niet verteren, maar alleen het bezinksel verwijderen, en wij zullen zevenmaal gezuiverd tevoorschijn komen, de stempel dragend van het Goddelijke. – *My Life Today*, p. 92.

De Heer zal werken om Zijn kerk te zuiveren.

Hoe spoedig dit zuiveringsproces zal beginnen kan ik niet zeggen, maar het zal niet lang worden uitgesteld. Hij wiens waaier in Zijn hand is, zal Zijn tempel reinigen van zijn morele bezoedeling. Hij zal Zijn vloer grondig zuiveren. God heeft een geschil met allen die de minste onrechtvaardigheid beoefenen; want door dit te doen verwerpen zij het gezag van God en brengen hun belang in de verzoening in gevaar, de verlossing die Christus op zich heeft genomen voor iedere zoon en dochter van Adam. Zal het lonen om een weg te gaan die God verafschuwt? Zal het lonen om op uw wierookvaten vreemd vuur te leggen om voor God te offeren, en te zeggen dat het geen verschil maakt? – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 372, 373.

Beproevingen en hindernissen zijn de door de Heer gekozen methoden van discipline en Zijn aangewezen voorwaarden voor succes. ...

Het feit dat wij worden opgeroepen om beproevingen te doorstaan, toont aan dat de Here Jezus in ons iets kostbaars ziet dat Hij tot ontwikkeling wil brengen. Als Hij in ons niets zag waardoor Hij Zijn naam zou kunnen verheerlijken, zou Hij geen tijd besteden aan het verfijnen van ons. Hij werpt geen waardeloze stenen in Zijn oven. Het is waardevol erts dat Hij raffineert. De smid legt het ijzer en staal in het vuur opdat hij zou weten wat voor metaal het is. De Heer laat zijn uitverkorenen in de oven der verdrukking leggen om te bewijzen van welke aard zij zijn en of zij gevormd kunnen worden voor zijn werk. – *The Ministry of Healing*, p. 471.

Donderdag 7 juli: De smeltkroezen van volwassenheid

De apostel Paulus werd door God zeer geëerd en in een heilig visioen meegenomen naar de derde hemel, waar hij taferelen aanschouwde waarvan de heerlijkheden niet aan stervelingen mochten worden geopenbaard. Toch bracht dit alles hem niet tot hoogmoed of zelfvertrouwen. Hij besepte het belang van voortdurende waakzaamheid en zelfverloochening, en verklaarde duidelijk: "Ik houd mijn lichaam in bedwang en breng het in onderwerping, opdat ik, wanneer ik tot anderen gepredikt heb, zelf niet op enigerlei wijze een verstotene zou zijn. " . . .

Paulus had een lichamelijke kwaal; zijn gezichtsvermogen was slecht. Hij dacht dat door ernstig gebed de moeilijkheid zou kunnen worden weggenomen. Maar de Heer had Zijn eigen bedoeling en Hij zei tot Paulus: Spreek tot Mij niet meer over deze zaak.

Mijn genade is voldoende. Zij zal u in staat stellen de zwakheid te dragen. – *Ellen G. White, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1107.*

Wanneer wij het beheer van de dingen waarmee wij te maken hebben in onze handen nemen, en voor succes afhankelijk zijn van onze eigen wijsheid, nemen wij een last op ons die God ons niet heeft gegeven, en proberen wij die te dragen zonder Zijn hulp. Wij nemen de verantwoordelijkheid op ons die aan God toebehoort, en stellen ons dus werkelijk in Zijn plaats. Wij kunnen bezorgd zijn en gevaar en verlies verwachten, want dat zal ons zeker overkomen. Maar wanneer wij werkelijk geloven dat God ons liefheeft en ons goed wil doen, zullen wij ophouden ons zorgen te maken over de toekomst. Wij zullen God vertrouwen zoals een kind een liefhebbende ouder vertrouwt. Dan zullen onze zorgen en kwellingen verdwijnen, want onze wil is verzwolgen in de wil van God.

Christus heeft ons geen belofte van hulp gegeven om vandaag de lasten van morgen te dragen. Hij heeft gezegd: "Mijn genade is u genoeg" (2 Korintiërs 12:9); maar, zoals het manna gegeven in de woestijn, wordt Zijn genade dagelijks geschonken, voor de dagbehoefte. Evenals de scharen Israëls in hun pelgrimsleven, mogen wij 's morgens het brood des hemels vinden voor de voorziening van de dag. – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 100, 101.*

Onvermoeide energie wordt van de Christen vereist; maar hij is niet verplicht in eigen kracht te werken; goddelijke kracht wacht op zijn verzoek. Ieder die oprecht streeft naar de overwinning over zichzelf zal zich de belofte toe-eigenen: "Mijn genade is u genoeg."

Door persoonlijke inspanning verbonden met het gebed van geloof wordt de ziel getraind. Dag na dag groeit het karakter naar de gelijkenis van Christus. Het kan een zware strijd kosten om gewoonten te overwinnen die lang zijn toegegeven, maar we kunnen zegevieren door de genade van Christus.

Als wij trouw zijn aan de ingevingen van Gods Geest, zullen wij voortgaan van genade tot genade en van heerlijkheid tot heerlijkheid, totdat wij de finishing touch van onsterfelijkheid zullen ontvangen. – *My Life Today, p. 99.*

Vrijdag 8 juli: Voor verdere bestudering

That I May Know Him, "Hoe Satan te weerstaan," p. 245;
Signs of the Times, "Effectief gebed," 18 november 1903.

Les 3 - De vogelkooi

Sabbatmiddag 9 juli

Zie beproeving niet als iets vreemds, maar als het middel waardoor wij gezuiverd en gesterkt worden. "Acht het al vreugde, wanneer gij in velerlei verzoeken valt", vermaant Jakobus, "dit wetende, dat de beproeving uws geloofs lijdzaamheid werkt" (Jakobus 1:2, 3).

In het toekomstige leven zullen wij dingen begrijpen die ons hier zeer verbijsteren. Wij zullen beseffen hoe sterk onze helper was en hoe engelen van God ons moesten bewaken toen wij de raad van het Woord van God volgden.

Aan allen die Hem aannemen, zal Christus macht geven om de zonen Gods te worden. Hij is een aanwezige hulp in elke tijd van nood. Laten wij beschaamd zijn over ons wankelend geloof. Zij die overwonnen zijn, hebben alleen zichzelf te verwijten dat zij er niet in slagen de vijand te weerstaan. Allen die kiezen kunnen tot Christus komen en de hulp vinden die zij nodig hebben. – *In Heavenly Places, p. 257.*

Aan "al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat." Filippenzen 4:8. Dit vereist ernstig gebed en onophoudelijke waakzaamheid. Wij moeten geholpen worden door de blijvende invloed van de Heilige Geest, die de geest naar boven zal trekken, en hem eraan zal wennen om stil te staan bij reine en heilige dingen. En we moeten ijverig het woord van God bestuderen. ... "Uw woord," zegt de psalmist, "heb ik in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondig." Psalm 119:11. – *Patriarchs and Prophets, p. 460.*

De vertegenwoordigers van de Heer moeten een geheiligde ijver hebben, een ijver die geheel onder Zijn controle staat. Stormachtige tijden zullen snel genoeg over ons komen, en wij moeten geen eigen koers varen die deze zal verhaasten. Verdrukking zal van dien aard zijn, dat zij allen, die de Zijnen willen zijn, en de Zijnen alleen, tot God zal drijven. Totdat wij beproefd en bewezen zijn in de oven der beproeving, kennen wij onszelf niet, en het is niet juist voor ons om de karakters van anderen te meten en hen te veroordelen die nog niet het licht van de boodschap van de derde engel hebben gehad.

Indien wij willen dat de mensen overtuigd worden dat de waarheid die wij geloven de ziel heiligt en het karakter verandert, laten wij hen dan niet voortdurend bestoken met hevige beschuldigingen. Op die manier dwingen wij hen tot de conclusie dat de leer die wij belijden niet de christelijke leer kan zijn, omdat zij ons niet vriendelijk, hoffelijk en eerbiedig maakt. Christelijkheid manifesteert zich niet in het met elkaar op de vuist gaan en beschuldigingen en veroordelingen uiten ...

Een van de grootste vloeken in onze wereld (en het is overal te zien in kerken en in de samenleving) is de liefde voor suprematie. Mensen gaan op in het zoeken naar macht en populariteit. Deze geest heeft zich gemanifesteerd in de gelederen van de sabbatvierders, tot ons verdriet en schaamte. Maar geestelijk succes komt alleen toe aan hen die zachtmoedigheid en nederigheid hebben geleerd in de school van Christus." – *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 396, 397.*

Zondag 10 juli: Naar het beloofde land via een doodlopende weg

De kinderen van Israël leken een kwaad hart van ongeloof te bezitten. Zij waren onwillig om de ontberingen in de woestijn te doorstaan. Wanneer zij moeilijkheden op

hun weg tegenkwamen, beschouwden zij deze als onmogelijkheden. Hun vertrouwen in God ging verloren, en zij zagen niets anders voor zich dan de dood. ...

De Heer was gewillig dat hun voedsel te kort zou komen en dat zij moeilijkheden zouden ontmoeten, opdat hun harten zich zouden wenden tot Hem die hen tot dan toe had geholpen, opdat zij in Hem zouden geloven. Hij was bereid voor hen een tegenwoordige hulp te zijn. Als zij Hem in hun nood zouden aanroepen, zou Hij hun tekenen geven van Zijn liefde en voortdurende zorg. Maar zij schenen de Heer niet verder te willen vertrouwen dan wanneer zij voor hun ogen de voortdurende bewijzen van zijn macht konden aanschouwen. Indien zij een waar geloof en een vast vertrouwen in God hadden gehad, zouden ongemakken en hindernissen, of zelfs werkelijk lijden, vrolijk zijn verdragen, nadat de Here op zulk een wonderbare wijze voor hun bevrijding uit de dienstbaarheid had gewrocht. Bovendien beloofde de Heer hun, dat als zij Zijn geboden zouden gehoorzamen, geen ziekte op hen zou rusten; want Hij zegt: "Ik ben de Heer die u geneest." – *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 248, 249.*

Het ongeloof en het murmureren van de kinderen Israëls zijn een illustratie van het volk van God nu op aarde. Velen ... kennen zichzelf niet. God beproeft hen dikwijls, en beproeft hun geloof in kleine dingen, en zij verdragen de beproeving niet beter dan het oude Israël. ...

Wanneer zich moeilijkheden voordoen, of wanneer zij in moeilijkheden worden gebracht – wanneer hun geloof en liefde tot God op de proef worden gesteld – schrikken zij terug voor de beproeving en murmureren over het proces waardoor God hen heeft willen reinigen. Hun liefde blijkt niet zuiver en volmaakt te zijn, om alles te kunnen verdragen. Het geloof van het volk van de God des hemels moet sterk, werkzaam en blijvend zijn – de inhoud der dingen waarop men hoopt. Dan zal de taal van dezulken zijn: Zegen de Here, o mijn ziel, en al wat in mij is, zegen zijn heilige naam, want Hij heeft overvloedig met mij gehandeld. – *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 251.*

De geschiedenis van het Oude Testament werd opgetekend ten bate van hen die in de volgende generaties zouden leven. ... Zowel de Schrift van het Oude als die van het Nieuwe Testament leren de beginselen van gehoorzaamheid aan de geboden van God als de voorwaarden om dat leven veilig te stellen dat meetelt met het leven van God, want het is door gehoorzaamheid dat wij deel krijgen aan de goddelijke natuur, en leren ontsnappen aan de verdorvenheden die door begeerte in de wereld zijn. Daarom moeten haar stelregels bestudeerd worden, haar geboden gehoorzaamd, haar beginselen, die kostbaarder zijn dan goud, in het dagelijks leven gebracht worden. – *Letter 342, September 2, 1907, aan Workers in South California.*

Maandag 11 juli: Bitter Water

Op bevel van God werden de kinderen Israëls naar Rephidim gebracht, een plaats zonder water. Hij die in de wolkkolom gehuld was, leidde hen, en het was op Zijn uitdrukkelijk bevel dat zij op deze plaats werden gelegerd. God wist van het gebrek aan water in Rephidim, en Hij bracht Zijn volk daarheen om hun geloof te beproeven. ...

Velen denken tegenwoordig dat wanneer zij hun christelijk leven beginnen, zij vrijheid zullen vinden van alle gebrek en moeilijkheden. Maar iedereen die zijn kruis opneemt om Christus te volgen komt tot een Rephidim in zijn ervaring. Het leven bestaat niet alleen uit groene weiden en verkoelende beekjes. Teleurstellingen overvallen ons, ontberingen komen, omstandigheden doen zich voor die ons op moeilijke plaatsen brengen. Als wij de smalle weg volgen en ons best doen, zoals wij denken, merken wij dat zware beproevingen ons overkomen. Met een bezwaard geweten redeneren we, als we met God gewandeld hadden, zouden we nooit zo geleden hebben. ...

Uit barmhartigheid voor ons plaatst Hij ons niet altijd op de gemakkelijkste plaatsen; want als Hij dat zou doen, zouden wij in onze zelfgenoegzaamheid vergeten dat de Heer onze helper is in tijd van nood. ... Teleurstellingen en beproevingen worden toegelaten opdat we onze hulpeloosheid beseffen en leren de Here aan te roepen voor hulp zoals een kind zijn aardse vader wanneer het honger en dorst heeft. – *Reflecting Christ, p. 353.*

Mozes sloeg op de rots, maar het was Christus die hem bijstond en het water uit de vuursteen deed vloeien. Het volk verzocht de Here in hun dorst, en zeide: Indien God ons hier heeft gebracht, waarom geeft Hij ons dan geen water, en ook geen brood. [Dit] toonde misdadig ongeloof en deed Mozes vrezen, dat God hen zou straffen om hun goddeloos murmureren. De Here beproefde het geloof van Zijn volk, maar zij verdroegen de beproeving niet. Zij murmureerden om voedsel en om water, en klaagden over Mozes. Vanwege hun ongeloof liet God hun vijanden oorlog met hen voeren, opdat Hij aan Zijn volk zou openbaren vanwaar hun kracht komt.

Zie, Ik zal daar voor u staan op de rots in Horeb; en gij zult op de rots slaan, en er zal water uit komen, opdat het volk kan drinken. En Mozes deed dit voor de ogen van de oudsten van Israël. Exodus 17:6. ...

Het verfrissende water, dat opwelt in een verdroogd en dor land, is een zinnebeeld van de goddelijke genade die Christus alleen kan schenken, en die als het levende water de ziel reinigt, verfrist en verkwikt. Hij in wie Christus verblijft, heeft in zich een nooit aflatende fontein van genade en kracht. – *That I May Know Him, p. 23.*

Dinsdag 12 juli: De grote controverse in de woestijn

Na de val van de mens verklaarde Satan dat de mens niet in staat bleek de wet van God te houden, en hij trachtte het heelal mee te slepen in deze overtuiging. Satans woorden bleken waar te zijn, en Christus kwam om de bedrieger te ontmaskeren. De Majesteit van de hemel nam de zaak van de mens op zich, en met dezelfde mogelijkheden die de mens kan verkrijgen, weerstond hij de verleidingen van Satan zoals de mens ze moet weerstaan. Dit was de enige manier waarop de gevallen mens deelgenoot kon worden van de goddelijke natuur. Door de menselijke natuur aan te nemen, was Christus geschikt om de beproevingen en het verdriet van de mens te begrijpen, evenals alle verzoeken waarmee hij wordt belaagd. Engelen die de zonde niet kenden, konden niet met de mens meevoelen in zijn bijzondere beproevingen. Christus heeft de menselijke natuur aangenomen en is in alle dingen op gelijke wijze als

wij verzocht geweest, opdat Hij zou weten, hoe Hij allen, die verzocht worden, kan bijstaan. – *Selected Messages, Vol 1, p. 252.*

De tronen en koninkrijken van de wereld en de heerlijkheid daarvan werden aan Christus aangeboden, indien Hij zich slechts voor Satan zou buigen. Nooit zal de mens met zulke sterke verzoeken worden beproefd als die, welke Christus overvielen. ...

Satan heeft meer succes in het benaderen van de mens. Al dit geld, deze winst, dit land, deze macht, deze eer en rijkdom, zal ik u geven, waarvoor? Zijn voorwaarden zijn over het algemeen dat integriteit wordt opgegeven, gewetensnood wordt afgezwakt en egoïsme wordt toegegeven. Door toewijding aan wereldse belangen, krijgt Satan alle eer die hij vraagt. De deur wordt voor hem opengelaten om binnen te komen zoals hij wil, met zijn kwade spoor van ongeduld, zelfzucht, trots, gierigheid, buitensporigheid, en zijn hele catalogus van boze geesten. De mens wordt gecharmeerd en verraderlijk naar de ondergang gelokt. Als wij ons overgeven aan wereldgezindheid van hart en leven, is Satan tevreden.

Het voorbeeld van Christus ligt voor ons. Hij overwon Satan en laat ons zien hoe wij ook kunnen overwinnen. Christus weerstond Satan met de Schrift. ... Het voorbeeld van Christus ligt voor ons. Als de Heilige Schrift bestudeerd en opgevolgd werd, zou de christen versterkt zijn om de sluwe vijand tegemoet te treden; maar het woord van God wordt verwaarloosd, en rampspoed en nederlaag volgen. – *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 45.*

De menselijke familie heeft alle hulp die Christus had in hun conflicten met Satan. Zij hoeven niet overwonnen te worden. Zij kunnen meer dan overwinnaars zijn door Hem die hen heeft liefgehad en Zijn leven voor hen heeft gegeven. "Gij zijt duur gekocht" (1 Korintiërs 6:20). En wat voor een prijs! De Zoon van God worstelde in Zijn mensheid met dezelfde felle, schijnbaar overweldigende verleidingen die de mensen overvallen – verleidingen tot genotzucht, tot aanmatigend waaghalzen waar God hen niet heeft geleid, en tot het aanbidden van de God van deze wereld, om een eeuwigheid van gelukzaligheid op te offeren voor de fascinerende genoegens van dit leven. Iedereen zal in verzoeking worden gebracht, maar het Woord verklaart dat wij niet in verzoeking zullen worden gebracht boven ons vermogen om dat te dragen. Wij kunnen de listige vijand weerstaan en verslaan. – *Selected Messages, Vol 1, p. 95.*

Woensdag 13 juli: Een blijvende erfenis

Ben je vandaag vervuld van verdriet? Richt uw ogen op de Zon der gerechtigheid. Probeer niet alle moeilijkheden bij te stellen, maar wend uw aangezicht naar het licht, naar de troon van God. Wat zult u daar zien? De regenboog van het verbond, de levende belofte van God. Daaronder is het verzoendeksel, en wie gebruik maakt van de getroffen genade en zich de verdiensten van het leven en de dood van Christus toe-eigent, heeft in de regenboog van het verbond een gezegende verzekering van aanvaarding bij de Vader zolang de troon van God duurt.

Geloof is wat je nodig hebt. Laat het geloof niet wankelen. Strijd de goede strijd van het geloof en leg je vast op het eeuwige leven. Het zal een zware strijd zijn, maar

vecht die ten koste van alles, want de beloften van God zijn ja en amen in Christus Jezus. Leg uw hand in de hand van Christus. Er zijn moeilijkheden die overwonnen moeten worden, maar engelen die uitblinken in kracht zullen meewerken met het volk van God. Aanschouw Sion, druk uw weg naar de stad der plechtigheden. Een glorierijke kroon en een gewaad geweven in het weefgetouw van de hemel wachten op de overwinnaar. Al zou Satan zijn helse schaduw op uw pad werpen en trachten voor u de mystieke ladder te verbergen die zich uitstrekt van de aarde naar de troon van God, waarop de engelen opstijgen en neerdalen die dienende geesten zijn voor hen die erfgenamen van de verlossing zullen zijn, vervolg toch uw weg naar boven, zet uw voeten op de ene ronde na de andere, en ruk op naar de troon van de Oneindige. – *Mind, Character, and Personality, vol. 2, p. 462.*

"Gij zijt zeer verblijd", schrijft Petrus, "hoewel gij nu, zo nodig, een tijd lang in hevigheid zijt door menigvuldige verzoeken; opdat de beproeving van uw geloof, dat veel kostbaarder is dan goud, dat vergaat, hoewel het door vuur beproefd wordt, gevonden worde tot lof en eer en heerlijkheid bij de verschijning van Jezus Christus; Die gij, niet gezien hebbende, liefhebt; in Wie gij, hoewel gij Hem nu niet ziet, ... verheugt gij u met een onuitsprekelijke vreugde en vol heerlijkheid; gij ontvangt het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid uwer zielen."

De woorden van de apostel zijn geschreven voor het onderricht van gelovigen in alle tijden, en zij hebben een bijzondere betekenis voor hen die leven in de tijd waarin "het einde van alle dingen nabij is". Zijn vermaningen en waarschuwingen, en zijn woorden van geloof en moed, zijn nodig voor iedere ziel die zijn geloof "standvastig tot het einde toe" wil vasthouden. Hebreeën 3:14.

De apostel trachtte de gelovigen te leren hoe belangrijk het is om de geest niet te laten afdwalen naar verboden thema's of zijn energie te besteden aan onbeduidende onderwerpen. Wie niet ten prooi wil vallen aan Satans listen, moet de wegen van de ziel goed bewaken. – *Acts of the Apostles, p.517, 518.*

Donderdag 14 juli: Vuurproef

Wij moeten onze smeekbeden niet aan God voorleggen om te bewijzen of Hij Zijn woord zal vervullen, maar omdat Hij het zal vervullen; niet om te bewijzen dat Hij ons liefheeft, maar omdat Hij ons liefheeft. "Zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen; want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij een beloner is voor hen die Hem ernstig zoeken." Hebreeën 11:6.

Maar geloof is in geen geval verbonden met vermoeden. Alleen hij die het ware geloof heeft, is veilig tegen het vermoeden. Want aanmatigend geloof is Satans vervalsing van geloof. Geloof eist Gods beloften op, en brengt vruchten voort in gehoorzaamheid. Vermoeden maakt ook aanspraak op de beloften, maar gebruikt ze zoals Satan deed, om overtredingen te verontschuldigen. Geloof zou onze eerste ouders ertoe gebracht hebben Gods liefde te vertrouwen en Zijn geboden te gehoorzamen. Vermoeden bracht hen ertoe Zijn wet te overtreden, in de overtuiging dat Zijn grote liefde hen zou redden van de gevolgen van hun zonde. Het is geen geloof dat aanspraak maakt op de gunst van de hemel zonder te voldoen aan de voorwaarden

waarop genade zal worden geschonken. Echt geloof heeft zijn fundament in de beloften en bepalingen van de Schriften. – *The Desire of Ages*, p. 125, 126.

Beproevingen en hindernissen zijn de door de Heer gekozen methoden van discipline en Zijn aangewezen voorwaarden voor succes. Hij die de harten van de mensen leest, kent hun karakters beter dan zij zelf die kennen. Hij ziet dat sommigen krachten en ontvankelijkheid bezitten die, indien juist gericht, gebruikt zouden kunnen worden voor de vooruitgang van Zijn werk. In Zijn voorzienigheid brengt Hij deze personen in verschillende posities en gevarieerde omstandigheden, opdat zij in hun karakter de gebreken kunnen ontdekken die voor hun eigen kennis verborgen zijn gebleven. Hij geeft hen de gelegenheid om deze gebreken te corrigeren en zichzelf geschikt te maken voor Zijn dienst. Dikwijls laat Hij toe dat het vuur van beproeving hen teistert, opdat zij gelouterd worden.

Het feit dat wij worden opgeroepen om beproevingen te doorstaan, toont aan dat de Here Jezus in ons iets kostbaars ziet dat Hij tot ontwikkeling wil brengen. Als Hij in ons niets zag waardoor Hij Zijn naam zou kunnen verheerlijken, zou Hij geen tijd besteden aan het verfijnen van ons. Hij werpt geen waardeloze stenen in Zijn oven. Het is waardevol erts dat Hij raffineert. De smid legt het ijzer en staal in het vuur opdat hij zou weten wat voor metaal het is. De Heer staat toe dat Zijn uitverkorenen in de oven van verdrukking worden geplaatst om te bewijzen van welke aard zij zijn en of zij gevormd kunnen worden voor Zijn werk. – *The Ministry of Healing*, p. 471.

Doe het werk dat het dichtst bij u is. Doe het, ook al is het te midden van gevaren en ontberingen op het zendingsveld; maar klaag niet, ik smeed u, over ontberingen en zelfopofferingen. Kijk naar de Waldenzen. Zie wat voor plannen zij beraamden om het licht van het evangelie te laten schijnen in de verlichte geesten. Wij moeten niet werken met de verwachting van het ontvangen van onze beloning in dit leven, maar met onze ogen gericht op de prijs aan het einde van de race. Mannen en vrouwen worden nu gezocht die zo trouw zijn aan hun plicht als de naald aan de paal, mannen en vrouwen die willen werken zonder dat hun weg wordt geëffend en elke hindernis wordt weggenomen. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 406.

Vrijdag 15 juli: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, "The Temptation," blz. 114–123;

This Day With God, "Licht uit de duisternis," p. 348.

Les 4 - Het gezicht van de goudsmid zien

Sabbatmiddag 16 juli

"En Hij zal zitten als een smelter en zuiveraar van zilver; en Hij zal de zonen van Levi zuiveren, en hen zuiveren als goud en zilver, opdat zij de Here een offerande brengen in gerechtigheid. ... "Dit is het proces, het raffineren, het zuiveren, dat zal worden uitgevoerd door de Here der heerscharen. Het werk is zeer beproevend voor de ziel, maar het is alleen door dit proces dat het afval en de bezoedelende onzuiverheden kunnen worden verwijderd. Onze beproevingen zijn allemaal nodig om ons dicht bij

onze hemelse Vader te brengen, in gehoorzaamheid aan Zijn wil, opdat wij de Heer een offerande in gerechtigheid mogen brengen. – *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 541.*

De conflicten van de aarde, in de voorzienigheid van God, leveren juist de training die nodig is om karakters te ontwikkelen die geschikt zijn voor de hoven van de hemel. Wij moeten leden worden van de koninklijke familie, de zonen van God, en "alle dingen werken mee ten goede" voor hen die God liefhebben en zich onderwerpen aan Zijn wil.

Onze God is een altijd aanwezige hulp in elke tijd van nood. Hij is volkomen bekend met de geheimste gedachten van ons hart, met alle bedoelingen en oogmerken van onze zielen. Wanneer wij in verwarring zijn, zelfs voordat wij Hem onze nood openbaren, treft Hij regelingen voor onze bevrijding. Ons verdriet blijft niet onopgemerkt. Hij weet altijd veel beter dan wij wat nodig is voor het welzijn van Zijn kinderen, en Hij leidt ons zoals wij geleid zouden willen worden als wij ons eigen hart konden onderscheiden en onze noden en gevaren konden zien, zoals God ze ziet. Maar eindige wezens kennen zelden zichzelf. Zij begrijpen hun eigen zwakheid niet. God kent hen beter dan zij zichzelf kennen, en Hij weet hoe Hij hen moet leiden.

Als wij Hem vertrouwen en onze wegen aan Hem toevertrouwen, zal Hij onze schreden leiden op het pad dat zal resulteren in het behalen van de overwinning over elke boze hartstocht en elke karaktertrek die niet overeenstemt met het karakter van onze goddelijke Patroon. – *Our High Calling, p. 316.*

Velen zijn misleid over de toestand van hun hart. Zij beseffen niet dat het natuurlijke hart bedrieglijk is boven alle dingen, en wanhopig slecht. Zij wikkelen zich in hun eigen gerechtigheid, en zijn tevreden met het bereiken van hun eigen menselijke standaard van karakter; maar hoe noodlottig falen zij wanneer zij de goddelijke standaard niet bereiken, en uit zichzelf kunnen zij niet voldoen aan de eisen van God.

Wij kunnen onszelf meten, wij kunnen onszelf vergelijken, wij kunnen zeggen dat wij het even goed doen als deze of gene, maar de vraag waarop het oordeel een antwoord zal vragen is: Voldoen wij aan de eisen van de hoge hemel? Bereiken wij de goddelijke norm? Zijn onze harten in harmonie met de God van de hemel? – *Selected Messages, book 1, blz. 320, 321.*

Zondag 17 juli: "Naar Zijn Beeld"

Een dergelijke verandering van karakter, zoals gezien wordt in het leven van Johannes, is altijd het resultaat van gemeenschap met Christus. Er kunnen duidelijke gebreken zijn in het karakter van een individu, maar wanneer hij een ware discipel van Christus wordt, verandert en heiligt de kracht van goddelijke genade hem. Terwijl hij de heerlijkheid van de Heer als in een glas ziet, verandert hij van heerlijkheid tot heerlijkheid, totdat hij gelijk is aan Hem die hij aanbidt.

Johannes was een leraar van heiligheid, en in zijn brieven aan de gemeente legde hij onfeilbare regels vast voor het gedrag van christenen. "Eenieder die deze hoop in zich heeft," schreef hij, "reinigt zich, gelijk Hij rein is." "Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen, zoals Hij gewandeld heeft." 1 Johannes 3:3; 2:6. Hij leerde dat de christen zuiver moet zijn in hart en leven. Nooit mag hij tevreden zijn met een lege

belijdenis. Zoals God heilig is op Zijn gebied, zo moet de gevallen mens, door het geloof in Christus, heilig zijn op zijn gebied. – *Acts of the Apostles, p. 559.*

Hoe meer u het karakter van Christus bestudeert, hoe aantrekkelijker Hij voor u zal worden. Hij zal worden als iemand die dicht bij u is, in innig gezelschap met u; uw genegenheid zal naar Hem uitgaan. Als de geest wordt gevormd door de voorwerpen waarmee hij het meest te maken heeft, dan zal het denken aan Jezus, het spreken over Hem, u in staat stellen in geest en karakter op Hem te gaan lijken. U zult Zijn beeld weerspiegelen in datgene wat groots en zuiver en geestelijk is. U zult de gezindheid van Christus hebben, en Hij zal u uitzenden naar de wereld als Zijn geestelijke vertegenwoordiger. – *Reflecting Christ, p. 65.*

Men heeft mij getoond dat wij in de toekomst zullen zien hoe nauw al onze beproevingen verbonden waren met onze verlossing, en hoe deze lichte verdrukkingen voor ons "een veel groter en eeuwig gewicht van heerlijkheid" uitwerkten.

De jaren van zelfverloochening, ontbering, beproeving, verdrukking en vervolging die Paulus doorstond, noemde hij een ogenblik. De dingen van de tegenwoordige tijd werden niet de moeite van het vermelden waard geacht in vergelijking met het eeuwige gewicht van heerlijkheid dat hen wachtte als de oorlog voorbij zou zijn. Juist deze verdrukkingen waren Gods werkers, verordend tot de volmaaktheid van het christelijke karakter. Wat de omstandigheden van de christen ook mogen zijn, hoe duister en geheimzinnig de wegen van de Voorzienigheid ook mogen zijn, hoe groot zijn ontbering en lijden ook mogen zijn, hij mag van dit alles wegstappen naar het onzichtbare en het eeuwige. Hij heeft de gezegende zekerheid dat alle dingen meewerken ten goede. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1099.*

Maandag 18 juli: Geloof te midden van het zuiverende vuur

De christen die zijn hemelse Vader liefheeft, kan door uiterlijke voorzienigheden of zichtbare tekenen geen enkele hemelse gunst onderscheiden boven die welke gegeven wordt aan hen die weinig of geen toewijding hebben. Dikwijls is hij zwaar beproefd, benauwd, verbijsterd en aan alle kanten omringd. De schijn schijnt tegen hem te zijn.

... .

Job werd beroofd van zijn aardse schatten, beroofd van zijn kinderen, en voor zijn vrienden tot een schouwspel van afkeer gemaakt, maar op Gods tijd toonde Hij dat Hij Zijn knecht niet had verlaten. ...

Als u geroepen wordt om voor Hem door de vurige oven te gaan, zal Jezus aan uw zijde zijn, zoals Hij was met de gelovige drie in Babylon. Zij die hun Verlosser liefhebben zullen zich verheugen bij iedere gelegenheid om met Hem vernedering en verwijt te delen. De liefde die zij voor hun Heer koesteren maakt het lijden omwille van Hem zoet.

God zal de man van geloof en gehoorzaamheid belonen. Als dit geloof in de levenservaring wordt ingebracht, zal het ieder die God vreest en liefheeft in staat stellen beproevingen te doorstaan.

Mozes was vol vertrouwen in God omdat hij een groot geloof had. Hij had hulp nodig, en hij bad erom, greep die door geloof, en verweefde in zijn ervaring het geloof

dat God voor hem zorgde. Hij geloofde dat God zijn leven in het bijzonder regeerde. Hij zag en erkende God in elk detail van zijn leven en voelde dat hij onder het oog was van de Alziende, die motieven weegt, die het hart beproeft. Hij keek naar God en vertrouwde op Hem voor kracht om hem onbedorven door elke vorm van verleiding te dragen. Hij wist dat hem een bijzonder werk was opgedragen, en hij verlangde ernaar om dat werk zo goed mogelijk te doen slagen. Maar hij wist dat hij dit niet kon doen zonder goddelijke hulp, want hij had te maken met een verdorven volk. De tegenwoordigheid van God was voldoende om hem door de meest beproevende situaties te dragen waarin een mens geplaatst kon worden. – *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 651.*

Wanneer beproevingen tot ons komen, laten wij dan niet stilstaan bij de grootheid van de moeilijkheden en menen dat wij geen vreugde in de Heer kunnen hebben. Het is waar dat wij veranderingen van gevoelens zullen hebben. Er zullen tijden van ontmoediging en depressie over ons komen. Maar zullen wij leven door gevoel of door geloof? Wanneer onze broeders en vrienden onverstandig spreken en ons verdriet doen, laten wij ons dan niet terneer laten drukken. Laten wij bedenken dat wij in een wereld zijn van beproeving en verdriet, van droefheid en teleurstelling. Wanneer deze ervaringen tot ons komen, moeten zij ons tot Christus drijven. Als zij dat niet doen, ontmoeten wij verlies. ...

De loutering is niet aangenaam, maar laten wij niet vergeten dat Christus naar onze wereld kwam en de mensheid op zich nam opdat Hij de beproevingen zou dragen die de mensheid moet dragen en een voorbeeld zou zijn van trouwe volharding onder elke vorm van beproeving. God wil dat wij beseffen dat wij deel uitmaken van de grote menselijke familie, en dat wij haar beproevingen moeten dragen. – *The Upward Look, p. 252.*

Dinsdag 19 juli: Jezus' laatste woorden

Wij kunnen niet klaar zijn om de Heer te ontmoeten door wakker te worden als de roep klinkt: "Zie, de Bruidegom!" en dan onze lege lampen bijeen te brengen om ze bij te laten vullen. Wij kunnen Christus niet gescheiden houden van ons leven hier, en toch geschikt zijn voor Zijn gezelschap in de hemel. ...

Door de Heilige Geest is Gods woord een licht, omdat het een transformerende kracht wordt in het leven van de ontvanger. Door de beginselen van Zijn woord in hun harten te planten, ontwikkelt de Heilige Geest in de mensen de eigenschappen van God. Het licht van Zijn heerlijkheid – Zijn karakter – moet in Zijn volgelingen schijnen. Zo moeten zij God verheerlijken, de weg verlichten naar het huis van de Bruidegom, naar de stad van God, naar het bruiloftsmaal van het Lam. – *Christ's Object Lessons, pp. 413, 414.*

De mensheid heeft in zichzelf geen licht. Afgezien van Christus zijn wij als een niet aangestoken kaars, als de maan wanneer haar aangezicht van de zon is afgewend; wij hebben geen enkele straal van helderheid om in de duisternis van de wereld te werpen. Maar wanneer wij ons wenden tot de Zon der gerechtigheid, wanneer wij in contact

komen met Christus, wordt de hele ziel stralend met de helderheid van de goddelijke aanwezigheid.

De volgelingen van Christus moeten meer zijn dan een licht in het midden van de mensen. Zij zijn het licht van de wereld. Jezus zegt tot allen die Zijn naam genoemd hebben: Gij hebt u aan Mij gegeven, en Ik heb u aan de wereld gegeven als Mijn vertegenwoordigers. Zoals de Vader Hem gezonden heeft in de wereld, zo, verklaart Hij, "heb Ik ook hen gezonden in de wereld." Johannes 17:18. Zoals Christus het kanaal is voor de openbaring van de Vader, zo moeten wij het kanaal zijn voor de openbaring van Christus. Hoewel onze Verlosser de grote bron van verlichting is, vergeet niet, o christen, dat Hij geopenbaard wordt door de mensheid. Gods zegeningen worden geschonken door menselijke werktuigen.

Christus zelf kwam naar de wereld als de Zoon des mensen. De mensheid, verenigd met de goddelijke natuur, moet de mensheid raken. De gemeente van Christus, iedere individuele discipel van de Meester, is het door de hemel aangewezen kanaal voor de openbaring van God aan de mensen. Engelen van heerlijkheid wachten om door u het licht en de kracht van de hemel over te brengen aan zielen die klaar zijn om te vergaan. – *Thoughts from the Mount of Blessings p. blz. 40.*

God roept zijn volk op om een helder licht te zijn in de wereld, schijnend temidden van de duisternis van de zonde. Het leven van de Levengever brengt zijn beloning. Hij ging heen om goed te doen. Dit zal iedere ware volgeling van Hem doen, vervuld van een heilig besef van zijn trouw aan God en zijn plicht tegenover zijn medemensen. Door de kennis van de waarheid zoals die in Jezus is, moeten christenen groeien in genade, voortdurend nader komen tot volmaaktheid van karakter.

Woensdag 20 juli: "De Wijzen"

God koos uit de heidenen een volk voor Zichzelf, en gaf hun de naam van Christen. Dit is een koninklijke naam, gegeven aan hen die zich bij Christus aansluiten. Petrus zegt: "Indien iemand als christen lijdt, laat hij zich niet schamen, maar laat hij God in deze naam verheerlijken."

O, dat Gods volk Hem op Zijn woord zou geloven en zich zou vasthouden aan de wonderbaarlijke schat van kennis die voor hen geopend is!

Wij hebben het hoogste, heiligste voorbeeld voor ons. In gedachte, woord en daad was Jezus zondeloos. Volmaaktheid kenmerkte alles wat Hij deed. Hij wijst ons op de weg die Hij ging, zeggende: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, neme zijn kruis op en volg Mij." – *Lift Him Up, p. 291.*

Eén zin uit de Schrift is van meer waarde dan tienduizend ideeën of argumenten van de mens. Zij die weigeren Gods weg te volgen, zullen uiteindelijk het vonnis ontvangen: "Wijk van Mij." Maar wanneer wij ons onderwerpen aan Gods weg, leidt de Here Jezus onze gedachten en vult Hij onze lippen met zekerheid. Wij mogen sterk zijn in de Heer en in de kracht van zijn macht. Door Christus te ontvangen, worden wij bekleed met kracht. Een inwonende Verlosser maakt Zijn kracht tot ons eigendom. De waarheid wordt onze handelsvoorraad. Geen ongerechtigheid wordt in het leven gezien.

Wij zijn in staat om woorden te spreken in het seizoen tot hen die de waarheid niet kennen. De aanwezigheid van Christus in het hart is een vitaliserende kracht, die het hele wezen versterkt. – *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 71.*

[De dag komt, en is nabij, waarop elke fase van het karakter zal worden geopenbaard door bijzondere verzoeking. Zij die trouw blijven aan het principe, die geloof uitoefenen tot het einde, zullen degenen zijn die trouw zijn gebleken onder beproeving en beproeving gedurende de voorafgaande uren van hun proeftijd, en die karakters hebben gevormd naar de gelijkenis van Christus. Zij zullen het zijn die een innige kennismaking met Christus hebben ontwikkeld, die door zijn wijsheid en genade deelgenoten zijn van de goddelijke natuur. Maar geen mens kan een ander hartstochtelijke toewijding en edele kwaliteiten van geest geven, en zijn tekortkomingen met morele kracht aanvullen.

Wij kunnen ieder voor zich veel doen door de mensen een Christusgelijk voorbeeld te geven en hen zo te beïnvloeden om tot Christus te gaan voor de gerechtigheid zonder welke zij in het oordeel niet kunnen standhouden. De mensen moeten biddend nadenken over de belangrijke zaak van de vorming van hun karakter, en hun karakters vormen naar het goddelijke model.

Onze dierbare Verlosser staat voor de Vader als onze bemiddelaar en bereidt woningen voor allen die in Hem geloven als hun persoonlijke Verlosser. – *The Youth's Instructor, Januari 18, 1896.*

Donderdag 21 juli: Karakter en gemeenschap

Zij, die tot de huisgezinnen des geloofs behoren, mogen nooit nalaten zich te vergaderen; want dit is Gods aangewezen middel om Zijn kinderen tot eenheid te brengen, opdat zij in christelijke liefde en gemeenschap elkander helpen, versterken en bemoedigen.

Als broeders van onze Heer zijn wij met een heilige roeping geroepen tot een heilig, gelukkig leven. Laten wij, nadat wij de smalle weg van gehoorzaamheid zijn ingeslagen, onze geest verfrissen door gemeenschap met elkaar en met God. Laten wij, nu wij de dag Gods zien naderen, dikwijls samenkomen om Zijn Woord te bestuderen en elkaar te vermanen trouw te zijn tot het einde.

Terwijl Paulus een hoge intellectuele begaafdheid bezat, openbaarde zijn leven de kracht van een zeldzame wijsheid, die hem een snel inzicht en sympathie van hart gaf, en hem in nauw contact met anderen bracht, waardoor hij hun betere natuur kon opwekken en hen kon inspireren tot het streven naar een hoger leven. Zijn hart was vervuld van een ernstige liefde voor de Korinthische gelovigen. Hij verlangde ernaar hen een innerlijke vroomheid te zien openbaren die hen zou sterken tegen verzoeking. Hij wist dat zij bij elke stap op de christelijke weg zouden worden tegengewerkt door de synagoge van Satan en dat zij dagelijks conflicten zouden moeten uitvechten. ...

De Korinthische gelovigen hadden behoefte aan een diepere ervaring in de dingen van God. Zij wisten niet ten volle wat het betekende Zijn heerlijkheid te aanschouwen en veranderd te worden van karakter tot karakter. Zij hadden slechts de eerste stralen van de vroege dageraad van die heerlijkheid gezien. Paulus' verlangen voor hen was

dat zij vervuld zouden worden met al de volheid van God, door Hem te leren kennen wiens heengaan bereid is als de morgen, en door te gaan met van Hem te leren totdat zij in de volle nacht van een volmaakt evangeliegeloof zouden komen. – *Acts of the Apostles*, p. 307.

God leidt een volk uit de wereld op het verheven platform van de eeuwige waarheid, de geboden van God en het geloof van Jezus. Hij zal Zijn volk tuchtigen en in orde brengen. Zij zullen niet uiteenlopend zijn, de één gelovend in het ene en de ander met een geloof en opvattingen die geheel tegengesteld zijn, elk onafhankelijk van het lichaam bewegend. Door de verscheidenheid van de gaven en regeringen die Hij in de kerk heeft geplaatst, zullen zij allen tot de eenheid van het geloof komen. ...

Het is noodzakelijk dat onze eenheid vandaag een karakter heeft dat de beproeving kan doorstaan. We hebben vele lessen te leren, en vele, vele om af te leren. God en de hemel alleen zijn onfeilbaar. Zij die denken dat zij nooit een gekoesterde opvatting hoeven op te geven, nooit de gelegenheid zullen hebben een mening te veranderen, zullen teleurgesteld worden. Zolang wij met vastberaden volharding vasthouden aan onze eigen ideeën en meningen, kunnen wij niet de eenheid hebben waar Christus om gebeden heeft. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 29, 30.

Vrijdag 22 juli: Voor verdere bestudering

Son and Daughters of God, "God belooft ons een nieuw hart van vlees," blz. 100;
Testimonies from the Church, "Blijf bij elkaar," vol. 6, p. 292.

Les 5 - Extreme hitte

Sabbatmiddag 23 juli

God stond toe dat Zijn geliefde Zoon, vol van genade en waarheid, kwam van een wereld van onbeschrijflijke heerlijkheid, naar een wereld die ontsierd en bezoedeld was door zonde, verduisterd met de schaduw van dood en vloek. Hij stond toe dat Hij de boezem van Zijn liefde verliet, de aanbidding van de engelen, om schande, belediging, vernedering, haat en dood te ondergaan. ...

Maar dit grote offer werd niet gebracht om in het hart van de Vader een liefde voor de mens te scheppen, niet om Hem bereid te maken te redden. Nee, nee! "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft." Johannes 3:16. De Vader heeft ons lief, niet vanwege de grote verzoening, maar Hij zorgde voor de verzoening omdat Hij ons liefheeft. Christus was het medium waardoor Hij Zijn oneindige liefde kon uitstorten over een gevallen wereld. "God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende." 2 Korintiërs 5:19. God leed met Zijn Zoon. In de lijdensweg van Gethsemane, de dood van Golgotha, betaalde het hart van Oneindige Liefde de prijs voor onze verlossing. – *Steps to Christ*, p. 13.

In het visioen dat tot Jesaja kwam in de tempelhof, werd hem een duidelijk beeld gegeven van het karakter van de God van Israël. "De hoge en verhevene, die de eeuwigheid bewoont, wiens naam heilig is," was in grote majesteit voor hem verschenen; toch werd de profeet de medelijdende aard van zijn Heer duidelijk

gemaakt. Hij die woont "in de hoge en heilige plaats" woont "ook bij hem die van een berouwvolle en nederige geest is, om de geest der nederigen te verkwikken, en om het hart der berouwvollen te verkwikken." Jesaja 57:15. ...

Bij het aanschouwen van zijn God had de profeet, evenals Saulus van Tarsus bij de poort van Damascus, niet alleen zicht gekregen op zijn eigen onwaardigheid; er was tot zijn vernederd hart de verzekering gekomen van vergeving, vol en vrij; en hij was als veranderd mens opgestaan. Hij had zijn Heer gezien. Hij had een glimp opgevangen van de lieflijkheid van het goddelijke karakter. – *Prophets and Kings, p. 314.*

De mensen verliezen hun kennis van [Gods] karakter. Het is verkeerd begrepen en geïnterpreteerd. ... Zijn karakter moet bekend worden gemaakt. In de duisternis van de wereld moet het licht van Zijn heerlijkheid worden geworpen, het licht van Zijn goedheid, barmhartigheid en waarheid. ...

Zij die wachten op de komst van de Brudegom moeten tegen de mensen zeggen: "Zie, uw God." De laatste stralen van barmhartig licht, de laatste boodschap van barmhartigheid die aan de wereld zal worden gegeven, is een openbaring van Zijn karakter van liefde. De kinderen van God moeten Zijn heerlijkheid openbaren. In hun eigen leven en karakter moeten zij openbaren wat de genade van God voor hen heeft gedaan.

Het licht van de Zon der Gerechtigheid moet schijnen in goede werken – in woorden van waarheid en daden van heiligheid.

Zondag 24 juli: Abraham in de smeltkroes

Wat is verzoeking? Het is het middel waardoor zij die beweren Gods kinderen te zijn, worden beproefd en getest. Wij lezen dat God Abraham verzocht, dat Hij de kinderen van Israël verzocht. Dit betekent dat Hij toestond dat omstandigheden zich voordeden om hun geloof te testen en hen ertoe te brengen naar Hem om hulp te zoeken. God staat toe dat Zijn volk vandaag in verzoeking wordt gebracht, opdat zij zich realiseren dat Hij hun helper is. Als zij Hem naderen wanneer zij in verzoeking worden gebracht, geeft Hij hun kracht om de verzoeking te weerstaan. Maar als zij toegeven aan de vijand en verzuimen zich dicht bij hun Almachtige Helper te stellen, worden zij overwonnen. Zij scheiden zich af van God. Zij geven geen bewijs dat zij op Gods weg wandelen. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1094.*

Abrahams beproeving was de zwaarste die een mens kon overkomen. Als hij had gefaald, zou hij nooit als vader van de gelovigen zijn geregistreerd. Was hij afgeweken van Gods gebod, dan zou de wereld een inspirerend voorbeeld van onvoorwaardelijk geloof en gehoorzaamheid hebben verloren. De les werd gegeven om door de eeuwen heen te schijnen, opdat wij zouden leren dat er niets te kostbaar is om aan God te worden gegeven. Wanneer wij elke gave beschouwen als die van de Heer, om in zijn dienst te worden gebruikt, dan verzekeren wij ons van de hemelse zegen. Geef aan God uw toevertrouwd bezit terug, en meer zal u worden toevertrouwd. Houdt u uw bezit voor uzelf, dan zult u in dit leven geen beloning ontvangen en de beloning van het toekomstige leven zult u verliezen.

Het offer van Izaäk was door God ontworpen als een voorafbeelding van het offer van Zijn Zoon. Izaäk was een beeld van de Zoon van God, die als offer werd gebracht voor de zonden van de wereld. God wilde Abraham het evangelie van de verlossing voor de mensen inprenten; en om de waarheid werkelijkheid te maken en zijn geloof te beproeven, eiste Hij van Abraham dat hij zijn lieveling Izaäk zou doden. Alle lijdensweg die Abraham moest doorstaan tijdens die donkere en angstige beproeving had tot doel om het verlossingsplan voor de gevallen mens diepgaand in zijn verstand te prenten. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1094.*

Zulk een geloof en vertrouwen als Abraham had, hebben de boodschappers van God vandaag nodig. Maar velen die de Heer zou kunnen gebruiken, zullen niet verder gaan, horende en gehoorzame de ene Stem boven alle andere. De band met verwanten en vrienden, de vroegere gewoonten en associaties hebben maar al te dikwijls zo'n grote invloed op Gods dienstknechten, dat Hij hun maar weinig onderricht kan geven, hun maar weinig kennis kan meedelen van Zijn doeleinden; en dikwijls zet Hij hen na een tijd terzijde en roept anderen in hun plaats, die Hij op dezelfde wijze beproeft en beproeft. De Heer zou veel meer voor Zijn dienaren doen als zij geheel aan Hem gewijd waren, Zijn dienst boven de banden van verwantschap en alle andere aardse verenigingen stelden. – *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 524.*

Maandag 25 juli: Weggelopen Israël

De Heer heeft Israël niet opgegeven zonder eerst alles te doen wat gedaan kon worden om hen terug te brengen tot hun trouw aan Hem. Gedurende lange, donkere jaren, waarin de ene heerser na de andere opkwam, de Hemel moedig trotserend, en Israël steeds dieper en dieper in afgoderij voerde, zond God boodschap na boodschap aan Zijn in afglijdende volk. Door zijn profeten gaf Hij hun alle gelegenheid om het tij van de afval te keren en tot Hem terug te keren. Gedurende de jaren die zouden volgen op de verbreking van het koninkrijk, zouden Elia en Elisa leven en werken, en de tedere oproepen van Hosea en Amos en Obadja zouden in het land worden gehoord. Nooit zou het koninkrijk Israël verlaten worden zonder nobele getuigen van de machtige macht van God om te redden van zonde. Zelfs in de donkerste uren zouden sommigen trouw blijven aan hun goddelijke Heerser en te midden van afgoderij onberispelijk leven in de ogen van een heilig God. Deze getrouwen werden geteld onder het goede overblijfsel door wie het eeuwige doel van Jehovah uiteindelijk zou worden vervuld. – *Prophets and Kings, p. 108.*

Velen klagen dat Jezus ver weg lijkt. Wie heeft Hem ver weg geplaatst? Is het niet uw eigen handelwijze geweest die u van Jezus heeft gescheiden? Hij heeft u niet verlaten, maar u hebt Hem verlaten voor andere minnaars. Het is wanneer u van Zijn zijde afdwaalt, en gecharmeerd bent van de stem van de verleider, en uw genegenheid vastzet op een of ander onbeduidend ding, dat u in gevaar komt uw vrede en vertrouwen in God te verliezen. Dan is het dat Satan u de gedachte voorhoudt dat Jezus u verlaten heeft; maar is het niet dat u Jezus verlaten hebt? ...

Velen hebben vage, sombere en verwarde ideeën over Christus en het plan van verlossing. Als zij, zoals David, de Heer altijd voor zich hadden geplaatst, zouden hun voeten op vaste rots staan. Zie Jezus gekruisigd voor u. Zie Hem bedroefd over uw zonden; en wanneer u bidt, toon dan berouw en verlang er ernstig naar Hem te zien als uw zondige Verlosser, bereid om u te zegenen en uw erkenning van Hem te horen. Blijf dicht bij Zijn zijde. – *Our High Calling*, p. 30.

Wij hebben een blijvende, innige afhankelijkheid nodig van de Zoon van God voor onze verlossing en voor alle wijsheid en geestelijke invloeden. Tenzij er veel meer liefde tot God en tot de mens is, en een voortdurende afhankelijkheid van de vernieuwende, heiligende genade van Christus om een verandering van karakter te bewerken door een goddelijke verandering in het hart, die duidelijk zichtbaar zal zijn in woord, geest en daden, zullen wij falen in ons werk.

Wij hebben meer geloof nodig, veel minder vertrouwen en zekerheid in wat wij kunnen doen, en veel meer vertrouwen in wat de Heer verlangt te doen voor ons individueel, als wij de weg voor Hem willen bereiden. Wij hebben, veel meer dan wij nu hebben, het verlangen van onze ziel nodig naar de gemeenschap met God. Wij moeten Hem zeer ernstig smeken. Indien gij de Here, uw God, zoekt, zult gij Hem vinden, wanneer gij Hem zoekt met geheel uw hart en met geheel uw ziel. – *The Upward Look*, blz. 333.

Dinsdag 26 juli: Overleven door aanbidding

Er is verdorvenheid in onze wereld, maar al het lijden is niet het gevolg van een verdorven levenswandel. Job wordt duidelijk voor ons gebracht als een man die de Heer Satan liet verdrukken. De vijand beroofde hem van alles wat hij bezat; zijn familiebanden werden verbroken; zijn kinderen werden hem ontnomen. Een tijd lang was zijn lichaam bedekt met afschuwelijke zweren, en hij leed hevig. Zijn vrienden kwamen om hem te troosten, maar zij trachtten hem te doen inzien dat hij door zijn zondige handelwijze verantwoordelijk was voor zijn kwellingen. Maar hij verdedigde zich en ontkende de beschuldiging door te verklaren: "Ellendige troosters zijt gij allen. Door te trachten hem schuldig te maken voor God en Zijn straf te verdienen, brachten zij een smartelijke beproeving over hem, en stelden God in een vals licht; maar Job week niet af van zijn trouw, en God beloonde Zijn trouwe dienaar. – *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1140.*

Wij hebben uit dezelfde beker van smart gedronken, maar die was vermengd met vreugde en rust en vrede in Jezus. Hij doet alle dingen goed. Onze hemelse Vader verdrukt en bedroeft de mensenkinderen niet graag.

Deze wereld is het toneel van onze beproevingen, ons verdriet, onze smarten. Wij zijn hier om de test van God te dragen. Het vuur van de oven moet ontvlammen tot ons schuim verteerd is en wij tevoorschijn komen als goud dat gezuiverd is in de oven der verdrukking. Er zal licht komen uit deze duisternis die voor u soms onbegrijpelijk lijkt. "De Heer heeft gegeven en de Heer heeft weggenomen; de naam des Heren zij geloofd" (Job 1:21). Laat dit de taal van uw hart zijn. De wolk van barmhartigheid

hangt boven uw hoofd, zelfs in het donkerste uur. Gods weldaden voor ons zijn even talrijk als de druppels regen die uit de wolken op de verdorde aarde vallen om haar te drinken en te verfrissen. De barmhartigheid van God is over u. ...

Als uw ogen geopend zouden worden, zou u uw hemelse Vader zien die zich in liefde over u buigt; en als u Zijn stem zou horen, zou het zijn op een toon van medelijden met u, die nedergebogen bent door lijden en ellende. Blijf standvastig in Zijn kracht; er is rust voor u. – *In Heavenly Places*, p. 272.

In ongelukken en rampen over zee en over land, in grote branden, in woeste tornado's en geweldige hagelbuien, in stormen, overstromingen, cyclonen, vloedgolven en aardbevingen, op elke plaats en in duizend vormen, oefent Satan zijn macht uit. Hij veegt de rijpende oogst weg, en hongersnood en nood volgen. Hij brengt een dodelijke smet in de lucht, en duizenden komen om door de pestilentie. Deze bezoeken zullen steeds frequenter en rampzaliger worden.

De macht en de boosaardigheid van Satan en zijn heir zouden ons terecht kunnen verontrusten, ware het niet dat wij beschutting en bevrijding kunnen vinden in de superieure macht van onze Verlosser. Zij die Christus volgen zijn altijd veilig onder Zijn hoede. Engelen die uitblinken in kracht worden vanuit de hemel gezonden om hen te beschermen. De goddeloze kan niet door de wacht heen breken die God rond Zijn volk heeft gestationeerd. – *The Faith I Live By*, p. 328.

Woensdag 27 juli: Overleven door hoop

Door Christus te aanschouwen, door gelijkvormigheid aan de goddelijke gelijkenis, zullen uw opvattingen over het goddelijk karakter zich uitbreiden, en uw verstand en hart zullen verheven, verfijnd en veredeld worden. Laat de jeugd hoog mikken, niet vertrouwend op menselijke wijsheid, maar dag aan dag levend als ziende op Hem die onzichtbaar is, hun werk doen als in het zicht van de intelligenties van de hemel.

Hij die voortdurend van God afhankelijk is door eenvoudig vertrouwen en biddend vertrouwen, zal omringd worden door de engelen van de hemel. Hij die leeft door geloof in Christus, zal gesterkt en ondersteund worden, in staat om de goede strijd van het geloof te strijden, en het eeuwige leven vast te houden. – *In Heavenly Places*, p. 16.

Zij die de grootste smarten hebben gedragen, zijn dikwijls degenen die de grootste troost aan anderen brengen, zonneshijn brengen waar zij ook gaan. Zulken zijn gekastijd en verzoet door hun beproevingen; zij verloren hun vertrouwen in God niet toen moeilijkheden hen overvielen, maar klampten zich dichter vast aan Zijn beschermende liefde. Zulken zijn het levende bewijs van de tedere zorg van God, die zowel de duisternis als het licht maakt en ons kastijdt voor ons welzijn. Christus is het licht der wereld; in Hem is geen duisternis. Kostbaar licht! Laten wij in dat licht leven! Zeg vaarwel aan droefheid en afkeer. Verblijdt u altijd in de Heer.

Het is uw voorrecht genade van Christus te ontvangen, die u in staat zal stellen anderen te troosten met dezelfde troost waarmee u zelf door God getroost wordt. Laat ieder proberen de volgende te helpen. Zo kunt u een kleine hemel hier beneden

hebben, en engelen van God zullen door u werken om goede indrukken te maken. Probeer te helpen waar je kunt. Cultiveer de beste disposities opdat de genade van God rijkelijk op u moge rusten. – *God's Amazing Grace*, p. 122.

Een christen ... voelt zijn zwakheid, hij grijpt met ernst en levend geloof naar de kracht van God, en is een overwinnaar. Groot wordt zijn vrede, zijn vreugde, want die komt van de Heer, en er is niets zo aanvaardbaar in de ogen van God als de voortdurende vernedering van de ziel voor Hem. Deze blijken zijn onmiskenbare bewijzen dat de Heer de harten heeft aangeraakt door Zijn Heilige Geest. Wonderbaarlijker dan wonderen van lichamelijke genezing is het wonder dat in het kind van God gewrocht wordt in het worstelen met natuurlijke gebreken en het overwinnen daarvan. Het universum van God kijkt naar hem met een vreugde die veel groter is dan over enig prachtig uiterlijk vertoon. Het innerlijke karakter is gevormd naar het goddelijke patroon. ...

Dit wordt alleen gedaan door het licht dat weerkaatst wordt van het kruis van Golgotha. De wet is volledig en volmaakt in het grote heilsplan, alleen zoals zij wordt voorgesteld in het licht dat schijnt van de gekruisigde en opgestane Verlosser. Dit kan alleen geestelijk worden onderscheiden. Het wekt in het hart van de toeschouwer vurig geloof, hoop en blijdschap dat Christus zijn gerechtigheid is. Deze vreugde is alleen voor hen die de woorden van Jezus, die de woorden van God zijn, liefhebben en bewaren. – *Lift Him Up*, p. 150.

Donderdag 28 juli: Extreme hitte

Als de herder zijn kudde leidt over de rotsachtige heuvels, door bossen en woeste ravijnen, naar grazige hoekjes bij de rivieren; als hij hen op de bergen in de eenzame nacht gadeslaat, hen beschermt tegen rovers, teder zorgt voor de zieken en zwakken, wordt zijn leven één met dat van hen. Een sterke en tedere verbondenheid verbindt hem met de voorwerpen van zijn zorg. Hoe groot de kudde ook is, de herder kent elk schaap. Ieder heeft zijn naam en antwoordt op de roep van de herder.

Zoals een aardse herder zijn schapen kent, zo kent de goddelijke herder zijn kudde die over de wereld verspreid is. "Gij toch zijt mijn schapen, de schapen die Ik weid; gij zijt mensen en Ik ben uw God, luidt het woord van de Here Here." Jezus zegt: "Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt de Mijne." "Ik heb u gegraveerd op de palmen van mijn handen" (Ezechiël 34:31; Jesaja 43:1; 49:16). – *Lift Him Up*, p. 203.

Als ons problemen overkomen, hoe vaak zijn we dan als Petrus! We kijken naar de golven, in plaats van onze ogen gericht te houden op de Verlosser. Onze voetstappen glijden weg, en de trotse wateren gaan over onze ziel heen. Jezus heeft Petrus niet geroepen tot Hem te komen opdat hij zou vergaan; Hij roept ons niet Hem te volgen en laat ons dan niet in de steek. "Vrees niet," zegt Hij. . . "Wanneer gij door de wateren gaat, zal Ik bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur gaat, zult gij niet verbrand worden, noch zal de vlam u ontsteken. Want Ik ben de Here, uw God, de Heilige Israëls, uw Verlosser." Jesaja 43:1–3.

Jezus las het karakter van Zijn discipelen. Hij wist hoe zwaar hun geloof beproefd zou worden. In dit voorval op zee wilde Hij Petrus zijn eigen zwakheid openbaren – om te laten zien dat zijn veiligheid in voortdurende afhankelijkheid van goddelijke macht was. Te midden van de stormen van verzoeking kon hij alleen veilig wandelen als hij in volstrekt zelfvertrouwen moest vertrouwen op de Verlosser. Het was op het punt waar hij zichzelf sterk achtte, dat Petrus zwak was; en pas toen hij zijn zwakheid onderkende, kon hij zijn behoefte aan afhankelijkheid van Christus beseffen. Als hij de les had geleerd die Jezus hem wilde leren in die ervaring op zee, zou hij niet hebben gefaald toen de grote test op hem afkwam. – *The Desire of Ages*, p. 382.

Dag na dag onderwijst God Zijn kinderen. Door de omstandigheden van het dagelijkse leven bereidt Hij hen voor om hun rol te spelen op dat grotere toneel waartoe Zijn voorzienigheid hen heeft aangewezen. Het is de uitkomst van de dagelijkse beproeving die hun overwinning of nederlaag in de grote crisis van het leven bepaalt.

Zij die hun voortdurende afhankelijkheid van God niet beseffen, zullen door verzoeking worden overwonnen. Wij mogen nu veronderstellen dat onze voeten vaststaan, en dat wij nooit zullen worden bewogen. Wij kunnen met vertrouwen zeggen: "Ik weet in wie ik heb geloofd; niets kan mijn geloof in God en in Zijn woord aan het wankelen brengen." ... Alleen door onze eigen zwakheid te beseffen en standvastig naar Jezus te kijken, kunnen wij veilig wandelen. – *The Desire of Ages*, p. 382.

Vrijdag 29 juli: Voor verdere bestudering

My Lift Today, "In Christus is er kracht," p. 316;

Sons and Daughters of God, "Wij moeten met liefde werken", blz. 268.

Les 6 - Worstelen met al je kracht

Sabbatmiddag 30 juli

Opdat God hem zou bekwamen voor zijn grote werk als bewaarder van de heilige orakels, moest Abraham gescheiden worden van de associaties van zijn vroege leven. De invloed van verwanten en vrienden zou de opleiding, die de Here Zijn knecht wilde geven, belemmeren. ...

Het was geen lichte beproeving die aldus op Abraham werd afgewenteld, geen klein offer dat van hem werd verlangd. Er waren sterke banden die hem bonden aan zijn land, zijn bloedverwantschap en zijn thuis. Maar hij aarzelde niet om aan de oproep te gehoorzamen. ...

Velen worden nog beproefd zoals Abraham. Zij horen niet de stem van God rechtstreeks uit de hemel spreken, maar Hij roept hen door de leringen van Zijn woord en de gebeurtenissen van Zijn voorzienigheid. Er kan van hen verlangd worden dat zij een loopbaan verlaten die rijkdom en eer belooft, dat zij sympathieke en profijtelijke betrekkingen verlaten en zich van verwanten afscheiden, om een weg te gaan die slechts een weg van zelfverloochening, ontbering en opoffering lijkt te zijn. Hij laat hen

voelen dat zij Zijn hulp nodig hebben en dat zij alleen van Hem afhankelijk zijn, opdat Hij Zichzelf aan hen openbaart. – *Patriarchs and Prophets*, p. 126.

Hoe komt het dat godsdienst zo weinig van onze aandacht in beslag neemt, terwijl de wereld de kracht heeft van hersenen, beenderen en spieren? Dat komt omdat de hele kracht van ons wezen in die richting is gebogen. Wij hebben onszelf getraind om ons met ernst en kracht bezig te houden met wereldse zaken, totdat het voor de geest gemakkelijk is om die wending te nemen. Dit is de reden waarom christenen een religieus leven zo moeilijk vinden en een werelds leven zo gemakkelijk. De vermogens zijn getraind om hun kracht in die richting uit te oefenen. In het godsdienstige leven is er een instemming met de waarheden van Gods woord, maar niet een praktische illustratie daarvan in het leven.

Het cultiveren van religieuze gedachten en devotionele gevoelens wordt geen deel van de opvoeding gemaakt. Deze moeten het hele wezen beïnvloeden en beheersen. De gewoonte om goed te doen ontbreekt. Er is spasmodische actie onder gunstige invloeden, maar natuurlijk en gemakkelijk nadenken over goddelijke dingen is niet het heersende principe van de geest. – *Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 263, 264.

Het is door nauwe, beproevende beproevingen dat God Zijn dienaren tuchtigt. Hij ziet dat sommigen krachten hebben die gebruikt kunnen worden voor de bevordering van Zijn werk, en Hij stelt deze personen op de proef; in Zijn voorzienigheid brengt Hij hen in posities die hun karakter op de proef stellen en gebreken en zwakheden aan het licht brengen die voor hun eigen kennis verborgen zijn gebleven. Hij geeft hen de gelegenheid om deze gebreken te corrigeren en zich geschikt te maken voor Zijn dienst. Hij toont hun hun eigen zwakheid, en leert hen op Hem te leunen; want Hij is hun enige hulp en bescherming. Wanneer God hen tot actie roept, zijn zij gereed, en de hemelse engelen kunnen zich met hen verenigen in het werk dat op aarde moet worden volbracht. – *Patriarchs and Prophets*, p. 129.

Zondag 31 juli: De Geest der waarheid

De Geest kwam over de wachtende, biddende discipelen met een volheid die ieder hart bereikte. De Oneindige openbaarde Zich in kracht aan Zijn gemeente. Het was alsof eeuwenlang deze invloed in bedwang was gehouden, en nu verheugde de hemel zich dat hij de rijkdom van de genade van de Geest over de gemeente kon uitstorten. En onder de invloed van de Geest vermengden woorden van berouw en schuldbelijdenis zich met lofliederen over vergeven zonden. Woorden van dankzegging en van profetie werden gehoord. De hele hemel boog zich voorover om de wijsheid van een weergaloze, onbegrijpelijke liefde te aanschouwen en te aanbidden. Verloren in verwondering riepen de apostelen uit: "Daarin is de liefde." Zij grepen de gegeven gave aan. En wat volgde? Het zwaard van de Geest, pas geslepen met kracht en badend in het hemelse licht, sneed zich een weg door het ongeloof. – *Acts of the Apostles*, p. 38.

De Geest is gegeven als een regenererende kracht, om de verlossing, die door de dood van onze Verlosser is teweeggebracht, tot stand te brengen. De Geest is

voortdurend bezig om de aandacht van de mensen te vestigen op het grote offer dat gebracht werd op het kruis van Golgotha, om aan de wereld de liefde van God te ontfouwen, en om voor de overtuigde ziel de kostbare dingen van de Schriften te openen.

Na overtuiging van zonde gebracht te hebben, en de maatstaf van gerechtigheid voor de geest gebracht te hebben, trekt de Heilige Geest de genegenheden terug van de dingen van deze aarde en vervult de ziel met een verlangen naar heiligheid. "Hij zal u in alle waarheid leiden" (Johannes 16:13), verklaarde de Heiland. Als mensen gewillig zijn om gevormd te worden, zal er een heiliging van het hele wezen tot stand worden gebracht. De Geest zal de dingen van God nemen en ze op de ziel stempelen. Door Zijn kracht zal de weg des levens zo duidelijk gemaakt worden, dat niemand daarin behoeft te dwalen. – *Acts of the Apostles*, p. 52.

Naarmate de beproevingen zich verdikken, zal er zowel scheiding als eenheid in onze gelederen te zien zijn. Sommigen die nu bereid zijn de wapens van de oorlogsvoering op te nemen, zullen in tijden van werkelijk gevaar duidelijk maken dat zij niet op de vaste rots gebouwd hebben; zij zullen bezwijken voor de verzoeking. Zij die veel licht en kostbare voorrechten hebben gehad, maar deze niet hebben verbeterd, zullen, onder het een of andere voorwendsel, van ons weggaan. Omdat zij de liefde tot de waarheid niet hebben ontvangen, zullen zij in de waan van de vijand worden gebracht; zij zullen acht geven op verleidende geesten en leringen van duivelen, en zullen van het geloof afwijken. Maar, aan de andere kant, wanneer de storm van vervolging werkelijk over ons losbreekt, zullen de ware schapen de stem van de ware Herder horen. Zelfverloochenende pogingen zullen worden ondernomen om de verlorenen te redden, en velen die van de kudde zijn afgedwaald, zullen terugkeren om de grote Herder te volgen. Het volk van God zal zich verenigen en een verenigd front vormen tegenover de vijand. Met het oog op het gemeenschappelijke gevaar zal de strijd om de opperheerschappij ophouden; er zal niet worden getwist over wie als de grootste zal worden beschouwd. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 400.

Maandag 1 augustus: De Goddelijke–menselijke combinatie

De werking van de Geest van God neemt niet de noodzaak van ons weg om onze vermogens en talenten te gebruiken, maar leert ons hoe wij elke kracht kunnen gebruiken tot eer van God. De menselijke vermogens zijn, wanneer zij onder de bijzondere leiding van de genade van God staan, in staat om tot het beste doel op aarde te worden gebruikt. Onwetendheid verhoogt niet de nederigheid of de spiritualiteit van een belijdende volgeling van Christus. De waarheden van het goddelijk woord kunnen het best gewaardeerd worden door een intellectueel christen. Christus kan het best verheerlijkt worden door hen die Hem op intelligente wijze dienen. Het grote doel van opvoeding is ons in staat te stellen de macht die God ons gegeven heeft zo te gebruiken dat wij de godsdienst van de Bijbel vertegenwoordigen en de heerlijkheid van God bevorderen.

Wij zijn Hem, die ons het bestaan schonk, dank verschuldigd voor de talenten die ons zijn toevertrouwd, en het is een plicht die wij onze Schepper verschuldigd zijn deze

talenten te cultiveren en te verbeteren. Onderwijs zal het verstand disciplineren, zijn krachten ontwikkelen, en ze met begrip richten, zodat wij nuttig kunnen zijn in het bevorderen van de heerlijkheid van God. –*Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 361.*

Ik zag kwade engelen strijden om zielen, en engelen van God die hen weerstonden. Het conflict was hevig. Kwade engelen dromden om hen heen, bedierven de atmosfeer met hun giftige invloed, en bedwelden hun gevoeligheden. Heilige engelen hielden deze zielen angstvallig in de gaten, en wachtten om Satans gastheer terug te drijven. Maar het is niet het werk van goede engelen om de geesten te beheersen tegen de wil van de individuen in. Als zij toegeven aan de vijand en geen moeite doen om hem te weerstaan, dan kunnen de engelen van God niet veel meer doen dan de schare van Satan in bedwang houden, opdat deze niet vernietigt, totdat er meer licht wordt gegeven aan hen die in gevaar verkeren, om hen ertoe te bewegen op te staan en naar de hemel te kijken voor hulp. Jezus zal de heilige engelen geen opdracht geven om hen te bevrijden die geen moeite doen om zichzelf te helpen.

Als Satan ziet dat hij één ziel dreigt te verliezen, zal hij zich tot het uiterste inspannen om die ene ziel te behouden. En wanneer het individu wordt gewekt voor zijn gevaar, en, met nood en vurigheid, naar Jezus kijkt voor kracht, vreest Satan dat hij een gevangene zal verliezen, en hij roept een versterking van zijn engelen om de arme ziel in te sluiten, en een muur van duisternis om hem heen te vormen, zodat het licht van de hemel hem niet kan bereiken. Maar als degene in gevaar volhardt, en in hulpeloosheid en zwakheid zichzelf werpt op de verdiensten van het bloed van Christus, luistert Jezus naar het ernstige gebed van het geloof, en zendt een versterking van die engelen die uitblinken in kracht om hem te bevrijden. ...

En wanneer engelen, almachtig, bekleed met de wapenrusting van de hemel, de flauwvallende, achtervolgde ziel te hulp komen, vallen Satan en zijn schare terug, wel wetend dat hun strijd verloren is. –*Messages to Young People, p. 52, 53.*

Dinsdag 2 augustus: De gedisciplineerde wil

Ieder van ons heeft een individueel werk te doen, de lendenen van ons verstand te omgorden, nuchter te zijn, te waken tot gebed. De geest moet stevig in bedwang gehouden worden om zich bezig te houden met onderwerpen die de zedelijke krachten zullen versterken. De gedachten moeten zuiver zijn, de overpeinzingen van het hart moeten rein zijn, als de woorden van de mond woorden moeten zijn die aanvaardbaar zijn voor de Hemel en nuttig voor uw medemensen.

De geest moet zorgvuldig worden bewaakt. Er mag niets binnenkomen dat zijn gezonde kracht kan schaden of vernietigen. Maar om dit te voorkomen, moet hij in beslag genomen worden door goed zaad, dat, levend geworden, vruchtdragende takken voortbrengt. ...

[Hij die vreugde en geluk vindt in het lezen van het Woord van God en in het gebed, wordt voortdurend verfrist door stromen uit de Bron van het leven. Hij zal een hoogte bereiken van zedelijke voortreffelijkheid en een breedte van denken waarvan anderen zich geen voorstelling kunnen maken. De gemeenschap met God moedigt

goede gedachten, edele aspiraties, heldere waarheidsopvattingen en verheven daden aan. Zij die op deze wijze hun ziel met God verbinden, worden door Hem erkend als Zijn zonen en dochters. Zij reiken voortdurend hoger en nog hoger, verkrijgen een helder zicht op God en op de eeuwigheid, totdat de Heer hen tot kanalen van licht en wijsheid voor de wereld maakt. – *My Life Today*, p. 83.

Slechts weinigen beseffen dat het een plicht is controle uit te oefenen over de gedachten en verbeeldingen. Het is moeilijk om de ongedisciplineerde geest gefixeerd te houden op profijtelijke onderwerpen. Maar als de gedachten niet op de juiste wijze worden gebruikt, kan godsdienst niet gedijen in de ziel. De geest moet in beslag genomen worden door heilige en eeuwige dingen, of hij zal onbeduidende en oppervlakkige gedachten koesteren. Zowel de intellectuele als de morele krachten moeten gedisciplineerd worden, en zij zullen sterker en beter worden door oefening.

Om deze zaak goed te begrijpen, moeten wij bedenken dat onze harten van nature verdorven zijn, en dat wij uit onszelf niet in staat zijn een juiste koers te volgen. Het is alleen door de genade van God, gecombineerd met de meest serieuze inspanning van onze kant, dat wij de overwinning kunnen behalen. – *God's Amazing Grace*, p. 327.

Maar de Here Here helpt mij, daarom werd ik niette schande; daarom maakte ik mijn gelaat als een keisteen, want ik wist, dat ik niet beschaamd zou worden. Jesaja 50:7.

Sterkte van karakter bestaat uit twee dingen: wilskracht en zelfbeheersing. Veel jongeren verwarren sterke, ongecontroleerde hartstocht met karaktersterkte; maar de waarheid is dat hij die beheerst wordt door zijn hartstochten een zwak man is. De ware grootheid en edelheid van de man wordt afgemeten aan de kracht van de gevoelens die hij bedwingt, niet aan de kracht van de gevoelens die hem bedwingen. De sterkste man is hij, die, hoewel hij gevoelig is voor misbruik, toch zijn hartstocht kan bedwingen en zijn vijanden kan vergeven. Zulke mannen zijn ware helden. – *The Faith I Live By*, p. 316.

Woensdag 3 augustus: Radicale toewijding

Het christelijk leven is een oorlogsvoering. De apostel Paulus spreekt over worstelen tegen overheden en machten terwijl hij de goede strijd van het geloof streed. Nogmaals, hij verklaart: "Gij hebt nog geen weerstand geboden tot bloedens toe, strijdende tegen de zonde." Ah, nee. Vandaag wordt de zonde gekoesterd en verontschuldigd. Het scherpe zwaard van de Geest, het woord van God, snijdt niet tot in de ziel. Is religie veranderd? Is de vijandschap van Satan tegen God verminderd? Een godsdienstig leven bracht eens moeilijkheden met zich mee en eiste zelfverloochening. Alles wordt nu heel gemakkelijk gemaakt. En waarom is dit? Het belijdende volk van God heeft een compromis gesloten met de macht van de duisternis.

Er moet een herleving komen van het rechte getuigenis. De weg naar de hemel is nu niet gladder dan in de dagen van onze Verlosser. Al onze zonden moeten worden weggedaan. Elke lievelingsverwennerij die ons godsdienstig leven belemmert, moet worden afgesneden. Het rechteroog of de rechterhand moet worden geofferd als het

ons tot aanstoot brengt. Zijn wij bereid afstand te doen van onze eigen wijsheid en het koninkrijk der hemelen te ontvangen als een klein kind? Zijn wij bereid afstand te doen van onze eigengerechtigheid? Zijn wij bereid onze gekozen wereldse metgezellen op te geven? Zijn wij bereid de goedkeuring van de mensen op te offeren? De prijs van het eeuwige leven is van oneindige waarde. Zullen wij ons inspannen en offers brengen die in verhouding staan tot de waarde van het te bereiken doel?

Het zal een offer vergen om jezelf aan God te geven; maar het is een offer van het lagere voor het hogere, het aardse voor het geestelijke, het vergankelijke voor het eeuwige. God wil niet dat onze wil vernietigd wordt, want alleen door de uitoefening ervan kunnen wij volbrengen wat Hij wil dat wij doen. Onze wil moet aan Hem worden overgegeven, zodat wij hem weer kunnen ontvangen, gezuiverd en verfynd, en zo verbonden in sympathie met het Goddelijke dat Hij de getijden van Zijn liefde en macht door ons kan uitstorten. Hoe bitter en pijnlijk deze overgave ook mag lijken voor het eigenzinnige, eigenzinnige hart, toch "is zij nuttig voor u".

Pas toen hij kreupel en hulpeloos op de borst van de engel des verbonds viel, kende Jakob de overwinning van het overwinnende geloof en ontving hij de titel van een vorst bij God. ... Zo werd de Kapitein van ons heil "volmaakt door lijden" (Hebreeën 2:10), en de kinderen des geloofs werden "uit zwakheid sterk gemaakt", en "sloegen de legers der vreemdelingen op de vlucht" (Hebreeën 11:34). – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 62.*

Wat voor soort geloof is het dat de wereld overwint? Het is het geloof dat Christus tot uw persoonlijke Redder maakt – het geloof dat, terwijl het uw hulpeloosheid erkent, uw volslagen onvermogen om uzelf te redden, de Helper aanneemt die machtig is om te redden, als uw enige hoop. Het is het geloof dat zich niet laat ontmoedigen, dat de stem van Christus hoort zeggen: "Heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen, en Mijn goddelijke kracht is de uwe." Het is het geloof dat Hem hoort zeggen: "Zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." – *Reflecting Christ, p. 21.*

Donderdag 4 augustus: De noodzaak van volharding

De oorlog die wij moeten voeren is de "goede strijd van het geloof". "Ook ik werk," zei de apostel Paulus, "naar Zijn werking, die krachtig in mij werkt." Kolossenzen 1:29.

Jakob, in de grote crisis van zijn leven, wendde zich af om te bidden. Hij was vervuld van één allesoverheersend doel – te zoeken naar verandering van karakter. Maar terwijl hij tot God smeekte, legde een vijand, zoals hij veronderstelde, zijn hand op hem, en de hele nacht worstelde hij voor zijn leven. Maar het doel van zijn ziel werd niet veranderd door het gevaar van het leven zelf. Toen zijn kracht bijna op was, ontplooidde de engel zijn goddelijke kracht, en bij zijn aanraking kende Jakob Hem met wie hij had geworsteld. Gewond en hulpeloos viel hij op de borst van de Verlosser, smekend om een zegen. Hij liet zich niet afwenden en staakte zijn voorbede niet, en Christus willigde het verzoek van deze hulpeloze, berouwvolle ziel in, overeenkomstig Zijn belofte: "Laat hem Mijn kracht aangrijpen, opdat hij vrede met Mij make; en hij zal vrede met Mij maken." Jesaja 27:5.

Jakob smeekte de vastberaden geest: "Ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent." Genesis 32:26. Deze geest van volharding werd ingegeven door Hem die met de aartsvader worstelde. Hij was het, die hem de overwinning schonk, en Hij veranderde zijn naam van Jakob in Israël, zeggende: "Uw naam zal niet meer Jakob luiden, maar Israel, want gij hebt gestreden met Goden mensen, en gij hebt overmocht." Genesis 32:28. Datgene waarvoor Jakob tevergeefs had geworsteld in zijn eigen kracht, werd gewonnen door zelfovergave en standvastig geloof. "Dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof." 1 Johannes 5:4. – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 144.*

God eist dat allen beschikken over morele moed, standvastigheid en volharding, verstand dat niet de beweringen van een ander kan aannemen, maar dat zelf wil onderzoeken alvorens het aan te nemen of af te wijzen, dat bewijzen wil bestuderen en wegen, en ze in gebed tot de Heer wil brengen. "Indien het iemand onder u aan wijsheid ontbreekt, laat hij dan vragen aan God, die aan allen vrijgevig geeft en niet verbiedt, en het zal hem gegeven worden." Nu de voorwaarde: "Maar laat hem vragen in geloof, zonder te twifelen. ..." Deze smeekbede om wijsheid moet geen betekenisloos gebed zijn, dat na afloop uit het hoofd verdwijnt. Het is een gebed dat het sterke, ernstige verlangen van het hart uitdrukt, dat voortkomt uit een bewust gebrek aan wijsheid om de wil van God te bepalen.

Als, nadat het gebed is uitgesproken, het antwoord niet onmiddellijk komt, wordt dan niet moe te wachten en wordt niet onstandvastig. Wankel niet. Houdt u vast aan de belofte: "Getrouw is Hij die u roept, die het ook doen zal." Dring als de smekende weduwe aan op uw zaak, vastberaden in uw voornemen. Is het doel belangrijk en van groot belang voor u? Dat is het zeker. Twijfel dan niet, want uw geloof kan beproefd worden. Als het ding dat u begeert waardevol is, is het een sterke, ernstige inspanning waard. U hebt de belofte; waak en bid. Wees standvastig en het gebed zal verhoord worden, want is het niet God die het beloofd heeft? Als het u iets kost om het te verkrijgen, zult u het des te meer waarderen wanneer het verkregen is. Er wordt u duidelijk gezegd dat als u aarzelt, u niet hoeft te denken dat u iets van de Heer zult ontvangen. Hier wordt een waarschuwing gegeven om niet moe te worden, maar om vast te rusten op de belofte. Als u vraagt, zal Hij u rijkelijk geven en u niet vertoornen. – *Testimonis for the Church, vol. 2, pp. 130, 131.*

Vrijdag 5 augustus: Voor verdere bestudering

The Upward Look, "Volg Christus' voorbeeld van opoffering," p. 235;
Patriarchs and Prophets, "De nacht van het worstelen," blz. 195–203.

Les 7 - Onverwoestbare hoop

Sabbatmiddag 6 augustus

Wanneer beproevingen komen, bedenk dan dat zij gezonden zijn voor uw bestwil. Wanneer beproevingen en tegenspoed tot u komen, weet dan dat zij gezonden zijn opdat u van de Heer der heerlijkheid hernieuwde kracht en verhoogde nederigheid mag

ontvangen, zodat Hij u veilig kan zegenen en ondersteunen en handhaven. In geloof en met de hoop die "u niet beschaamt", grijpt u naar de beloften van God. ...

De Heer wil dat Zijn volk gelukkig zal zijn, en Hij opent voor ons de ene bron van troost na de andere, opdat wij vervuld mogen worden met vreugde en vrede te midden van onze huidige ervaring. Wij moeten niet wachten tot wij in de hemel komen voor helderheid, troost en vreugde. Wij moeten ze hier in dit leven hebben. Wij missen veel, omdat wij de zegeningen, die ons in onze beproevingen ten deel kunnen vallen, niet begrijpen. Al ons lijden en onze smarten, al onze verzoeken en beproevingen, al onze droefheid en ons verdriet, al onze vervolgingen en ontberingen, kortom alle dingen werken samen ten goede voor ons. Alle ervaringen en omstandigheden zijn Gods werkers waardoor het goede tot ons wordt gebracht. Laten we kijken naar het licht achter de wolk. – *My Life Today*, p. 185.

Wanneer u niet langer actief kunt zijn en de zwakheden op u drukken, is alles wat God van u vraagt, op Hem te vertrouwen. Vertrouw de bewaring van uw ziel aan Hem toe als aan een trouwe Schepper. Zijn barmhartigheden zijn zeker, Zijn verbond is eeuwig. Gelukkig is de man wiens hoop is gevestigd op de Here, zijn God, die de waarheid in eeuwigheid bewaart. Laat uw geest de beloften grijpen en zich eraan vasthouden. Als u de rijke zekerheid, vervat in de kostbare beloften, niet gemakkelijk voor de geest kunt roepen, luister dan naar ze van de lippen van een ander. Wat een volheid, wat een liefde en wat een zekerheid vindt u in deze woorden van de lippen van God Zelf, die Zijn liefde, Zijn medelijden en belangstelling verkondigt voor de kinderen van Zijn zorg:

"De Here, de Here God, genadig en barmhartig, lankmoedig, overvloedig in goedheid en waarheid, barmhartig voor duizenden, vergevend de ongerechtigheid en overtreding en zonde" (Exodus 34:6, 7). – *Selected Messages, vol 2*, p. 231.

De Bijbel openbaart Christus aan ons als de Goede Herder, die met onvermoeide voeten het verloren schaap zocht. Met Zijn eigen methoden hielp Hij allen die hulp nodig hadden. Met tedere, hoffelijke genade diende Hij zieke zielen en bracht genezing en kracht. ...

Het hele leven van de Verlosser werd gekenmerkt door belangeloze welwillendheid en de schoonheid van heiligheid. Hij is ons voorbeeld van goedheid. Vanaf het begin van Zijn bediening begonnen de mensen het karakter van God duidelijker te begrijpen. Hij voerde zijn leer uit in zijn eigen leven. Hij toonde consequentheid zonder halsstarrigheid, welwillendheid zonder zwakheid, tederheid en sympathie zonder sentimentalisme. Hij was zeer sociaal, maar toch bezat Hij een terughoudendheid die elke vertrouwdheid ontmoedigde. Zijn matigheid leidde nooit tot onverdraagzaamheid of soberheid. Hij was niet gelijkvormig aan de wereld, toch had Hij aandacht voor de behoeften van de minsten onder de mensen. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, p. 262.

Zondag 7 augustus: Het grote plaatje

De situatie van de gelovigen in zijn tijd overziend, drukte Habakkuk de last van zijn hart uit in de vraag: "O Heer, hoe lang zal ik roepen, en Gij zult niet horen! Zelfs tot U roepen van geweld, en Gij zult niet redden! Waarom toont Gij mij ongerechtigheid, en doet Gij mij grimmigheid aanschouwen? ... Habakkuk 1:2.

God beantwoordde de roep van zijn trouwe kinderen. Door Zijn uitverkoren spreekbuis openbaarde Hij Zijn vastbeslotenheid om straf te brengen over de natie die zich van Hem had afgekeerd om de goden der heidenen te dienen. Binnen het leven van sommigen, die zelfs toen nog vragen stelden over de toekomst, zou Hij op wonderbaarlijke wijze de zaken van de heersende naties op aarde regelen en de Babyloniërs aan de macht brengen. De prinsen van Juda en de schoonsten van het volk zouden naar Babylon gevangen worden genomen; de steden en dorpen van Judea en de akkers zouden worden verwoest; niets zou worden gespaard.

Vertrouwend dat zelfs in dit vreselijke oordeel het doel van God voor Zijn volk op de een of andere manier zou worden vervuld, boog Habakkuk zich in onderwerping aan de geopenbaarde wil van Jehovah. En toen, terwijl zijn geloof verder reikte dan het afschrikwekkende vooruitzicht van de nabije toekomst, en zich vastklampte aan de kostbare beloften die Gods liefde openbaren voor zijn vertrouwende kinderen, voegde de profeet eraan toe: "Wij zullen niet sterven." Vers 12. Met deze geloofsbelijdenis legde hij zijn zaak, en die van iedere gelovige Israëliet, in de handen van een barmhartige God. – *Prophets and Kings, p. 385, 386.*

Het geloof dat Habakkuk en alle heiligen en rechtvaardigen sterkte in die dagen van diepe beproeving, was hetzelfde geloof dat Gods volk vandaag in stand houdt. In de donkerste uren, onder de meest weerzinwekkende omstandigheden, kan de christelijke gelovige zijn ziel gericht houden op de bron van alle licht en kracht. Dag na dag, door het geloof in God, kunnen zijn hoop en moed vernieuwd worden. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." In de dienst van God behoeft er geen moedeloosheid te zijn, geen aarzeling, geen vrees. De Heer zal meer dan voldoen aan de hoogste verwachtingen van hen die hun vertrouwen op Hem stellen. Hij zal hun de wijsheid geven waar hun verschillende noden om vragen. – *Prophets and Kings, p. 386.*

De tijd van wachten kan lang schijnen, de ziel kan benauwd zijn door ontmoedigende omstandigheden, velen in wie vertrouwen is gesteld kunnen vallen; maar laten wij met de profeet die Juda trachtte te bemoedigen in een tijd van ongeëvenaarde afval, vol vertrouwen verklaren: "De Here is in Zijn heilige tempel; laat de gehele aarde voor Hem zwijgen." Habakkuk 2:20. Laten wij steeds de blijde boodschap in gedachten houden: "Het visioen is nog voor een bepaalde tijd, maar aan het einde zal het spreken en niet liegen; al duurt het lang, wacht erop, want het zal zeker komen, het zal niet lang duren." Vers 3. – *Prophets and Kings, blz. 387.*

Maandag 8 augustus: Wie onze Vader is

De Joden geloofden algemeen dat de zonde in dit leven wordt gestraft. Elke kwelling werd beschouwd als de straf voor een of andere verkeerde daad, hetzij van de

lijder zelf of van zijn ouders. Het is waar dat alle lijden het gevolg is van de overtreding van Gods wet, maar deze waarheid was misvormd geraakt. Satan, de auteur van de zonde en al haar gevolgen, had de mensen ertoe gebracht ziekte en dood te beschouwen als van God afkomstig, als een straf die willekeurig werd opgelegd vanwege de zonde. Daarom had iemand op wie een grote kwelling of ramp was gevallen, de extra last dat hij als een groot zondaar werd beschouwd. ...

God had een les gegeven om dit te voorkomen. De geschiedenis van Job had laten zien dat het lijden door Satan wordt veroorzaakt en door God wordt overruled voor doeleinden van barmhartigheid. Maar Israël begreep de les niet. Dezelfde fout die God de vrienden van Job had verweten, werd door de Joden herhaald in hun verwerping van Christus.

Het geloof van de Joden met betrekking tot het verband tussen zonde en lijden werd door de discipelen van Christus gehuldigd. Terwijl Jezus hun dwaling corrigeerde, legde Hij niet de oorzaak van de kwelling van de man uit, maar vertelde Hij hun wat het gevolg zou zijn. Daardoor zouden de werken van God openbaar worden. – *The Desire of Ages*, p. 471.

Ware heiligheid en nederigheid zijn onafscheidelijk. Hoe dichter de ziel bij God komt, hoe vollediger zij zich verootmoedigt en onderwerpt. Toen Job de stem des Heren uit de wervelwind hoorde, riep hij uit: "Ik verafschuw mijzelf, en ik bekeer mij in stof en as" (Job 42:6). Toen Jesaja de heerlijkheid van de Heer zag en de cherubs hoorde uitroepen: "Heilig, heilig, heilig is de Heer der heerscharen", riep hij uit: "Wee mij, want ik ben er niet meer" (Jesaja 6:3, 5). ...

Wie een glimp opvangt van de weergaloze liefde van Christus, telt alle andere dingen als verlies, en ziet Hem aan als de voornaamste onder de tienduizend en als de enige die volkomen lieflijk is. Als serafijnen en cherubijnen naar Christus kijken, bedekken zij hun aangezichten met hun vleugels. Hun eigen volmaaktheid en schoonheid worden niet getoond in de tegenwoordigheid en heerlijkheid van hun Heer. Hoe ongepast is het dan voor de mensen om zichzelf te verheffen! Laten zij zich liever met ootmoed bekleden, alle strijd om de opperheerschappij staken, en leren wat het betekent zachtmoedig en nederig van hart te zijn. Hij die Gods heerlijkheid en oneindige liefde aanschouwt, zal een nederig beeld van zichzelf hebben, maar door het karakter van God te aanschouwen, zal hij veranderd worden naar Zijn goddelijk beeld. – *That I May Know Him*, p. 175.

Dinsdag 9 augustus: De aanwezigheid van onze Vader

Velen hebben verwarde ideeën over wat geloof is, en zij leven geheel beneden hun voorrechten. Zij verwarren gevoel en geloof, en zijn voortdurend benauwd en verward van geest; want Satan maakt alle mogelijke profijt van hun onwetendheid en onervarenheid. Wij moeten geloven dat wij uitverkoren zijn door God, om behouden te worden door de oefening van het geloof, door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest; en wij moeten God loven en prijzen voor zo'n wonderbaarlijke openbaring van Zijn onverdiende gunst. Het is de liefde van God die de ziel tot Christus trekt, om genadig te worden ontvangen en aan de Vader te worden voorgesteld. ...

De Vader richt Zijn liefde op Zijn uitverkoren volk dat leeft in het midden van de mensen. Dit zijn de mensen die Christus heeft verlost door de prijs van Zijn eigen bloed; en omdat zij beantwoorden aan de trekking van Christus, door de soevereine barmhartigheid van God, zijn zij uitverkoren om gered te worden als Zijn gehoorzame kinderen. Aan hen is de vrije genade van God geopenbaard, de liefde waarmee Hij hen heeft liefgehad. Eenieder die zich vernedert als een klein kind, die het woord van God ontvangt en gehoorzaamt met de eenvoud van een kind, zal behoren tot de uitverkorenen van God. – *Our High Calling*, p. 77.

Met de geliefde Johannes roep ik u op: "Ziet, welk een liefde heeft de Vader ons geschonken, dat wij Gods zonen genaamd worden." Wat een liefde, wat een weergaloze liefde, dat wij, zondaars en vreemdelingen als wij zijn, tot God mogen worden teruggebracht en in Zijn gezin mogen worden opgenomen! Wij mogen Hem aanspreken met de vertederende naam: "Onze Vader", die een teken is van onze genegenheid voor Hem en een belofte van Zijn tedere achting en relatie tot ons. ...

Alle vaderlijke liefde die van generatie op generatie is overgegaan door het kanaal van de menselijke harten, alle bronnen van tederheid die zich hebben geopend in de zielen van de mensen, zijn slechts als een kleine rimpeling tot de grenzeloze oceaan in vergelijking met de oneindige, uitputtende liefde van God. De tong kan het niet uitspreken, de pen kan het niet uitbeelden. U kunt er elke dag van uw leven over mediteren; u kunt ijverig de Schriften doorzoeken om het te begrijpen; u kunt elke kracht en bekwaamheid aanwenden die God u gegeven heeft, in de poging om de liefde en het mededogen van de hemelse Vader te begrijpen; en toch is er een oneindigheid daarbuiten. U kunt die liefde eeuwenlang bestuderen; toch kunt u nooit ten volle de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte bevatten van de liefde van God, toen Hij Zijn Zoon gaf om voor de wereld te sterven. De eeuwigheid zelf kan dit nooit ten volle openbaren. – *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 739, 740.

Woensdag 10 augustus: Onze Vaders plannen voor ons

Laten we hoopvol en moedig zijn. [God kent al onze noden. Hij heeft alle macht. Hij kan Zijn dienaren de mate van doeltreffendheid geven die hun nood vereist. Zijn oneindige liefde en medelijden worden nooit moe. Met de majesteit van almacht verenigt Hij de zachtmoedigheid en zorg van een tedere herder. Wij hoeven niet te vrezen dat Hij Zijn beloften niet zal vervullen. Hij is de eeuwige waarheid. Nooit zal Hij het verbond veranderen dat Hij gesloten heeft met hen die Hem liefhebben. Zijn beloften aan Zijn kerk staan voor eeuwig vast. Hij zal haar maken tot een eeuwige voortreffelijkheid, een vreugde voor vele geslachten.

Bestudeer het eenenveertigste hoofdstuk van Jesaja, en tracht het in al zijn betekenis te begrijpen. ...

Wie Christus heeft gekozen, heeft zich verbonden met een macht die door geen menselijke wijsheid of kracht kan worden omvergeworpen. "Vrees niet, want Ik ben met u", verklaart Hij; "wees niet ontmoedigd, want Ik ben uw God: Ik zal u versterken, ja, Ik zal u helpen, ja, Ik zal u ondersteunen met de rechterhand van Mijn gerechtigheid." "Ik, de Here, uw God, zal uw rechterhand vasthouden en tot u zeggen:

Vrees niet, Ik zal u helpen." Verzen 10, 13. – *Testimonies for the Church, vol. 8, pp. 38, 39.*

God is zelf de bron van alle barmhartigheid. Zijn naam is "genadig en barmhartig". Exodus 34:6. Hij behandelt ons niet naar gelang onze woestijn. Hij vraagt niet of wij Zijn liefde waardig zijn, maar Hij stort de rijkdom van Zijn liefde over ons uit, om ons waardig te maken. Hij is niet wraakzuchtig. Hij zoekt niet te straffen, maar te verlossen. Zelfs de strengheid die Hij openbaart door Zijn voorzienigheden wordt geopenbaard voor de redding van de afgedwaalden. Hij verlangt er intens naar de ellende van de mensen te verlichten en Zijn balsem op hun wonden aan te brengen. – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 22.*

Het doel dat God vandaag door Zijn volk wil bereiken is hetzelfde dat Hij door Israël wilde bereiken toen Hij hen uit Egypte bracht. Door het aanschouwen van de goedheid, de barmhartigheid, de gerechtigheid en de liefde van God, geopenbaard in de kerk, moet de wereld een voorstelling krijgen van Zijn karakter. En wanneer de wet van God aldus in het leven wordt geïllustreerd, zal zelfs de wereld de superioriteit erkennen van hen die God liefhebben, vrezen en dienen boven ieder ander volk op aarde. De Heer heeft Zijn oog op ieder van Zijn volk; Hij heeft Zijn plannen met ieder van hen. Het is Zijn bedoeling dat zij die Zijn heilige voorschriften in praktijk brengen een voornaam volk zullen zijn. Zowel voor het volk van God van vandaag als voor het oude Israël gelden de woorden die Mozes door de Geest van Inspiratie heeft geschreven: "Gij zijt een heilig volk voor de Here, uw God; de Here, uw God, heeft u uitverkoren om voor Zichzelf een bijzonder volk te zijn, boven alle volkeren die op de aarde zijn." Deuteronomium 7:6. ...

Zelfs deze woorden schieten tekort om de grootheid en de heerlijkheid uit te drukken van Gods doel dat door Zijn volk moet worden bereikt. Niet alleen aan deze wereld, maar aan het heelal moeten wij de beginselen van Zijn koninkrijk openbaar maken. – *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 12, 13.*

Donderdag 11 augustus: De tuchtiging van onze Vader

Er ligt een les voor ons in de ervaring van Paulus, want het openbaart Gods manier van werken. De Heer kan overwinning brengen uit datgene wat voor ons een teleurstelling en een nederlaag lijkt. Wij lopen het gevaar God te vergeten, te kijken naar de dingen die gezien worden, in plaats van met het oog des geloofs de dingen te aanschouwen die onzienlijk zijn. Wanneer tegenspoed of ramspoed komt, staan wij klaar om God te beschuldigen van verwaarlozing of wreedheid. Als Hij het nodig acht ons nut op een of andere manier af te snijden, treuren wij, zonder stil te staan bij de gedachte dat God zo misschien voor ons welzijn werkt. Wij moeten leren dat kastijding deel uitmaakt van Zijn grote plan en dat de christen onder de roede der verdrukking soms meer voor de Meester kan doen dan wanneer hij in actieve dienst is. – *Acts of the Apostles, p. 481.*

Velen die de naam van Christus belijden en beweren uit te zien naar Zijn spoedige komst, weten niet wat het is om te lijden om Christus' wil. Hun harten zijn niet onderworpen door genade, en zij zijn niet dood voor zichzelf, zoals dikwijls op verschillende manieren wordt aangetoond. Tezelfdertijd spreken zij van beproevingen te hebben. Maar de voornaamste oorzaak van hun beproevingen is een ongehoorzaam hart, dat zichzelf zo gevoelig maakt dat het dikwijls wordt gekruist. Als zij zouden beseffen wat het is om een nederige volgeling van Christus te zijn, een ware christen, dan zouden zij in alle ernst beginnen te werken en goed beginnen. Zij zouden eerst sterven aan zichzelf, dan onmiddellijk zijn in gebed, en elke hartstocht van het hart controleren.

Geef uw zelfvertrouwen en zelfgenoegzaamheid op, broeders, en volg het zachtmoedige voorbeeld. Houd Jezus steeds voor ogen, dat Hij uw voorbeeld is en dat u in Zijn voetstappen moet treden. Kijk naar Jezus, de auteur en voltooiër van ons geloof, die om de vreugde die Hem was gegeven het kruis heeft verdragen, de schande verachtende. Hij verdroeg de tegenspraak van zondaars tegen Zichzelf. Voor onze zonden was Hij eens het zachtmoedige, geslachte lam, gewond, gekneusd, geslagen en verdrukt.

Laten wij dan blijmoedig iets lijden om Jezus' wil, onszelf dagelijks kruisigen, en hier deelhebben aan het lijden van Christus, opdat wij met Hem deel krijgen aan Zijn heerlijkheid, en gekroond worden met heerlijkheid, eer, onsterfelijkheid en eeuwig leven. – *Early Writings*, pp. 113, 114.

Als we hopen de kroon te dragen, moeten we verwachten het kruis te dragen. Onze grootste beproevingen zullen komen van hen die godsvrucht belijden. Zo was het met de Verlosser van de wereld; zo zal het zijn met Zijn volgelingen. Zij die in ernst de kroon van het eeuwige leven willen winnen, hoeven niet verbaasd of ontmoedigd te zijn, want bij elke stap op weg naar het hemelse Kanaän komen zij obstakels tegen en worden zij beproefd.

De Verlosser weet wat het beste is. Geloof groeit door strijd met twijfel, moeilijkheden en beproevingen. Deugdzaamheid wint aan kracht door weerstand tegen verleiding. Johannes ziet in een heilig visioen de gelovige zielen die opstaan uit de grote verdrukking, rondom de troon van God, gekleed in witte gewaden, en gekroond met onsterfelijke heerlijkheid. Hun trouw aan God en aan Zijn Woord wordt geopenbaard, en de hoge eer van de Hemel wordt hun als overwinnaars toegekend. – *Our High Calling*, p. 361.

Vrijdag, 12 augustus: Voor verdere bestudering

This Day With God, "Verheugt u in de Heer," p. 156;
Education, "De School van het Hiernamaals," blz. 301–309.

Les 8 - Het onzichtbare zien

Sabbatmiddag 13 augustus

Het is het geloof dat ons in staat stelt verder te kijken dan het heden, met zijn lasten en zorgen, naar het grote hiernamaals, waar alles wat ons nu in verwarring

brengt zal worden opgehelderd. Het geloof ziet Jezus staan als onze Middelaar aan de rechterhand van God. Het geloof aanschouwt de woningen die Christus is gaan bereiden voor hen die Hem liefhebben. Het geloof ziet het kleet en de kroon die bereid zijn voor de overwinnaar, en hoort het lied van de verlostten. ...

Geloof is geen gevoel. " Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet." Hebreeën 11:1 Waar geloof is in geen enkel opzicht verbonden met aanmatigend geloof. Alleen hij die het ware geloof heeft is veilig tegen aanmatigend geloof, want aanmatigend geloof is Satans vervalsing van geloof. – *Gospel Workers*, p. 259, 260.

Velen worden in hun tegenwoordige behoeften voorzien, maar zij willen niet op de Heer vertrouwen voor de toekomst. Zij geven blijk van ongeloof en verzinken in moedeloosheid en somberheid bij verwacht gebrek. Sommigen zijn in voortdurende moeilijkheden, opdat zij niet gebrekkig worden en hun kinderen lijden. Wanneer zich moeilijkheden voordoen of wanneer zij in moeilijkheden worden gebracht – wanneer hun geloof en hun liefde tot God op de proef worden gesteld – schrikken zij terug voor de beproeving en murmureren tegen het proces waardoor God heeft verkozen hen te louteren.

Hun liefde blijkt niet zuiver en volmaakt, om alles te verdragen.

Het geloof van het volk van de God des hemels moet sterk, werkzaam en blijvend zijn – de inhoud van de dingen waarop men hoopt. Dan zal de taal van zulken zijn: "Zegen de Heer, o mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige naam," want Hij heeft overvloedig met mij gehandeld. – *The Story of Redemption*, p. 128, 129.

Jezus roept ons niet op om Hem te volgen, en laat ons dan in de steek. Als wij ons leven overgeven aan Zijn dienst, kunnen wij nooit in een positie komen waarvoor God geen voorziening heeft getroffen. Wat onze situatie ook moge zijn, wij hebben een Gids om onze weg te wijzen; wat onze verwarring ook moge zijn, wij hebben een zekere Raadsman; wat ons verdriet, rouw of eenzaamheid ook moge zijn, wij hebben een meelevende Vriend. Als wij in onze onwetendheid misstappen begaan, verlaat Christus ons niet. Zijn stem, helder en duidelijk, wordt gehoord, zeggende: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Johannes 14:6. "Hij zal de nooddriftige verlossen als hij roept; ook de arme, en hem die geen helper heeft." Psalm 72:12.

"Gij zult hem in volkomen vrede bewaren, wiens gedachten op U zijn gevestigd, omdat hij op U vertrouwt." De arm van Almacht is uitgestrekt om ons voorwaarts en nog eens voorwaarts te leiden. Ga voorwaarts, zegt de Heer; Ik zal u hulp zenden. Het is voor de glorie van Mijn naam dat je vraagt, en je zult ontvangen. Zij die op uw falen letten, zullen toch Mijn woord glorieus zien triomferen. "Alles, wat gij biddend zult vragen, gelovende, zult gij ontvangen." Mattheüs 21:22. – *Gospel Workers*, p. 263.

Zondag 14 augustus: De extravagantie van onze Vader

De tegenwoordigheid van de Vader omringde Christus, en niets overkwam Hem dan datgene wat de oneindige liefde toeliet tot zegening van de wereld. Hier was Zijn bron van troost, en dat is het ook voor ons. Wie doordrenkt is met de Geest van Christus,

blijft in Christus. Wat tot hem komt, komt van de Heiland, die hem omringt met Zijn tegenwoordigheid. Niets kan hem raken dan met toestemming van de Heer. Al ons lijden en onze smarten, al onze verzoeken en beproevingen, al onze droefheid en smarten, al onze vervolgingen en ontberingen, kortom, alle dingen werken samen ten goede. Alle ervaringen en omstandigheden zijn Gods werkers waardoor het goede tot ons wordt gebracht. – *The Ministry of Healing, p. 488.*

Gods liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat zij overal doordringt. Zij onttrekt aan Satans invloed degenen die door zijn misleidingen zijn misleid, en plaatst hen binnen het bereik van de troon van God, de troon omringd door de regenboog van de belofte.

God is onze Vader en Bestuurder. De beginselen die in de hemel heersen, moeten op aarde heersen, dezelfde liefde die de engelen bezielt, dezelfde zuiverheid en heiligheid die in de hemel heersen, moeten, voor zover mogelijk, op aarde worden gereproduceerd.

Als jullie God jullie Vader noemen, erkennen jullie dat jullie Zijn kinderen zijn, dat jullie je door Zijn wijsheid moeten laten leiden en in alles gehoorzaam moeten zijn, wetende dat Zijn liefde onveranderlijk is. Jullie zullen Zijn plan voor jullie leven aanvaarden. Als kinderen van God zult u Zijn eer, Zijn karakter, Zijn gezin, Zijn werk, als de voorwerpen van uw hoogste belangstelling beschouwen. Het zal uw vreugde zijn om uw relatie tot uw Vader en tot ieder lid van Zijn gezin te erkennen en te eren. U zult zich verheugen om elke daad te doen, hoe nederig ook, die tot Zijn eer of tot het welzijn van uw verwanten zal strekken.

Toen Hij Zichzelf in Christus gaf voor de zonde van de wereld, nam Hij de zaak van iedere ziel op Zich. "Hij, die zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, hoe zal Hij met Hem ons ook niet alle dingen vrijwillig geven?" Romeinen 8:32. Zal Hij niet het genadige woord vervullen dat gegeven is voor onze bemoediging en kracht?

Christus verlangt niets zozeer als Zijn erfenis te verlossen van de heerschappij van Satan. Maar voordat wij verlost zijn van Satans macht buiten ons, moeten wij verlost zijn van zijn macht binnen ons. De Heer laat beproevingen toe opdat wij gereinigd worden van aardsghezindheid, van egoïsme, van harde, onchristelijke karaktereigenschappen. Hij laat de diepe wateren van beproeving over onze ziel gaan, opdat wij Hem en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft, leren kennen, opdat ons hart diep verlangt gereinigd te worden van bezoedeling, en wij zuiverder, heiliger en gelukkiger uit de beproeving tevoorschijn komen. Vaak gaan wij de oven der beproeving binnen met onze zielen verduisterd door zelfzucht; maar als wij geduldig zijn onder de cruciale beproeving, zullen wij eruit komen met het goddelijke karakter. – *Christ's Object Lessons, p. 174.*

Maandag 15 augustus: In de naam van Jezus

Indien gij iets in mijn naam zult vragen, zal ik het doen. Johannes 14:14. ...

"In mijn naam," droeg Christus zijn discipelen op te bidden. In Christus' naam moeten zijn volgelingen voor God staan. Door de waarde van het offer dat voor hen gebracht is, zijn zij van waarde in de ogen van de Heer. Vanwege de toegerekende

gerechtigheid van Christus worden zij als kostbaar beschouwd. Om Christus' wil vergeeft de Heer hen die Hem vrezen. Hij ziet in hen niet de slechtheid van de zondaar. Hij erkent in hen de gelijkenis van Zijn Zoon, in wie zij geloven.

De Heer is teleurgesteld wanneer Zijn volk zichzelf te laag inschat. Hij verlangt dat Zijn uitverkoren erfdeel zichzelf waardeert naar de prijs die Hij op hen heeft gezet. God wilde hen, anders zou Hij Zijn Zoon niet op zo'n dure missie hebben gezonden om hen te verlossen. Hij heeft een nut voor hen, en het behaagt Hem wel wanneer zij de hoogste eisen aan Hem stellen, opdat zij Zijn naam mogen verheerlijken. Zij mogen grotere dingen verwachten als zij geloof hebben in Zijn beloften. – *The Desire of Ages*, pp. 667, 668.

Het heeft geen nut om op een nonchalante manier over godsdienst te praten, om te bidden zonder zielshonger en levend geloof. Een nominaal geloof in Christus, dat Hem slechts aanvaardt als de Verlosser van de wereld, kan nooit genezing brengen aan de ziel. Het geloof dat tot zaligheid is, is niet een louter verstandelijke instemming met de waarheid. Hij die wacht op volledige kennis voordat hij geloof zal uitoefenen, kan geen zegen van God ontvangen.

Het is niet genoeg over Christus te geloven; wij moeten in Hem geloven. Het enige geloof dat ons zal baten, is het geloof dat Hem omhelst als een persoonlijke Verlosser; dat ons Zijn verdiensten toeigent. Velen houden geloof als een mening. Maar reddend geloof is een transactie, waardoor zij die Christus aannemen zich in een verbondsrelatie met God voegen. Echt geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor de ziel een overwinnende kracht wordt. – *Gospel Workers*, p. 260, 261.

De discipelen kwamen bijeen om hun verzoeken aan de Vader voor te leggen in de naam van Jezus. Zij wisten dat zij een Vertegenwoordiger in de hemel hadden, een Voorspraak bij de troon van God. Met plechtig ontzag bogen zij zich in gebed, terwijl zij de verzekering herhaalden: "Wat gij ook de Vader zult vragen in Mijn naam, Hij zal het u geven. Tot nu toe hebt gij niets gevraagd in Mijn naam; vraagt en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap volkomen zij." Johannes 16:23, 24. Hoger en nog hoger strekten zij de hand van het geloof uit, met het machtige argument: "Christus is het, die gestorven is, ja, die is opgewekt, die zelfs aan de rechterhand van God is, die ook voor ons bemiddelt." Romeinen 8:34.

Terwijl de discipelen wachtten op de vervulling van de belofte, verootmoedigden zij hun hart in waar berouw en beleden zij hun ongeloof. Terwijl zij zich de woorden herinnerden, die Christus tot hen gesproken had vóór Zijn dood, begrepen zij de betekenis daarvan beter. Terwijl zij mediteerden over Zijn zuivere, heilige leven, voelden zij dat geen zwoegen te zwaar zou zijn, geen offer te groot, als zij maar in hun leven konden getuigen van de lieflijkheid van Christus' karakter. – *Acts of the Apostles*, p. 35, 36.

Dinsdag 16 augustus: De kracht van de opstanding

Voor de gelovige is Christus de opstanding en het leven. In onze Verlosser wordt het leven hersteld dat door de zonde verloren was gegaan; want Hij heeft het leven in Zichzelf om levend te maken wie Hij wil. Hij heeft het recht om onsterfelijkheid te geven. Het leven dat Hij in de mensheid neerlegde, neemt Hij weer op en geeft Hij aan de mensheid. "Ik ben gekomen", zei Hij, "opdat zij leven hebben, en overvloediger leven." Johannes 10:10. . .

Dezelfde macht die Christus uit de doden heeft opgewekt, zal Zijn gemeente opwekken en haar met Hem verheerlijken boven alle overheden, boven alle machten, boven elke naam die genoemd wordt, niet alleen in deze wereld, maar ook in de toekomstige wereld. – *The Desire of Ages*, blz. 786, 787.

We mogen ons verheugen in hoop. Onze Voorspraak is in het hemelse heiligdom, pleitend in onze naam. Door Zijn verdiensten hebben wij vergeving en vrede. Hij stierf opdat Hij onze zonden zou afwassen, ons met Zijn gerechtigheid zou bekleden en ons geschikt zou maken voor de hemelse samenleving, waar wij voor eeuwig in het licht mogen wonen. ... Wanneer Satan uw geest wil vullen met moedeloosheid, somberheid en twijfel, weersta dan zijn suggesties. Vertel hem over het bloed van Jezus, dat reinigt van alle zonde. U kunt uzelf niet redden van de macht van de verleider, maar hij siddert en vlucht wanneer op de verdiensten van dat kostbare bloed wordt aangedrongen. Wilt gij dan niet dankbaar de zegeningen aannemen die Jezus schenkt? Zult u de beker van verlossing die Hij u aanbiedt niet aannemen, en de naam van de Heer aanroepen? ...

Als de liefdevolle goedheid van God meer dankzegging en lofprijzing zou oproepen, zouden we veel meer kracht hebben in gebed. Wij zouden meer en meer overvloedig zijn in de liefde van God en meer hebben om Hem voor te loven. – *Testimonis for the Church*, vol. 5, pp. 316, 317.

Echt geloof is leven, en waar leven is, is groei. Het leven dat Jezus schenkt kan niet anders dan meer en meer overvloedig groeien. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor de ziel een overwinnende kracht wordt. Wie drinkt van het water des levens, dat Jezus geeft, bezit in zich een bron van water, dat ontspringt in het eeuwige leven. Ook al wordt zij afgesneden van alle geschapen bronnen, zij wordt gevoed uit de verborgen fontein. Het is een eeuwigdurende bron, in onmiddellijke verbinding met de onuitputtelijke fontein des levens.

De Heer wordt onteerd wanneer iemand die Zijn naam belijdt een leegte heeft. Dit geeft een verkeerd beeld van God. Niets anders dan Christus, geopenbaard in geest, leven en karakter, kan God openbaren aan een wereld die Hem niet kent. De ziel die vernieuwd wordt in de kennis van God en Jezus Christus die Hij gezonden heeft, toont haar goddelijke volheid in een levende, groeiende ervaring – zelfs de volheid van Hem die alle dingen vervult. – *That I May Know Him*, p. 227.

Woensdag 17 augustus: Om al onze zorgen te dragen

De Heer verlangt ernaar dat wij het grote verlossingsplan waarderen, dat wij ons bewust worden van ons hoge voorrecht als kinderen van God, en dat wij in gehoorzaamheid voor Hem wandelen, met dankbare dankzegging. Hij verlangt ernaar dat wij Hem dienen in nieuwheid van leven, elke dag met blijdschap. Hij verlangt ernaar dankbaarheid te zien opwellen in onze harten, omdat onze namen geschreven zijn in het boek des levens van het Lam, omdat wij al onze zorgen mogen werpen op Hem die voor ons zorgt. Hij vraagt ons ons te verblijden omdat wij de erfenis van de Heer zijn, omdat de gerechtigheid van Christus het witte gewaad van Zijn heiligen is, omdat wij de gezegende hoop hebben van de spoedige komst van onze Verlosser.

God te loven in volheid en oprechtheid van hart is evenzeer een plicht als het gebed. Wij moeten aan de wereld en aan alle hemelse intelligenties tonen dat wij de wonderbare liefde van God voor de gevallen mensheid op prijs stellen en dat wij grotere en nog grotere zegeningen verwachten uit Zijn oneindige volheid. Veel meer dan wij doen, moeten wij spreken over de kostbare hoofdstukken in onze ervaring. Na een bijzondere uitstorting van de Heilige Geest zou onze vreugde in de Heer en onze doelmatigheid in Zijn dienst sterk toenemen door te vertellen over Zijn goedheid en Zijn wonderbaarlijke werken ten behoeve van Zijn kinderen.

Deze oefeningen drijven de macht van Satan terug. Zij verdrijven de geest van murmureren en klagen, en de verleider verliest terrein. Zij cultiveren die eigenschappen van karakter die de bewoners van de aarde geschikt zullen maken voor de hemelse woningen.

Teder gebod [Jezus] het zwoegende volk: "Neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen." Mattheüs 11:29.

Met deze woorden sprak Christus tot ieder mens. Of ze het nu weten of niet, allen zijn vermoeid en zwaar beladen. Allen gaan gebukt onder lasten die alleen Christus kan wegnemen. De zwaarste last die wij dragen is de last van de zonde. Als wij deze last alleen moesten dragen, zou hij ons verpletteren. Maar de Zondeloze heeft onze plaats ingenomen. "De Heer heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem gelegd." Jesaja 53:6. ...

Hij nodigt ons uit al onze zorgen op Hem te werpen, want Hij draagt ons op Zijn hart. ...

Hij waakt over je, bevend kind van God. Ben je in verzoeking gebracht? Hij zal je verlossen. Bent u zwak? Hij zal je sterken. Bent u onwetend? Hij zal u verlichten. Bent u gewond? Hij zal genezen. De Heer "kent het getal der sterren" en toch "geneest Hij de gebrokenen van hart en verbindt hun wonden." Psalm 147:4, 3.

Wat uw zorgen en beproevingen ook zijn, leg uw zaak voor de Heer uit. Uw geest zal gesterkt worden om vol te houden. De weg zal voor u openliggen om u te ontworstelen aan verlegenheid en moeilijkheden. Hoe zwakker en hulpelozer u zichzelf acht, des te sterker zult u worden in Zijn kracht. Hoe zwaarder uw lasten, hoe gezegender de rust in het werpen ervan op uw Lastdrager. – *The Ministry of Healing*, blz. 71, 72.

Donderdag 18 augustus: Nog steeds trouw als God niet gezien kan worden

Geloof neemt God op zijn woord en vraagt niet om de betekenis te begrijpen van de beproevingen die komen. Maar er zijn velen die weinig geloof hebben. Zij zijn altijd bevreesd en lenen moeilijkheden. Elke dag worden zij omringd door de tekenen van Gods liefde, elke dag genieten zij van de overvloed van Zijn voorzienigheid; maar zij zien deze zegeningen over het hoofd. En de moeilijkheden, die zij ontmoeten, drijven hen niet tot God, maar scheiden hen van Hem, door onrust en afkeer op te wekken.

Is het goed dat ze zo ongelovig zijn? Jezus is hun vriend. De hele hemel is geïnteresseerd in hun welzijn, en hun angst en afkeer bedroeft de Heilige Geest. Niet omdat wij zien of voelen dat God ons hoort, moeten wij geloven. Wij moeten op Zijn beloften vertrouwen. Wanneer wij in geloof tot Hem komen, moeten wij geloven dat elke smeekbede in het hart van Christus binnenkomt. Wanneer wij om Zijn zegen hebben gevraagd, moeten wij geloven dat wij die ontvangen, en Hem danken dat wij die hebben. Dan moeten wij onze plichten vervullen in de zekerheid dat de zegen zal worden gezonden wanneer wij die het meest nodig hebben. Wanneer wij geleerd hebben dit te doen, zullen wij weten dat onze gebeden verhoord zijn. God zal "zeer overvloedig" voor ons doen "naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid" en "naar de werking van Zijn machtige kracht". [Efeziërs 3:20, 16, 19.] – *Gospel Workers*, p. 261.

Werkers voor God zullen onrust, ongemak en vermoeidheid ontmoeten. Soms, onzeker en verstrooid, is het hart bijna in wanhoop. Wanneer deze rusteloze nervositeit komt, moet de werker stoppen en rusten. Christus nodigt hem uit: "Kom ... apart, ... en rust een poosje uit" (Marcus 6:31). "Hij geeft kracht aan de zwakken, en aan hen die geen kracht hebben, vermeerdert Hij kracht. ... Zij die de Here verwachten, zullen hun kracht vernieuwen; zij zullen opstijgen met vleugelen als arenden; zij zullen lopen en niet vermoeid worden; zij zullen wandelen en niet flauwvallen" (Jesaja 40:29–31).

Een arbeider kan geen succes behalen als hij zich haastig door zijn gebeden tot God heen worstelt en zich haast om zich bezig te houden met iets waarvan hij vreest dat het verwaarloosd of vergeten wordt. Hij neemt de tijd om slechts een paar gehaaste gedachten aan God te geven, dat is alles. Hij geeft zichzelf geen tijd om na te denken, om te bidden, om op de Heer te wachten voor een vernieuwing van geestelijke en lichamelijke kracht. Hij wordt spoedig afgestompt. Hij voelt niet de opwekkende, inspirerende invloed van Gods Geest. Hij wordt niet verkwikt door nieuw leven. Zijn uitgeputte gestel en vermoeide hersenen worden niet gekalmeerd door persoonlijk contact met Christus.

"Wacht op de Here; hebt goede moed, en Hij zal uw hart sterken; wacht, zeg ik, op de Here" (Psalm 27:14). "Het is goed dat een mens zowel hoopt als rustig wacht op het heil van de Heer" (Klaagliederen 3:26). – *Lift Him Up*, p. 263.

Vrijdag, 19 augustus: Voor verdere bestudering

That I May Know Him, "Ik bid om leiding," p. 266;

Reflecting Christ, "Bidden is altijd en overal gepast," blz. 122;

Les 9 - Een leven vol lof

Sabbatmiddag 20 augustus

Neem het woord van Christus als uw zekerheid. Heeft Hij u niet uitgenodigd om tot Hem te komen? Sta nooit toe dat u op een hopeloze, ontmoedigde manier praat. Als u dat doet, zult u veel verliezen. Door naar de schijn te kijken en te klagen als er moeilijkheden en druk komen, geeft u blijk van [een] verzwakt geloof. Spreek en handel alsof uw geloof onoverwinnelijk is. De Heer is rijk aan middelen; Hij bezit de wereld. Kijk hemelwaarts in geloof. Kijk naar Hem die licht heeft en kracht en doelmatigheid.

Er is in het ware geloof een veerkracht, een standvastigheid van beginsel, en een vastheid van doel, die noch de tijd, noch het zwoegen kan verzwakken. "Zelfs de jeugd zal verflauwen en vermoeid worden, en de jonge mannen zullen volkomen vallen; maar zij die op de Here wachten, zullen hun kracht vernieuwen; zij zullen opstijgen met vleugelen als arenden; zij zullen lopen en niet vermoeid worden; en zij zullen wandelen en niet flauwvallen." Jesaja 40:30, 31. – *Christ's Object Lessons*, pp. 146, 147.

Dikwijls is het christelijk leven omringd door gevaren, en lijkt de plicht moeilijk te vervullen. De verbeelding ziet een dreigende ondergang voor zich, en slavernij en dood achter zich. Toch spreekt de stem van God duidelijk: Ga voorwaarts. Laten we gehoorzamen aan het bevel, ook al kan ons zicht de duisternis niet doordringen. De hindernissen die onze vooruitgang belemmeren zullen nooit verdwijnen voor een aarzelende, twijfelende geest. Zij die de gehoorzaamheid uitstellen tot elke onzekerheid verdwijnt, en er geen gevaar van mislukking of nederlaag overblijft, zullen nooit gehoorzamen. Geloof kijkt verder dan de moeilijkheden, en legt greep op het onzichtbare, zelfs op de Almacht, daarom kan het niet worden tegengehouden. Geloof is het omklemmen van de hand van Christus in elke noodsituatie. – *Gospel Workers*, p. 262.

De Heer wil dat wij melding maken van zijn goedheid en vertellen van zijn macht. Hij wordt geëerd door het uiten van lof en dankzegging. Hij zegt: "Wie Mij lof toezwaait, verheerlijkt Mij." Psalm 50:23. Het volk Israël, toen het door de woestijn trok, prees God in heilige liederen. De geboden en beloften van de Heer werden op muziek gezet, en tijdens de hele reis werden deze gezongen door de pelgrimsreizigers. En in Kanaän, wanneer zij op hun heilige feesten bijeenkwamen, moesten Gods wonderbare werken worden verhaald, en dankbare dankzegging aan Zijn naam worden gebracht. God wenste dat het hele leven van Zijn volk een leven van lofzang zou zijn. Zo moest Zijn weg bekend worden gemaakt "op aarde", Zijn "reddende gezondheid onder alle volken". Psalm 67:2.

Zo zou het nu moeten zijn. ...

Hij verlangt ernaar dat wij Hem dienen in nieuwheid van leven, met blijdschap elke dag. Hij verlangt ernaar dat dankbaarheid in onze harten opwelt omdat onze namen geschreven zijn in het boek des levens van het Lam, omdat wij al onze zorgen mogen werpen op Hem die voor ons zorgt. Hij vraagt ons ons te verblijden omdat wij de erfenis van de Heer zijn, omdat de gerechtigheid van Christus het witte gewaad van

Zijn heiligen is, omdat wij de gezegende hoop hebben van de spoedige komst van onze Zaligmaker. – *Christ's Object Lessons*, pp. 298, 299.

Zondag 21 augustus: Reden voor lofprijzing

"Dankt in alles" (1 Tessalonicenzen 5:18) voor de bewarende kracht van God door Jezus Christus. Op het moment dat u uw gebed om hulp aanbiedt, voelt u misschien niet alle vreugde en zegen die u zou willen voelen, maar als u gelooft dat Christus uw verzoek zal verhoren en beantwoorden, zal de vrede van Christus komen.

Als gij de kracht van de machtige Helper aangrijpt, en niet met uw tegenstander redeneert en nooit over God klaagt, zullen Zijn beloften worden vervuld. De ervaring die je vandaag opdoet door op Hem te vertrouwen, zal je helpen om de moeilijkheden van morgen het hoofd te bieden. Elke dag moet u komen, vertrouwend als een klein kind dat dichterbij Jezus en de hemel komt. Door met onwankelbaar vertrouwen in God de dagelijkse beproevingen en moeilijkheden tegemoet te treden, zul je steeds weer de beloften van de hemel op de proef stellen, en elke keer zul je een les van geloof leren. Zo zult u kracht verkrijgen om verzoeking te weerstaan, en wanneer de zwaardere beproevingen komen, zult u in staat zijn deze te doorstaan. – *Our High Calling*, p. 326.

"Laat uw vriendelijkheid bekend zijn aan alle mensen. De Heer is nabij. Wees over niets bezorgd" – d.w.z. wees niet overbezorgd – "maar laat in alles uw verzoeken aan God bekend worden door gebed en smeking met dankzegging." Wat een voorrecht is het aan eenieder gegeven om op Jezus te vertrouwen en Hem alles te vertellen! "En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en gedachten bewaren door Christus Jezus" (Filippenzen 4:4–7).

Heb vertrouwen in God. Hoe stormachtig de tijden ook mogen zijn, als u op Jezus vertrouwt, die de auteur en de voltooiër van uw geloof is, zult u in Hem compleet zijn. Blijf op de oude paden, wie er ook terugkeert. Wees geworteld en gegrond en opgebouwd in het allerheiligst geloof, een levend epistel bekend en gelezen door alle mensen. – *That I May Know Him*, p. 212.

Eind 1891 reisde Ellen G. White naar Australië om te helpen bij het versterken van het pas opgerichte werk daar. Spoedig na haar aankomst werd zij overvallen door een langdurige en pijnlijke ziekte. De volgende artikelen beschrijven haar standvastigheid in deze beproeving.

In de lange vermoeiende uren van de nacht, wanneer er van slapen geen sprake kon zijn, heb ik veel tijd besteed aan gebed; en wanneer iedere zenuw scheen te gillen van pijn, wanneer het scheen dat ik, als ik aan mijzelf dacht, krankzinnig zou worden, is de vrede van Christus in zulk een mate in mijn hart gekomen, dat ik vervuld werd met dankbaarheid en dankzegging. Ik weet dat Jezus mij liefheeft, en ik heb Jezus lief. Sommige nachten heb ik drie uur geslapen, een paar nachten vier uur, en veel van de tijd maar twee, en toch lijkt in deze lange Australische nachten, in de duisternis, alles licht om mij heen, en geniet ik van zoete gemeenschap met God. – *Selected Messages, book 2*, p. 233.

Maandag 22 augustus: Gebed breekt muren af

Alles was stil, behalve het afgemeten getrappel van vele voeten, en af en toe het geluid van de trompet, die de stilte van de vroege morgen doorbrak. De massieve muren van steen leken de belegering van mensen te trotseren. ... Toen het zevende rondje was afgelegd, pauzeerde de lange stoet, en de trompetten, die een poosje hadden gezwegen, barstten nu los in een stoot die de aarde deed schudden. De muren van massieve steen, met hun massieve torens en kantelen, wankelden en wankelden van hun fundamenteën, en vielen met een klap in puin op de aarde. De inwoners van Jericho waren verlamd van schrik, en de legers van Israël rukten op en namen bezit van de stad.

De Israëlieten hadden de overwinning niet op eigen kracht behaald; de verovering was geheel van de Here geweest; en als de eerste vruchten van het land moest de stad, met alles wat zij bevatte, als een offer aan God worden gewijd. Het moest tot Israël doordringen dat zij bij de verovering van Kanaän niet voor zichzelf moesten strijden, maar eenvoudig als instrumenten om de wil van God uit te voeren; niet om rijkdom of zelfverheffing na te streven, maar de heerlijkheid van Jehovah, hun Koning. – *Patriarchs and Prophets*, p. 491.

"Door het geloof vielen de muren van Jericho." Hebreeën 11:30. Het plan om deze ceremonie zo lang voort te zetten, voorafgaand aan de uiteindelijke omverwerping van de muren, bood gelegenheid voor de ontwikkeling van het geloof onder de Israëlieten. Het moest tot hun geest doordringen dat hun kracht niet lag in de wijsheid van de mens, noch in zijn macht, maar alleen in de God van hun verlossing. Zij moesten er zo aan wennen om volledig te vertrouwen op hun goddelijke Leidsman.

God zal grote dingen doen voor hen die op Hem vertrouwen. De reden waarom Zijn belijdende volk geen grotere kracht heeft, is dat zij zoveel vertrouwen op hun eigen wijsheid, en de Heer geen gelegenheid geven om Zijn macht in hun naam te openbaren. Hij zal Zijn gelovige kinderen in elke noodsituatie helpen, als zij hun volle vertrouwen op Hem stellen en Hem trouw gehoorzamen. – *Patriarchs and Prophets*, p. 493.

Deze 66^e psalm en gedeelten van de 68^e en 72^e psalm werden dikwijls door Christus gezongen. Zo onderwees Hij anderen op de meest eenvoudige en bescheiden manier.

Zou het niet goed zijn om dankbaarheid te kweken en God dankliederen aan te bieden? Als christenen zouden wij God meer moeten loven dan wij doen. Wij zouden meer van de helderheid van Zijn liefde in ons leven moeten brengen. Als wij door geloof naar Jezus kijken, worden Zijn vreugde en vrede weerspiegeld in onze gelaatsuitdrukkingen. Hoe ernstig moeten wij trachten ons zo tot God te verhouden dat onze gezichten de zonneschijn van Zijn liefde weerspiegelen! Wanneer onze eigen ziel door de Heilige Geest wordt verlevendigd, zullen wij een verheffende invloed uitoefenen op anderen die de vreugde van Christus' tegenwoordigheid niet kennen. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1148.

Dinsdag 23 augustus: Een leven vol lof

De Heer is goed, en zeer te prijzen. Laten wij leren Hem te loven met onze stem, en te beseffen dat wij te allen tijde in uitstekend gezelschap verkeren, zelfs met God en met Zijn Zoon, Jezus. Wij zijn een schouwspel voor de ongevallen werelden, voor de engelen en voor onze medemensen. Het besef hiervan zal ons ertoe brengen voort te gaan zoals de Heer het wil, met een standvastig, goed bewaakt hart. – *This Day With God, p. 238.*

"O Heer onze Heer, hoe voortreffelijk is Uw naam op de hele aarde! . . . Als ik Uw hemelen beschouw, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die Gij verordend hebt; wat is de mens, dat Gij hem indachtig zijt? en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt?" "Al Uw werken loven U, o Heer, en Uw heiligen zullen U zegenen" (Psalm 8:1, 3, 4; Psalm 145:10). ...

De goedheid, wijsheid en macht van God zijn overal zichtbaar. In bergen, rotsen, heuvels en valleien zie ik de werken van goddelijke macht. Ik kan nooit eenzaam zijn bij het aanschouwen van het grootse landschap van de natuur. Op mijn reis over de vlakten en door de bergen heb ik gevoelens van diepe eerbied en ontzag gehad bij het zien van de fronsende afgronden en de met sneeuw bedekte bergtoppen.

De bergen, heuvels en valleien moeten voor ons scholen zijn om het karakter van God in Zijn geschapen werken te bestuderen. De werken van God die we kunnen zien in de steeds wisselende taferelen – in bergen, heuvels en dalen, in bomen, struiken en bloemen, in elk blad, elke grasspriet – moeten ons lessen leren over de bekwaamheid en liefde van God en over Zijn oneindige macht.

Zij die de natuur bestuderen kunnen niet eenzaam zijn. Zij houden van de stille uren van meditatie, want zij voelen dat zij in innige gemeenschap met God worden gebracht, terwijl zij Zijn macht traceren in Zijn geschapen werken. – *In Heavenly Places, p. 9.*

Wij moeten niet alleen de heerlijkheid van Christus aanschouwen, maar ook over Zijn uitverkorenheden spreken. Jesaja aanschouwde niet alleen de heerlijkheid van Christus, maar hij sprak ook over Hem. Terwijl David mijmerde, brandde het vuur; toen sprak hij met zijn tong. Terwijl hij mijmerde over de wonderbare liefde van God, kon hij niet anders dan spreken over datgene wat hij zag en voelde. Wie kan door geloof het wonderbaarlijke plan van verlossing aanschouwen, de heerlijkheid van de eniggeboren Zoon van God, en er niet over spreken? Wie kan de onpeilbare liefde aanschouwen die geopenbaard werd aan het kruis van Golgotha in de dood van Christus, opdat wij niet verloren zouden gaan, maar eeuwig leven zouden hebben – wie kan dit aanschouwen en geen woorden hebben om de heerlijkheid van de Verlosser te prijzen?

"In zijn tempel spreekt iedereen over zijn heerlijkheid." Psalm 29:9. De lieflijke zangeres van Israël prees Hem op de harp, zeggende: "Ik zal spreken van de heerlijke eer van Uw majesteit, en van Uw wonderbaarlijke werken. En de mensen zullen spreken van de kracht van Uw verschrikkelijke daden; en ik zal Uw grootheid verkondigen." Psalm 145:5, 6. – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 43, 44.*

Woensdag 24 augustus: Een getuige die veroordeelt

De bewaarder van de gevangenis had met verbazing de gebeden en liederen van de gevangen apostelen aangehoord. Toen zij binnengeleid werden, had hij hun gezwollen en bloedende wonden gezien, en zelf had hij hun voeten in de boeien laten vastzetten. Hij had verwacht van hen bittere kreunen en vloeken te horen, maar hij hoorde in plaats daarvan liederen van vreugde en lofprijzing. Met deze geluiden in zijn oren was de gevangenbewaarder in een slaap gevallen, waaruit hij gewekt werd door de aardbeving en het schudden van de gevangensmuren ...

De strengheid waarmee de gevangenbewaarder de apostelen had behandeld, had hun wrok niet gewekt. Paulus en Silas hadden de geest van Christus, niet de geest van wraak. Hun harten, vervuld van de liefde van de Heiland, hadden geen ruimte voor boosaardigheid tegen hun vervolgers. ...

Een heiligende invloed verspreidde zich onder de gevangenen, en het verstand van allen werd geopend om te luisteren naar de waarheden gesproken door de apostelen. Zij waren ervan overtuigd dat de God die deze mannen dienden, hen op wonderbaarlijke wijze uit hun slavernij had bevrijd. – *Acts of the Apostles, p. 215–217.*

De apostelen achtten hun leven niet kostbaar voor zichzelf, maar verheugden zich erover dat zij waardig werden geacht schande te lijden voor de naam van Christus. Paulus en Silas leden onder het verlies van alle dingen. Zij werden gegeseld, en op niet zachtzinnige wijze op de koude vloer van een kerker geworpen in een uiterst pijnlijke houding, met hun voeten opgetrokken en vastgezet in de kluisters. Kwamen toen klachten en berispingen in het oor van de gevangenbewaarder? O, neen! Uit de binnenste gevangenis braken stemmen de stilte van middernacht met liederen van vreugde en lof tot God. Deze discipelen werden opgevrolijkt door een diepe en ernstige liefde voor de zaak van hun Verlosser, waarvoor zij leden.

Naarmate de waarheid van God onze harten vervult, onze genegenheden in beslag neemt en ons leven beheerst, zullen wij het ook als een vreugde beschouwen om ter wille van de waarheid te lijden. Geen gevangensmuren, geen martelarenstaak, kan ons dan afschrikken of hinderen in het grote werk. – *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 406.*

Iedere ziel is omgeven door een eigen atmosfeer – een atmosfeer, zo kan het zijn, geladen met de levengevende kracht van geloof, moed en hoop, en zoet met de geur van liefde. ... Door de atmosfeer die ons omringt, wordt ieder mens met wie wij in contact komen bewust of onbewust beïnvloed. ...

Het stille getuigenis van een waarachtig, onzelfzuchtig, godvruchtig leven heeft een bijna onweerstaanbare invloed. Door in ons eigen leven het karakter van Christus te openbaren werken wij met Hem samen in het werk van het redden van zielen. Het is alleen door in ons leven Zijn karakter te openbaren dat wij met Hem kunnen samenwerken. En hoe breder de sfeer van onze invloed, hoe meer goeds wij kunnen doen. Wanneer zij die belijden God te dienen het voorbeeld van Christus volgen en de beginselen van de wet in hun dagelijks leven in praktijk brengen; wanneer elke handeling getuigt dat zij God het meest liefhebben en hun naaste als zichzelf, dan zal

de kerk macht hebben om de wereld in beweging te brengen. – *Christ's Object Lessons*, pp. 339, 340.

Donderdag 25 augustus: Een wapen dat verover

Met vertrouwen kon Josafat tot de Heer zeggen: "Onze ogen zijn op U gericht." Jarenlang had hij het volk geleerd te vertrouwen op Hem die in voorbije eeuwen zo vaak tussenbeide was gekomen om Zijn uitverkorenen te redden van de totale ondergang; en nu, toen het koninkrijk in gevaar was, stond Josafat niet alleen; "geheel Juda stond voor de Here, met hun kleinen, hun vrouwen en hun kinderen." Eensgezind vastten en baden zij; eensgezind smeekten zij de Here om hun vijanden in verwarring te brengen, opdat de naam van Jehovah zou worden verheerlijkt.

God was de sterkte van Juda in deze crisis, en Hij is de sterkte van zijn volk vandaag. Wij moeten niet vertrouwen op prinsen, of mensen in de plaats van God stellen. Wij moeten bedenken dat de mens feilbaar is en dwaalt, en dat Hij die alle macht heeft, onze sterke verdedigingstoren is. In elke noodsituatie moeten wij voelen dat de strijd van Hem is. Zijn middelen zijn onbeperkt, en schijnbare onmogelijkheden zullen de overwinning des te groter maken. – *Conflict and Courage*, p. 217.

Vertrouw op de Heer met heel uw hart, en Hij zal uw vertrouwen nooit beschamen. Als u God om hulp vraagt, hoeft u dat niet tevergeefs te doen. Om ons aan te moedigen vertrouwen te hebben, komt Hij ons nabij door Zijn heilig Woord en Geest, en tracht Hij op duizend manieren ons vertrouwen te winnen. Maar in niets heeft Hij meer vreugde dan in het ontvangen van lof van de zwakken die tot Hem komen voor kracht. Als wij hart en stem vinden om te bidden, zal Hij zeker een oor vinden om te luisteren en een arm om te redden.

Er is geen enkel geval waarin God Zijn aangezicht heeft verborgen voor het smeken van Zijn volk. Toen alle andere middelen faalden was Hij een aanwezige hulp in elke noodsituatie. God zegene u, arme, geteisterde, gewonde ziel. Klamp u vast aan Zijn hand; houd stand. Hij zal u, uw kinderen en al uw smarten en lasten opnemen, als u ze maar allemaal op Hem werpt. – *Letter 42, July 4, 1875, to a sister who recently lost her husband*

Als de liefdevolle goedheid van God meer dankzegging en lofprijzing zou oproepen, zouden we veel meer kracht hebben in gebed. Wij zouden meer en meer overvloedig zijn in de liefde van God en meer hebben om Hem voor te loven. U die klaagt dat God uw gebeden niet verhoort, verandert uw huidige volgorde en vermengt de lof met uw verzoeken. Wanneer u Zijn goedheid en barmhartigheden overweegt, zult u merken dat Hij rekening zal houden met uw noden. ...

Onze God, de Schepper van de hemelen en de aarde, verklaart: "Wie Mij lof toezwaait, verheerlijkt Mij." De hele hemel verenigt zich in het loven van God. Laten we het lied van de engelen nu leren, zodat we het kunnen zingen wanneer we ons bij hun glanzende rijen voegen. Laten we zeggen met de psalmist: "Zolang ik leef zal ik de Heer loven: Ik zal mijn God loven zolang ik besta." "Laat het volk U loven, o God, laat het gehele volk U loven." – *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 317, 318.

Vrijdag 26 augustus: Voor verdere bestudering

Sons and Daughters, "Wees sterk, want God is met ons", blz. 202;

Patriarchs and Prophets, "De val van Jericho," blz. 487–498.

Les 10 - Lankmoedigheid in de smeltkroes

Sabbatmiddag 27 augustus

Christus' Bergrede verklaart wie de waarlijk gezegenden zijn: "Zalig zijn de armen van geest [zij die zichzelf niet verheffen, maar openhartig zijn en een nederige gezindheid hebben, niet te trots om onderwezen te worden, niet ijdel en eerzuchtig naar de eer van de wereld], want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die treuren [zij die boetvaardig en onderdanig zijn, en die treuren over hun falen en fouten omdat de Geest van God bedroefd is], want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen [zij die zacht van karakter en vergevingsgezind zijn, die, wanneer zij beschimpt worden, niet opnieuw beschimpen, maar die blijf geven van een lerende geest, en zichzelf niet hoogachten], want zij zullen de aarde beërven." Zij, die de hier opgesomde kwalificaties bezitten, zullen niet alleen hier in dit leven door God gezegend worden, maar in Zijn koninkrijk gekroond worden met heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid. – *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 631.*

In de bergrede van Christus waren de eerste zinnen die van Zijn lippen kwamen berekend om ... ambities laag in het stof te leggen. "Zalig zijn de armen van geest", zei Hij, 'want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde erven. ... Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien. Zalig de vredestichters, want zij zullen de kinderen Gods genoemd worden. Zalig zijn zij, die vervolgd worden om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen."

Deze hele toespraak was een uiteenzetting van de wet. Christus presenteerde de verstrekkende aanspraken van de wet van God. Hij trachtte hun hoge voorstellingen te corrigeren door ware gevoelens te verheffen, en een zegen af te kondigen over die karaktertrekken die geheel tegengesteld waren aan de eigenschappen die zij koesterden. Hij stelde hun een koninkrijk voor waar menselijke ambities en aardse hartstochten geen ingang kunnen vinden. – *Lift Him Up, p. 135.*

Lankmoedigheid is een kostbare, christelijke eigenschap. De zachtmoedigheid en nederigheid van Christus leer je alleen door het juk van Christus te dragen. Dat juk betekent volledige onderwerping.

Het hemelse universum kijkt naar de afwezigheid van zachtmoedigheid en nederigheid van hart. De zelfverheffing, het gevoel van zwellende belangrijkheid, maakt de menselijke persoon zo groot in zijn eigen schatting dat hij meent geen behoefte te hebben aan een Verlosser, geen behoefte om het juk van Christus te dragen. Maar de uitnodiging aan iedere ziel is: "Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Mattheüs 11:29). ...

De onderwerping die Christus eist wordt bewerkstelligd door het werk van de Heilige Geest. Er moet een transformatie zijn van het gehele wezen, hart, ziel en karakter. Alleen aan het offeraltaar, en uit de hand van God, kan de zelfzuchtige, grijpgrage mens de hemelse fakkel ontvangen die zijn eigen onbekwaamheid onthult en hem ertoe brengt zich te onderwerpen aan het juk van Christus, om zijn zachtmoedigheid en nederigheid te leren. – *In Heavenly Places*, p. 236.

Zondag 28 augustus: "Gebroken brood en uitgegoten wijn"

Mozes had een hoge eer van God gekregen, hij had het voorrecht met de Heer te spreken van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met een vriend spreekt. Hij mocht het heldere licht en de voortreffelijke heerlijkheid zien die de Vader omhulde. De Heer bevrijdde door Mozes de kinderen van Israël uit de Egyptische slavernij. Mozes was een bemiddelaar voor zijn volk, vaak staande tussen hen en de toorn van God. Toen de toorn des Heren over Israël groot was wegens hun ongeloof, hun murmureren en hun grove zonden, werd Mozes' liefde voor hen op de proef gesteld. God stelde voor hen te vernietigen en van hen een machtig volk te maken. Mozes toonde zijn liefde voor Israël door ernstig voor hen te pleiten. In zijn benauwdheid bad hij God zich te bekeren van zijn hevige toorn en Israël te vergeven, of zijn naam uit zijn boek te schrappen. – *Early Writings*, p. 162.

Door het lijden verkreeg Jezus het ambt van vertroosting. In alle verdrukking van de mensheid is Hij verdrukt; en "daar Hij zelf geleden heeft, verzocht te zijn, is Hij bij machte hen, die verzocht worden, te helpen." Jesaja 63:9; Hebrëeën 2:18. In deze bediening heeft iedere ziel die is ingegaan in de gemeenschap van Zijn lijden, het voorrecht te delen. ... De Heer heeft speciale genade voor de rouwende, en de kracht daarvan is om harten te doen smelten, om zielen te winnen. Zijn liefde opent een kanaal in de gewonde en gekneusde ziel, en wordt een helende balsem voor hen die treuren. "De Vader der barmhartigheden, en de God aller troost ... troost ons in al onze verdrukking, opdat wij hen, die in enige moeite zijn, kunnen troosten door de troost, waarmede wij zelf door God getroost zijn." 2 Korintiërs 1:3, 4. – *Thoughts from the Mount of Blessings*, p. 13.

De moeilijkheden die wij moeten overwinnen, kunnen sterk verminderd worden door die zachtmoedigheid die zich in Christus verbergt. Als wij de nederigheid van onze Meester bezitten, zullen wij uitstijgen boven de beledigingen, de verwijten, de ergernissen, waaraan wij dagelijks worden blootgesteld, en zij zullen ophouden een somberheid over de geest te werpen. Het hoogste bewijs van edelmoedigheid in een christen is zelfbeheersing. Hij die onder misbruik of wreedheid nalaat een kalme en vertrouwvolle geest te bewaren, berooft God van Zijn recht om in hem Zijn eigen volmaaktheid van karakter te openbaren. Nederigheid van hart is de kracht die overwinning geeft aan de volgelingen van Christus; het is het teken van hun verbinding met de hoven daarboven. ...

Zij die de zachtmoedige en nederige geest van Christus openbaren, worden door God teder geacht. Zij kunnen door de wereld met minachting worden bekeken, maar zij

zijn van grote waarde in Zijn ogen. ... De armen van geest, die verlangen naar de aanwezigheid van een blijvende Christus, de nederigen van hart, wier hoogste ambitie het is Gods wil te doen, deze zullen een overvloedige toegang krijgen [tot de Hemel]. Zij zullen behoren tot degenen die hun gewaden gewassen hebben en ze wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. – *The Desire of Ages*, p. 301.

Maandag 29 augustus: Voorbede voor genade

Mozes was een nederig man; God noemde hem de zachtmoedigste man op aarde. ... Hij kon zijn medemensen met succes vermanen, omdat zijn leven zelf een levende voorstelling was van wat de mens kan worden en volbrengen met God als zijn helper, van wat hij anderen leerde, van wat hij verlangde dat zij zouden zijn, en van wat God van hem eiste. Hij sprak uit het hart en het bereikte het hart. Hij was volmaakt in kennis en toch eenvoudig als een kind in de uiting van zijn diepe sympathieën. Begiftigd met een opmerkelijk instinct, kon hij onmiddellijk oordelen over de noden van allen die hem omringden, en over de dingen die in slechte staat verkeerden en aandacht vroegen, en hij verwaarloosde ze niet. ...

God sprak met hem van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met een vriend spreekt. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 1113.

Mozes beseftte hoe vreselijk het lot van de zondaar zou zijn; maar als het volk Israël door de Here zou worden verworpen, wenste hij dat zijn naam met die van hen zou worden uitgewist; hij kon het niet verdragen de oordelen van God te zien vallen over hen die zo genadig waren verlost. De voorbede van Mozes voor Israël is een voorbeeld van de bemiddeling van Christus voor de zondige mens. Maar de Heer stond niet toe dat Mozes, zoals Christus, de schuld van de overtreder droeg. "Wie tegen Mij gezondigd heeft," zei Hij, "die zal Ik uit Mijn boek uitwissen." – *Patriarchs and Prophets*, p. 326.

Gods kinderen mogen niet onderhevig zijn aan gevoelens en emoties. Wanneer zij schommelen tussen hoop en vrees, is het hart van Christus gekwetst; want Hij heeft hun een onmiskenbaar bewijs van Zijn liefde gegeven. Hij wil dat zij gevestigd, gesterkt en gesetteld worden in het allerheiligst geloof. Hij wil dat zij het werk doen dat Hij hun heeft gegeven; dan zullen hun harten in Zijn handen worden als heilige harpen, waarvan elk akkoord lof en dankzegging zal uitzenden aan Hem die door God gezonden is om de zonden van de wereld weg te nemen.

Christus' liefde voor zijn kinderen is even teder als sterk. ... Zij is zonder veranderlijkheid of schaduw van ommekeer – gisteren, heden en in eeuwigheid dezelfde. ...

God houdt van de zondeloze engelen, die Zijn dienst doen en gehoorzaam zijn aan al Zijn bevelen; maar Hij geeft hun geen genade; zij hebben die nooit nodig gehad, want zij hebben nooit gezondigd. Genade is een eigenschap die aan onverdiende mensen wordt bewezen. Wij hebben er niet naar gezocht; zij is naar ons op zoek gegaan. God verheugt zich genade te schenken aan allen die ernaar hongeren en dorsten, niet omdat wij het waardig zijn, maar omdat wij het niet waardig zijn. Onze

behoefte is de kwalificatie die ons de zekerheid geeft dat wij de gave zullen ontvangen.
– *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 518, 519.

Dinsdag, 30 augustus: Houden van hen die ons kwetsen

Sta niet toe dat bittere gedachten uw geest blijven vullen. Ga naar uw broeder en spreek in nederigheid en oprechtheid met hem over de zaak.

De gehele hemel is geïnteresseerd in het gesprek tussen degene die gekwetst is en degene die in dwaling verkeert. De olie der liefde verwijderd de pijn veroorzaakt door het onrecht. De Geest van God verbindt hart tot hart, en er is muziek in de hemel over de tot stand gebrachte eenheid.

Het is niet de aardse rang, noch de geboorte, noch de nationaliteit, noch het godsdienstig voorrecht, die bewijst dat wij leden zijn van de familie Gods; het is de liefde, een liefde die de gehele mensheid omhelst. Zelfs zondaars wier hart niet geheel gesloten is voor Gods Geest, zullen reageren op vriendelijkheid. ... Het is alleen de Geest van God die liefde geeft voor haat. Vriendelijk te zijn voor de ondankbaren en voor de bozen, het goede te doen in de hoop op niets terug, is het insigne van het koningschap van de hemel, het zekere teken waarmee de kinderen van de Allerhoogste hun hoge rang openbaren.

Gods ideaal voor Zijn kinderen is hoger dan het hoogste menselijke denken kan bereiken. "Weest dan volmaakt, gelijk uw Vader, die in de hemelen is, volmaakt is." Dit gebod is een belofte. Het plan van verlossing voorziet in ons volledig herstel uit de macht van Satan. Christus scheidt altijd de berouwvolle ziel van de zonde. Hij kwam om de werken van de duivel te vernietigen, en Hij heeft bepaald dat de Heilige Geest zal worden toegediend aan iedere berouwvolle ziel, om hem te weerhouden van zondigen.

...

Het ideaal van het christelijk karakter is gelijkvormigheid aan Christus. ... Jezus werd in alle dingen gelijk aan Zijn broeders. Hij werd vlees, net als wij. Hij was hongerig en dorstig en vermoeid. Hij werd gevoed door voedsel en verfrist door slaap. Hij deelde het lot van de mens; toch was Hij de onberispelijke Zoon van God. Hij was God in het vlees. Zijn karakter moet het onze zijn. De Heer zegt van hen die in Hem geloven: "Ik zal in hen wonen en in hen wandelen; en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn." 2 Korinthiërs 6:16. – *The Desire of Ages*, blz. 331.

Alles wat de mens van God moet of kan weten, is geopenbaard in het leven en karakter van Zijn Zoon. ...

Teder, medelijdend, sympathiek, altijd rekening houdend met anderen, vertegenwoordigde Hij het karakter van God, en was Hij voortdurend bezig met dienstbaarheid aan God en de mens. ...

"Hebt uw vijanden lief", gebod Hij hun, "zegent hen die u vervloeken, doet goed aan hen die u haten en bidt voor hen die u verachten en vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader die in de hemelen is", "want Hij is goedertieren jegens de ondankbaren en jegens de bozen". "Hij laat zijn zon opgaan over de bozen en de goeden en laat het regenen over de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. "Weest

dan barmhartig, gelijk ook uw Vader barmhartig is." Mattheüs 5:44, 45; Lucas 6:35, 36.
– *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 286.*

Woensdag 31 augustus: Een gesloten mond

We moeten niet toestaan dat onze gevoelens gemakkelijk gekwetst worden. ... Wat anderen ook van ons denken of met ons doen, het hoeft onze eenheid met Christus, de gemeenschap van de Geest, niet te verstoren. "Welke heerlijkheid is het, indien gij, om uw fouten geslagen zijnde, geduldig zijt? Maar indien gij, wanneer gij goed doet en daarvoor lijdt, geduldig zijt, dat is Gode welgevallig." 1 Petrus 2:20. ...

Als er ongeduldige woorden tot u worden gesproken, antwoord dan nooit in dezelfde geest. Bedenk dat "een zacht antwoord de toorn afwendt." Spreuken 15:1. En er ligt een wonderlijke kracht in het zwijgen. Woorden gesproken als antwoord op iemand die boos is, kunnen soms alleen maar erger maken. Maar woede die beantwoord wordt met stilte, in een tedere, verdraagzame geest, sterft snel weg.

Onder een storm van stekende, schuldvrugnende woorden, houd de geest vast aan het woord van God. Laat geest en hart opgeslagen zijn met Gods beloften. Als u mishandeld of ten onrechte beschuldigd wordt, in plaats van een boos antwoord te geven, herhaal dan voor uzelf de kostbare beloften. – *The Ministry of Healing, pp. 485, 486.*

Het is niet hoeveel gevoeligheid wij tonen over onrechtvaardige behandeling dat getuigt van sterkte van karakter, maar het is de zelfbeheersing, de ferme controle over een sterke emotie, die getuigt van sterkte van karakter en de geest van Jezus. De boom des levens in het midden van het paradijs Gods zal gegeven worden aan de overwinnaar. Het is de beloning die gegeven wordt voor verovering, voor zwoegen en zelfopoffering, aan de werkende christen die de goede strijd van het geloof wil strijden. Wij moeten nobel streven en strijden voor de overwinning. De genade van Christus zal gegeven worden aan allen die wettig strijden. ...

Trek u zo weinig mogelijk aan van wat mensen zeggen. Laat ze zeggen wat ze willen, maar laat niet door woord of gedrag blijken dat je jezelf verheft. De Heer wil dat u zo'n koers volgt dat u vertrouwen waardig geacht wordt. ... Als u bewijst dat u een vast vertrouwen in God hebt, zult u respect en vertrouwen winnen en dan zult u een invloed ten goede uitoefenen. U zult uw licht laten schijnen tot het beste voordeel. U zult Jezus trachten te vertegenwoordigen. U weet dat onze Verlosser werd beschimpt, maar Hij beschimpte niet opnieuw. Hij werd veracht en verworpen door de mensen; en kunnen Zijn volgelingen iets beters verwachten in dit leven? Moge onze genadige hemelse Vader ieder van ons meer genade schenken en mogen wij ons verheugen in Zijn liefde. – *Letter 99, June 18, 1886, to Edson en Emma White.*

Een christen zal een zachtmoedige en stille geest hebben; hij zal kalm zijn, rekening houden met anderen en een vrolijk humeur hebben dat door ziekte niet prikkelbaar wordt of door het weer of de omstandigheden wordt verstoord. De kinderen van God vergeten nooit goed te doen. Goede werken komen spontaan bij hen op, want God heeft hun natuur veranderd door Zijn genade. – *My Life Today, p. 193.*

Donderdag 1 september: Onze rots en toevluchtsoord

Onze vijanden mogen triomferen. Zij mogen leugenachtige woorden spreken, en hun lastertong laster, bedrog, bedrog inlijsten; toch zullen wij niet bewogen worden. Wij weten in wie wij geloven. Wij hebben niet tevergeefs gelopen, noch tevergeefs gewerkt. Jezus kent ons. Er komt een dag van afrekening en allen zullen geoordeeld worden naar de daden die in het lichaam gedaan zijn.

Het is waar dat de wereld donker is. Oppositie kan sterk worden. De bedrieger en minachter kunnen brutaler en harder worden in hun ongerechtigheid. Toch, voor dit alles, zullen we niet worden verplaatst. We zijn niet zo onzeker. Nee, nee. Mijn hart is vast, vertrouwend op God. We hebben een hele Verlosser. We kunnen ons verheugen in Zijn rijke volheid. Ik verlang ernaar meer toegewijd te zijn aan God, meer toegewijd aan Hem. Deze wereld is te donker voor mij. Jezus zei dat Hij zou heengaan en voor ons woningen zou bereiden, opdat waar Hij is, wij ook zullen zijn. Loof God hiervoor. Mijn hart springt van vreugde bij het blijde vooruitzicht. – *Reflecting Christ, p. 351.*

Zoals de vermoeide reiziger de bron zoekt in de woestijn en deze vindt om zijn brandende dorst te lessen, zo zal de christen dorsten naar en het zuivere water des levens verkrijgen, waarvan Christus de fontein is. ...

Een goddelijk element verenigt zich met het menselijke wanneer de ziel zich uitstrekt naar God en het verlangende hart kan zeggen: "Mijn ziel, wacht u alleen op God, want mijn verwachting is van Hem." Psalm 62:5.

Als u een gevoel van nood in uw ziel hebt, als u hongert en dorst naar gerechtigheid, dan is dit een bewijs dat Christus in uw hart heeft gewrocht, opdat Hij gezocht wordt om voor u te doen, door de gave van de Heilige Geest, datgene wat u onmogelijk zelf kunt doen. Wij behoeven onze dorst niet te lessen bij ondiepe beekjes; want de grote fontein is vlak boven ons, uit welker overvloedige wateren wij vrijelijk kunnen drinken, als wij ons een weinig hoger willen verheffen op de weg des geloofs. – *Thoughts from the Mount of Blessings, p. 19.*

Onze hemelse Vader wacht om ons de volheid van Zijn zegen te schenken. Het is ons voorrecht om ruim te drinken uit de fontein van grenzeloze liefde. Wat een wonder dat we zo weinig bidden! . . .

De duisternis van de boze omsluit hen die verzuimen te bidden. De gefluisterde verleidingen van de vijand verleiden hen tot zonde; en dat alles omdat zij geen gebruik maken van de voorrechten die God hun heeft gegeven in de goddelijke afspraak van het gebed. Waarom zouden de zonen en dochters van God aarzelen om te bidden, terwijl het gebed de sleutel is in de hand van het geloof om het hemelse magazijn te ontsluiten, waar de grenzeloze hulpbronnen van de Almacht liggen opgeslagen? Zonder onophoudelijk gebed en ijverig waken lopen wij het gevaar onvoorzichtig te worden en van het rechte pad af te wijken. De tegenstander tracht voortdurend de weg naar het verzoendeksel te versperren, opdat wij niet door ernstig smeken en geloof genade en kracht verkrijgen om de verzoeking te weerstaan. – *Steps to Christ, p. 94.*

Vrijdag 2 september: Voor verdere bestudering

Reflecting Christ, "Christus als volmaakt voorbeeld voor allen," blz. 37;
Evangelism, "De werker en zijn kwalificaties," p. 630.

Les 11 - Wachten in de smeltkroes

Sabbatmiddag 3 september

Christus stelde de mensen voor wat geheel in strijd was met de voorstellingen van de vijand over het karakter van God, en trachtte de mensen te doordringen van de liefde van de Vader, die "de wereld zo lief heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe". Johannes 3:16. Hij drong bij de mensen aan op de noodzaak van gebed, berouw, schuldbelijdenis en het afleggen van zonde. Hij leerde hen eerlijkheid, verdraagzaamheid, barmhartigheid en mededogen, en gebood hen niet alleen lief te hebben degenen die hen liefhadden, maar ook degenen die hen haatten en hen verachtelijk behandelden. In dit alles openbaarde Hij hun het karakter van de Vader, die lankmoedig, genadig en barmhartig is, traag tot toorn, en vol van goedheid en waarheid. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 29.

Het leven van Zijn volk moet liefde, zachtmoedigheid en lankmoedigheid openbaren. Lankmoedigheid verdraagt iets, ja, veel dingen, zonder wraak te willen nemen met woord of daad.

"Lankmoedigheid" is geduld met overtredingen; lange volharding. Indien gij lankmoedig zijt, zult gij uw vermeende kennis van de fouten en dwalingen van uw broeder niet aan anderen mededelen. U zult trachten hem te helpen en te redden, omdat hij gekocht is met het bloed van Christus. "Zeg hem zijn schuld, tussen u en hem alleen; indien hij u hoort, hebt gij uw broeder gewonnen. "Broeders, indien iemand door een fout wordt overvallen, herstelt gij, die geestelijk zijt, hem in een geest van zachtmoedigheid, uzelf beschouwende, opdat ook gij niet in verzoeking komt." Lankmoedig zijn is niet somber en bedroefd zijn, zuur en hardvochtig; het is precies het tegenovergestelde. – *My Life Today*, p. 52.

Ik zag dat zij die de waarheid belijden, de lat hoog moeten leggen en anderen ertoe moeten aanzetten zich daaraan te houden. Ik zag dat sommigen het rechte pad alleen zouden moeten bewandelen. Hun metgezellen en kinderen zullen het zelfverloochenende pad niet met hen bewandelen. Geduld en verdraagzaamheid moeten altijd het leven kenmerken van die eenzame pelgrims, die het voorbeeld van hun gezegende Meester volgen. Zij zullen vele beproevingen moeten doorstaan, maar zij hebben een hoop die de ziel sterk maakt, die hen draagt boven de beproevingen van de aarde, die hen verheft boven hoon, spot en verwijt. Zij die een dergelijke hoop hebben, moeten zich nooit overgeven aan een harde, onvriendelijke geest. Dit zal alleen hun eigen ziel schaden, en hun vrienden verder van de waarheid drijven. Behandel hen teder. Geef hun geen aanleiding om de zaak van Christus te beschuldigen; maar geef nooit de waarheid prijs om iemand te behagen. Wees

vastbesloten, vastbesloten, vastbesloten, wees niet twijfelend van geest. –*Spiritual Gifts, vol. 2, p. 266.*

Zondag 4 september: De God van het geduld

Wij mogen wandelen in het genot van de waarheid. Het behoeft voor ons geen juk van slavernij te zijn, maar een troost, een boodschap aan ons van blijde tijding van grote vreugde, die ons hart bezielt en ons ertoe brengt in ons hart melodie te maken voor God. Door de lijdzaamheid en de troost van de Schriften hebben wij hoop. De christelijke hoop is niet somber, troosteloos. Oh, nee, nee. Zij sluit ons niet op in een gevangenis van twijfels en angsten. De waarheid maakt hen vrij die haar liefhebben en erdoor geheiligd zijn. Zij wandelen in de glorieuze vrijheid van de zonen van God.

Wij, die beweren de waarheid te geloven, moeten haar vruchten openbaren in onze woorden en ons karakter. Wij moeten ver gevorderd zijn in de kennis van Jezus Christus, in het ontvangen van zijn liefde voor God en voor onze naaste, om het zonlicht van de hemel te laten schijnen in ons dagelijks leven. De waarheid moet doordringen tot in de diepste krochten van de ziel, en alles wegzuiveren wat niet in overeenstemming is met de geest van Christus, en het vacuüm moet worden gevuld met de eigenschappen van Zijn karakter dat rein en heilig en onbesmet was, opdat alle bronnen van het hart mogen zijn als bloemen, welriekend met reukwerk, een zoet geurende reuk, een reuk van leven tot leven. –*Our High Calling, p. 33.*

Wanneer wij overstelpt zijn met twijfel, verward door omstandigheden, of getroffen door armoede of nood, tracht Satan ons vertrouwen in Jehovah aan het wankelen te brengen. Het is dan dat hij onze fouten voor ons op een rij zet en ons verleidt om God te wantrouwen, om aan Zijn liefde te twijfelen. Hij hoopt de ziel te ontmoedigen en onze greep op God te verbreken. ...

Maar God begrijpt het, en Hij heeft nog steeds medelijden en liefde. Hij leest de motieven en de bedoelingen van het hart. Geduldig wachten, vertrouwen wanneer alles er donker uitziet, dat is de les die de leiders in Gods werk moeten leren. De hemel zal hen niet in de steek laten in hun dag van tegenspoed. Niets is schijnbaar hulpelozer, maar in werkelijkheid onoverwinnelijker, dan de ziel die haar nietigheid voelt en geheel op God vertrouwt. –*Prophets and Kings, p. 174.*

De lessen die God zendt zullen altijd, als ze goed geleerd zijn, te zijner tijd hulp brengen. Stel uw vertrouwen in God. Bid veel, en geloof. Vertrouwend, hopen, gelovend, de hand van oneindige kracht vasthoudend, zult gij meer dan overwinnaars zijn.

Ware werkers wandelen en werken door geloof. Soms worden zij moe van het toezien op de langzame voortgang van het werk, wanneer de strijd hevig woedt tussen de machten van goed en kwaad. Maar als zij weigeren te falen of ontmoedigd te raken, zullen zij de wolken zien wegtrekken en de belofte van bevrijding in vervulling zien gaan. Door de nevel waarmee Satan hen heeft omringd, zullen zij het schijnen van de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid zien.

Werk in geloof, en laat de resultaten aan God over. Bid in geloof, en het mysterie van Zijn voorzienigheid zal zijn antwoord brengen. Soms kan het lijken dat u niet kunt slagen. Maar werk en geloof, door geloof, hoop en moed in uw inspanningen te leggen. Nadat u gedaan hebt wat u kunt, wacht dan op de Heer, terwijl u Zijn trouw betuigt, en Hij zal Zijn woord ten uitvoer brengen. Wacht, niet in angstige bezorgdheid, maar in onversaagd geloof en onwankelbaar vertrouwen. – *Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 244, 245.*

Maandag 5 september: Op Gods tijd

Ik kan het doel van God in mijn beproeving niet lezen, maar Hij weet wat het beste is, en ik zal mijn ziel, lichaam en geest aan Hem toevertrouwen als aan mijn trouwe Schepper. "Want ik weet, wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij machtig is te bewaren wat ik Hem heb toevertrouwd tot op die dag" (2 Timotheüs 1:12). Als wij onze zielen zouden opvoeden en trainen om meer geloof, meer liefde, meer geduld en een volmakter vertrouwen in onze hemelse Vader te hebben, weet ik dat wij dag na dag meer vrede en geluk zouden hebben als wij door de conflicten van dit leven zouden gaan.

De Heer heeft er geen behagen in dat wij ons zorgen maken en ons onttrekken aan de armen van Jezus. Er is meer nodig van het stille wachten en waken tezamen. Wij denken, tenzij wij gevoel hebben, dat wij niet op de goede weg zijn, en wij blijven in ons binnenste zoeken naar een teken dat past bij de gelegenheid; maar de afrekening is niet van gevoel maar van geloof. – *Selected Messages, book 2, p. 242.*

We hoeven in deze wereld niet alleen maar zonneshijn te verwachten. Wolken en stormen zullen zich om ons heen verzamelen, en wij moeten bereid zijn onze ogen gericht te houden op de plaats waar wij het laatst het licht zagen. Zijn stralen mogen dan verborgen zijn, maar zij leven nog, schijnen nog achter de wolken. Het is ons werk te wachten, te waken, te bidden en te geloven. Wij zullen het licht van de zon meer waarderen nadat de wolken zijn verdwenen. Wij zullen de redding van God zien als wij zowel in de duisternis als in het licht op God vertrouwen.

Alle beproevingen, alle kwellingen, alle vrede, alle veiligheid, gezondheid, hoop, leven en succes zijn in Gods handen, en Hij kan ze allemaal beheersen voor het welzijn van Zijn kinderen. Het is ons voorrecht om smekelingen te zijn, om alles en iedereen aan God te vragen, en ons verzoek in te dienen in onderwerping aan Zijn wijze bedoelingen en oneindige wil. – *Our High Calling, p. 318.*

God wil dat Zijn volk de ogen naar de hemel richt, uitziende naar de heerlijke verschijning van onze Heer en Zaligmaker Jezus Christus. Terwijl de aandacht van de wereldbewoners gericht is op verschillende ondernemingen, moet de onze gericht zijn op de hemel; ons geloof moet steeds verder reiken in de heerlijke verborgenheden van de hemelse schat, en de kostbare, goddelijke stralen van licht uit het hemelse heiligdom aantrekken om in onze harten te schijnen, zoals zij schijnen op het aangezicht van Jezus. De spotters bespotten de wachtenden, de waakzamen, en vragen: "Waar is de belofte van Zijn komst? ..." De wachtenden kijken naar boven en antwoorden: "Wij

kijken toe." En door zich af te keren van aards genot en wereldse roem, en van de bedrieglijkheid van rijkdom, tonen zij zich in die positie.

Door toe te zien worden zij sterk; zij overwinnen luiheid, egoïsme en gemakzucht. Het vuur van beproeving ontbrandt op hen, en de wachttijd lijkt lang. Soms treuren zij, en het geloof wankelt; maar zij komen weer bij, overwinnen hun angsten en twijfels, en terwijl hun ogen naar de hemel zijn gericht, zeggen zij tegen hun tegenstanders: "Ik waak, ik wacht op de wederkomst van mijn Heer. Ik zal roemen in verdrukking, in benauwdheid, in noden." – *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 194.*

Dinsdag 6 september: David, een gelijkenis van wachten

Verborgen door de diepe schaduwen van de heuvels, gingen David en zijn metgezellen het kampement van de vijand binnen. Terwijl zij het juiste aantal van hun vijanden wilden vaststellen, kwamen zij Saul slapend tegen, zijn speer in de grond gestoken en een kruik met water aan zijn hoofd. Naast hem lag Abner, zijn opperbevelhebber, en rondom hen waren de soldaten, in sluimering opgesloten. Abisai hief zijn speer op en zeide tot David: God heeft heden uw vijand in uw hand overgeleverd; laat mij hem nu slaan, bid ik u. ..." Hij wachtte op het woord van toestemming, maar er vielen de gefluisterde woorden op zijn oor: "Vernietig hem niet, want wie kan zijn hand uitstrekken tegen de gezalfde des Heren, en onschuldig zijn? ... Zo de Here leeft, zal de Here hem treffen, of zijn dag zal komen om te sterven, of hij zal in de strijd nederdalen en omkomen. De Heer verbiedt dat ik mijn hand uitstrek tegen de gezalfde van de Heer." ...

Het tweede voorbeeld van Davids eerbied voor het leven van zijn vorst maakte een nog diepere indruk op het gemoed van Saul en bracht van hem een nog nederiger erkenning van zijn schuld. Hij was verbaasd en bedroefd over de uiting van zulk een vriendelijkheid. Toen Saul afscheid nam van David, riep hij uit: "Gezegend zijt gij, mijn zoon David; gij zult grote dingen doen, en ook blijven zegevieren." Maar de zoon van Jesse had geen hoop dat de koning lang in deze gemoedstoestand zou blijven.

Het is belangrijk Gods woord te geloven en er onmiddellijk naar te handelen, terwijl Zijn engelen wachten om voor ons te werken. Kwade engelen staan klaar om elke stap van vooruitgang te betwisten. En wanneer Gods voorzienigheid Zijn kinderen oproept om voorwaarts te gaan, wanneer Hij klaar is om grote dingen voor hen te doen, verleidt Satan hen om de Heer te misgunnen door aarzeling en uitstel; hij tracht een geest van twist aan te wakkeren of murmurering of ongeloof op te wekken, en hen zo de zegeningen te ontnemen die God wilde schenken. Gods dienstknechten moeten miniem zijn, altijd gereed om zo snel te gaan als Zijn voorzienigheid de weg opent. En uitstel van hun kant geeft Satan tijd om te werken om hen te verslaan. – *Patriarchs and Prophets, p. 423.*

De Heer kiest niet altijd mensen met de grootste talenten voor Zijn werk, maar Hij kiest degenen die Hij het best kan gebruiken. Individuen die goede diensten voor God zouden kunnen verrichten, kunnen voor een tijd in het duister worden gelaten, schijnbaar onopgemerkt en werkloos door hun Meester. Maar als zij getrouw de plichten van hun nederige positie vervullen, en een bereidheid koesteren om voor Hem te

werken en te offeren, zal Hij hun op Zijn tijd grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen.

Vóór eer komt nederigheid. De Heer kan het meest doeltreffend gebruik maken van hen die zich het meest bewust zijn van hun eigen onwaardigheid en ondoeltreffendheid. Hij zal hen leren de moed van het geloof te oefenen. Hij zal hen sterk maken door hun zwakheid te verenigen met Zijn macht, wijs door hun onwetendheid te verbinden met Zijn wijsheid. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary, vol. 2, p. 1003.*

Woensdag 7 september: Elia, het haastprobleem

God ontmoette Zijn beproefde dienaar met de vraag: "Wat doet gij hier, Elia?" Ik zond u naar de beek Cherith en daarna naar de weduwe van Sarepta. Ik gaf u opdracht naar Israël terug te keren en op de Karmel voor de afgodische priesters te staan, en Ik omgaf u de kracht om de wagen van de koning naar de poort van Jizreël te leiden. Maar wie zond u op deze haastige vlucht naar de wildernis? Wat voor boodschap heb je hier?

Veel hangt af van de onophoudelijke werkzaamheid van hen die waarachtig en getrouw zijn, en daarom stelt Satan alles in het werk om het goddelijke doel, dat door de gehoorzamen moet worden verwezenlijkt, te dwarsbomen. Hij zorgt ervoor dat sommigen hun hoge en heilige zending uit het oog verliezen, en tevreden worden met de genoegens van dit leven. Anderen doet hij in ontmoediging van de plicht wegvlugten, vanwege tegenstand of vervolging. Tot ieder kind van God, wiens stem de vijand der zielen het zwijgen heeft weten op te leggen, wordt de vraag gericht: "Wat doet gij hier?" Ik heb u opgedragen de gehele wereld in te gaan en het evangelie te verkondigen, om een volk voor te bereiden op de dag van God. Waarom zijt gij hier? – *Conflict and Courage, p. 214.*

Bedenk dat het gebed de bron van uw kracht is. Een arbeider kan geen succes behalen als hij zich door zijn gebeden heen haast en zich weg haast om zich bezig te houden met iets waarvan hij vreest dat het verwaarloosd of vergeten wordt. Hij geeft slechts een paar gehaaste gedachten aan God; hij neemt niet de tijd om na te denken, te bidden, op de Heer te wachten voor een vernieuwing van lichamelijke en geestelijke kracht. Hij wordt spoedig vermoeid. Hij voelt niet de opwekkende, inspirerende invloed van Gods Geest. Hij wordt niet verkwikt door nieuw leven. Zijn afgematte gestel en vermoeide hersenen worden niet gekalmeerd door persoonlijk contact met Christus.

"Wacht op de Heer, heb goede moed en Hij zal uw hart sterken. Wacht, zeg ik, op de Heer." "Het is goed dat een mens zowel hoopt als rustig wacht op het heil van de Heer. Psalm 27:14; Klaagliederen 3:26. Er zijn mensen die de hele dag en tot diep in de nacht werken om te doen wat zij denken dat gedaan moet worden. De Heer kijkt meewarig naar deze vermoeide, zwaarbeladen lastdragers en zegt tot hen: "Kom tot Mij, . . . en Ik zal u rust geven." Mattheüs 11:28. – *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 243.*

Wanneer mensen zo toegewijd zijn als Elia was en het geloof bezitten dat hij had, zal God Zich openbaren zoals Hij toen deed. Wanneer mensen de Heer smeken zoals

Jakob deed, zullen de resultaten die toen werden gezien, opnieuw worden gezien. Kracht zal van God komen in antwoord op het gebed van geloof.

Omdat het leven van Jezus een leven van voortdurend vertrouwen was, ondersteund door voortdurende gemeenschap, was Zijn dienst voor de hemel zonder falen of wankelen. ... Christus wist dat Hij Zijn menselijkheid moest versterken door gebed. Om een zegen voor de mensen te zijn, moest Hij met God communiceren, en van Hem energie, volharding en standvastigheid verkrijgen. – *Gospel Workers*, p. 255.

Donderdag 8 september: Leren om vreugde te vinden in de Heer

De psalmist zegt: "Vertrouw op de Here, en doe goed; zo zult gij wonen in het land, en waarlijk, gij zult gevoed worden." Psalm 37:3. "Vertrouw op de Heer." Elke dag heeft zijn lasten, zijn zorgen en verwarringen; en wanneer wij elkaar ontmoeten, hoe bereid zijn wij om over onze moeilijkheden en beproevingen te spreken. Zoveel geleende zorgen dringen zich op, zoveel angsten worden toegegeven, zoveel gewicht van bezorgdheid wordt uitgedrukt, dat men zou kunnen veronderstellen dat wij geen medelijdende, liefhebbende Zaligmaker hebben, die bereid is al onze verzoeken te horen en ons een tegenwoordige hulp te zijn in elke tijd van nood.

Sommigen zijn altijd bevreesd, en lenen moeilijkheden. Elke dag zijn zij omringd met de tekenen van Gods liefde; elke dag genieten zij van de overvloed van Zijn voorzienigheid; maar zij zien deze tegenwoordige zegeningen over het hoofd. Hun gedachten zijn voortdurend bij iets onaangenaams dat zij vrezen, of er kan werkelijk een moeilijkheid bestaan die, hoewel klein, hun ogen verblindt voor de vele dingen die om dankbaarheid vragen. – *Steps to Christ*, p. 121.

In elke beproeving hebben wij sterke troost. Is onze Verlosser niet geraakt door het gevoel van onze zwakheden? Is Hij niet in alle opzichten op gelijke wijze als wij verzocht geweest? En heeft Hij ons niet uitgenodigd om elke beproeving en perplexiteit tot Hem te brengen? Laten wij ons dan niet ellendig maken over de lasten van morgen. Dapper en blijmoedig dragen wij de lasten van vandaag. Het vertrouwen en geloof van vandaag moeten we hebben. Maar er wordt ons niet gevraagd om meer dan één dag per keer te leven. Hij die kracht geeft voor vandaag, zal kracht geven voor morgen.

Niets verwondt de ziel zoals de scherpe pijlen van het ongeloof. Wanneer beproeving komt, zoals het zal komen, maak je dan geen zorgen of klaag niet. Stilte in de ziel maakt de stem van God duidelijker. "Dan zijn zij blij, omdat zij stil zijn" (Psalm 107:30). Bedenk dat onder u de eeuwige armen zijn. "Rust in de Heer en wacht geduldig op Hem" (Psalm 37:7). Hij leidt u naar een haven van genadevolle ervaring. – *In Heavenly Places*, p. 269.

We moeten de betekenis van de woorden beter begrijpen: "Ik zat onder zijn schaduw met grote vreugde." Hooglied 2:3. Deze woorden roepen bij ons niet het beeld op van een haastige doortocht, maar van een stille rust. ...

Laten wij ons afwenden van de stoffige, verhitte wegen van het leven om te rusten in de schaduw van Christus' liefde. Hier krijgen we kracht voor conflicten. Hier leren we hoe we zwoegen en zorgen kunnen verminderen, en hoe we kunnen spreken en zingen

tot lof van God. Laat de vermoeiden en de zwaar beladenen van Christus de les van stil vertrouwen leren. Zij moeten onder Zijn schaduw zitten als zij Zijn vrede en rust willen bezitten. – *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 69.*

Vrijdag 9 september: Voor verdere bestudering

In Heavenly Places, "Genaden om te koesteren," p. 244;

Getuigenissen voor de Kerk, "Christelijke verdraagzaamheid," vol. 5, blz. 331–336.

Les 12 - Sterven als een zaadje

Sabbatmiddag 10 september

[Allen die vrucht willen dragen als arbeiders samen met Christus, moeten eerst in de grond vallen en sterven. Het leven moet geworpen worden in de groef van de nood van de wereld. Eigenliefde, eigenbelang, moet vergaan. Maar de wet van zelfopoffering is de wet van zelfbehoud. Het zaad dat in de grond is begraven brengt vrucht voort, en op zijn beurt wordt dit geplant. Zo wordt de oogst vermenigvuldigd. De landman bewaart zijn graan door het weg te werpen. Zo ook in het menselijk leven, geven is leven. Het leven dat behouden zal worden is het leven dat vrijelijk gegeven wordt in dienst aan God en de mens. Zij die om Christus' wil hun leven in deze wereld opofferen, zullen het behouden tot het eeuwige leven. – *Christ's Object Lessons, p. 86.*

Zij die de grond bewerken hebben de illustratie altijd voor zich. Jaar na jaar bewaart de mens zijn voorraad graan door schijnbaar het meest uitgelezen deel weg te gooien. Een tijd lang moet het verborgen blijven onder de ploeg, om door de Heer bewaakt te worden. Dan verschijnt het blad, dan de aar, en dan het graan in de aar. Maar deze ontwikkeling kan niet plaatsvinden tenzij het graan uit het zicht begraven is, verborgen, en naar het schijnt, verloren.

Het zaad dat in de grond is begraven brengt vrucht voort, en dit wordt op zijn beurt geplant. Zo wordt de oogst vermenigvuldigd. Zo zal de dood van Christus aan het kruis van Golgotha vrucht dragen tot in het eeuwige leven. De aanschouwing van dit offer zal de heerlijkheid zijn van hen die, als de vrucht ervan, zullen leven door de eeuwige eeuwen heen. – *The Desire of Ages, p. 623.*

De reden waarom velen in dit tijdperk van de wereld geen grotere vooruitgang boeken in het goddelijke leven, is dat zij de wil van God interpreteren als datgene wat zij willen doen. Terwijl zij hun eigen verlangens volgen, vleien zij zichzelf dat zij zich conformeren aan de wil van God. Zij hebben geen conflicten met zichzelf. Er zijn anderen die een tijd lang succes hebben in de strijd tegen hun zelfzuchtige verlangen naar plezier en gemak. Zij zijn oprecht en ernstig, maar worden moe van langdurige inspanning, van dagelijkse dood, van onophoudelijke beroering. De lusteloosheid lijkt uitnodigend, de dood aan zichzelf weerzinwekkend; en zij sluiten hun slaperige ogen en vallen onder de macht van de verleiding in plaats van haar te weerstaan.

De aanwijzingen in het woord van God laten geen ruimte voor compromis met het kwaad. De Zoon van God is geopenbaard opdat Hij alle mensen tot Zich zou trekken. Hij kwam niet om de wereld in slaap te sussen, maar om de smalle weg aan te wijzen

die allen moeten gaan om uiteindelijk de poorten van de Stad van God te bereiken. Zijn kinderen moeten volgen waar Hij de weg heeft geleid; tegen welke opoffering van gemak of zelfzuchtige toegeeflijkheid, tegen welke prijs van arbeid of lijden, zij moeten een voortdurende strijd met zichzelf voeren. – *Acts of the Apostles, p. 565.*

Zondag 11 september: Inzending voor dienst

Paulus beveelt ons de gezindheid te bezitten, die ook in Christus Jezus was, die, in de gestalte Gods, het geen roof geacht heeft aan God gelijk te zijn, maar Zichzelf zonder aanzien des persoons gemaakt heeft, en de gestalte van een dienstknecht aangenomen heeft, en aan de gelijkenis der mensen gelijkvormig geworden is; en als mens gevonden hebbende, heeft Hij Zich vernederd, en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises". Filippenzen 2:4–8. ...

Paulus was ervan overtuigd dat, als de mensen ertoe gebracht konden worden het geweldige offer te overwegen dat de Majesteit van de hemel heeft gebracht, zelfzuchtigheid uit hun harten zou worden verbannen. De apostel blijft bij punt na punt stilstaan, opdat wij in zekere mate de wonderbaarlijke neerbuigendheid van de Zaligmaker ten behoeve van zondaren kunnen begrijpen. Hij richt de geest eerst op de positie die Christus in de hemel innam aan de boezem van Zijn Vader; daarna openbaart hij Hem als het afleggen van Zijn heerlijkheid, Zich vrijwillig onderwerpend aan de vernederende omstandigheden van het mensenleven, de verantwoordelijkheden op Zich nemend van een dienaar, en gehoorzaam geworden tot de dood, en dat de meest schandelijke en weerzinwekkende, de meest kwellende – de dood van het kruis. – *The Ministry of Healing, p. 501.*

Men toonde mij de Waldenzen, en wat zij leden voor hun godsdienst. Zij bestudeerden gewetensvol het woord van God, en leefden naar het licht dat op hen scheen. Zij werden vervolgd en uit hun huizen verdreven; hun bezittingen, door hard werken verkregen, werden hun afgenomen, en hun huizen verbrand. Zij vluchtten naar de bergen en leden daar ongelooflijke ontberingen. Zij doorstonden honger, vermoeidheid, koude en naaktheid. De enige kleding die velen van hen konden krijgen, waren dierenhuiden. En toch kwamen de verstrooiden en daklozen bijeen om hun stemmen te verenigen in gezang, en God te loven dat zij waardig waren bevonden om te lijden voor Christus' naam. Zij bemoedigden en bemoedigden elkaar, en waren dankbaar voor zelfs hun ellendige toevlucht.

Veel van hun kinderen werden ziek en stierven van kou en honger, maar de ouders dachten er geen moment aan om hun godsdienst op te geven. Zij stelden de liefde en de gunst van God veel hoger dan aards gemak of wereldse rijkdom. Zij ontvingen troost van God en zagen met blijde verwachting uit naar de beloning. – *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 371.*

[God wil biddende, trouwe arbeiders, die aan alle wateren willen zaaien. Zij die zo arbeiden zullen verbaasd zijn te ontdekken hoe beprovingen, vastberaden gedragen in de naam en de kracht van Jezus, vastheid zullen geven aan het geloof en de moed zullen vernieuwen. Op het pad van nederige gehoorzaamheid is veiligheid en kracht,

troost en hoop; maar de beloning zal uiteindelijk verloren gaan door hen die niets voor Jezus doen. Zwakke handen zullen niet in staat zijn zich aan de Machtige vast te klampen, zwakke knieën zullen niet in staat zijn te steunen in de dag van tegenspoed. Lezers van de Bijbel en chrstelijke werkers zullen een grote prijs ontvangen en de uitspraak horen: "wel gedaan goede en trouw dienstknecht ... gaat in tot de vruegde van de Heer."—*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 76.*

Maandag, 12 september: Sterven komt vóór het kennen van Gods wil

Zij die de gerechtigheid van Christus zoeken, zullen stilstaan bij de thema's van de grote verlossing. De Bijbel is het magazijn dat hun zielen voorziet van voedzaam voedsel. Zij mediteren over de menswording van Christus, zij overdenken het grote offer dat gebracht is om hen te redden van de ondergang, om vergeving, vrede en eeuwige gerechtigheid te brengen. De ziel straalt van deze grootse en verheffende thema's. Heiligheid en waarheid, genade en gerechtigheid, bezetten de gedachten. Zelf sterft, en Christus leeft in Zijn dienaren. Bij de overdenking van het woord branden hun harten in hun binnenste, zoals de harten van de twee discipelen toen zij naar Emmaüs gingen, en Christus met hen op de weg wandelde en hun de Schriften opende die over Hemzelf gingen. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 87.*

De hemel zal goedkoop genoeg zijn, als we hem door lijden verkrijgen. Wij moeten onszelf verloochenen op onze weg, dagelijks sterven aan onszelf, Jezus alleen laten verschijnen en Zijn heerlijkheid voortdurend in het oog houden. Ik zag dat zij die de laatste tijd de waarheid omhelsd hebben, zouden moeten weten wat het is om te lijden om Christus' wil, dat zij beproevingen zouden moeten doorstaan die scherp en snijdend zouden zijn, opdat zij door lijden gelouterd en geschikt zouden worden om het zegel van de levende God te ontvangen. ...

Toen ik zag wat wij moeten zijn om de heerlijkheid te beërven, en toen ik zag hoeveel Jezus had geleden om voor ons zo'n rijke erfenis te verkrijgen, bad ik dat wij gedoopt mochten worden in het lijden van Christus, opdat wij niet zouden terugdeinzen voor beproevingen, maar ze met geduld en vreugde zouden dragen. ... Zei de engel: "Verloochen uzelf, gij moet snel stappen." Sommigen van ons hebben tijd gehad om de waarheid te leren kennen en stap voor stap vooruit te komen, en elke stap die wij hebben gezet heeft ons kracht gegeven om de volgende te nemen. Maar nu is de tijd bijna om, en wat wij jaren hebben geleerd, zullen zij in een paar maanden moeten leren. Zij zullen ook veel moeten afleren en veel opnieuw moeten leren. — *Early Writings, p. 67.*

Christus is ons voorbeeld. Om onzentwil is Hij arm geworden, opdat wij door zijn armoede rijk zouden worden. Hij leerde dat allen in liefde en eenheid moesten samenkomen, om te werken zoals Hij werkte, om te offeren zoals Hij offerde, om lief te hebben als de kinderen van God.

[Doe aan zelfverloochening zoals Christus. Kleed je eenvoudig maar netjes. Geef zo weinig mogelijk uit aan uzelf. Bewaar in uw huis een doos van zelfverloochening, waarin u het geld kunt doen dat u door kleine daden van zelfverloochening uitspaart.

Wordt dag na dag helderder in het woord van God en grijp elke gelegenheid aan om de opgedane kennis door te geven. Wordt niet vermoeid in het doen van goede daden, want God geeft u voortdurend de grote zegen van Zijn Gift aan de wereld. Werk samen met de Heer Jezus, en Hij zal u de onschatbare lessen van Zijn liefde leren. – *Testimonies for the Church, vol. 9, blz. 130, 131.*

Dinsdag 13 september: Bereidheid om te luisteren

Eli was een goed man, zuiver van zeden, maar hij was te toegeeflijk. Hij werd ontevreden over God omdat hij de zwakke punten in zijn karakter niet versterkte. Hij wilde de gevoelens van niemand kwetsen en had niet de morele moed om de zonde te berispen en te vermanen. Zijn zonen waren verachtelijke mensen, maar toch verwijderde hij hen niet uit hun vertrouwenspositie. Deze zonen ontheiligden het huis van God. Hij wist dit, en voelde zich er bedroefd over, want hij hield van reinheid en gerechtigheid; maar hij had niet voldoende morele kracht om het kwaad te onderdrukken. Hij hield van vrede en harmonie, en werd meer en meer ongevoelig voor onreinheid en misdaad. – *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 516.*

Gedurende de eerste drie jaren van het leven van Samuel de profeet, leerde zijn moeder hem zorgvuldig onderscheid te maken tussen goed en kwaad. Door elk vertrouwd voorwerp dat hem omringde, trachtte zij zijn gedachten op te wekken tot de Schepper. Ter vervulling van haar gelofte haar zoon aan de Heer te geven, stelde zij hem met grote zelfverloochening onder de hoede van Eli, de hogepriester, om hem op te leiden voor de dienst in het huis van God. Zijn vroege opleiding bracht hem ertoe te kiezen voor het behoud van zijn christelijke integriteit. Wat een beloning was dat voor Hannah! En wat een aanmoediging tot trouw is haar voorbeeld! – *Child Guidance, p. 197.*

God gaf de mensen ogen, opdat zij wonderlijke dingen uit Zijn wet zouden aanschouwen. Hij gaf hun het horende oor, opdat zij zouden luisteren naar Zijn boodschap, gesproken door de levende prediker. Hij gaf de mensen het talent om te spreken, opdat zij Christus zouden voorstellen als de zonde-verlossende Zaligmaker. Met het hart gelooft men tot gerechtigheid, en met de mond belijdt men tot zaligheid.

Allen moeten de zinnen bewaken, opdat Satan niet de overwinning over hen behaalt; want dit zijn de wegen van de ziel.

U zult een trouwe schildwacht moeten worden over uw ogen, oren en al uw zintuigen, als u uw geest wilt beheersen en wilt voorkomen dat ijdele en verdorven gedachten uw ziel bevleken. De kracht van genade alleen kan dit zeer gewenste werk volbrengen.

Satan en zijn engelen zijn bezig een verlamde toestand van de zintuigen te scheppen, zodat waarschuwingen, waarschuwingen en terechtwijzingen niet gehoord zullen worden; of, als ze gehoord worden, dat ze geen effect zullen hebben op het hart en het leven zullen hervormen. – *Adventist Home, p. 401.*

God eist van ons allen dat wij zelfopofferende werkers zijn. Elk deel van de waarheid heeft een praktische toepassing op ons dagelijks leven. Zalig zijn zij die het woord van de Heer horen en het bewaren. Horen is niet genoeg; we moeten handelen, we moeten doen. Het is in het doen van de geboden dat er grote beloning is. – *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 59.*

Woensdag 14 september: Zelfredzaamheid

Saul had gefaald in de beproeving van het geloof in de moeilijke situatie te Gilgal, en had schande gebracht over de dienst van God; maar zijn fouten waren nog niet onherstelbaar, en de Here zou hem een nieuwe gelegenheid geven om de les te leren van onvoorwaardelijk geloof in Zijn woord en gehoorzaamheid aan Zijn geboden.

Toen Saul te Gilgal door de profeet berispt werd, zag hij geen grote zonde in de weg die hij was ingeslagen. Hij voelde zich onrechtvaardig behandeld, trachtte zijn daden te rechtvaardigen en bood verontschuldiging aan voor zijn dwaling. Vanaf die tijd had hij weinig contact met de profeet. Samuel hield van Saul als van zijn eigen zoon, terwijl Saul, stoutmoedig en vurig van karakter, de profeet hoogachtte; maar hij nam de berisping van Samuel kwalijk, en vermeed hem voortaan zoveel mogelijk.

Toen Saul tot de troon werd geroepen, had hij een nederige mening over zijn eigen capaciteiten, en was hij bereid om onderricht te worden. Hij was gebrekkig in kennis en ervaring en had ernstige gebreken in zijn karakter. Maar de Heer schonk hem de Heilige Geest als gids en helper, en plaatste hem in een positie waarin hij de kwaliteiten kon ontwikkelen die nodig zijn voor een heerser over Israël. Als hij nederig was gebleven en zich voortdurend had laten leiden door goddelijke wijsheid, zou hij in staat zijn geweest de plichten van zijn hoge positie met succes en eer te vervullen. ...

Maar Saul ging uit van zijn verhevenheid en onteerde God door ongeloof en ongehoorzaamheid. Toen hij voor het eerst tot de troon geroepen werd, was hij nederig en wantrouwend, maar het succes maakte hem zelfverzekerd. De allereerste overwinning van zijn heerschappij had de trots van zijn hart aangewakkerd die zijn grootste gevaar was ... en hoewel Saul aanvankelijk de eer aan God toeschreef, nam hij naderhand de eer aan zichzelf. Hij verloor zijn afhankelijkheid van God uit het oog, en in zijn hart week hij af van de Heer. Zo werd de weg bereid voor zijn zonde van aanmatiging en heiligschennis te Gilgal. Hetzelfde blinde zelfvertrouwen bracht hem ertoe Samuëls berisping te verwerpen. Saul erkende Samuël als een van God gezonden profeet; daarom had hij de terechtwijzing moeten aanvaarden, hoewel hij zelf niet kon zien dat hij gezondigd had. Als hij bereid was geweest zijn dwaling te zien en te belijden, zou deze bittere ervaring een waarborg voor de toekomst zijn geweest. ...

Toen Saul zich afkeerde van de terechtwijzing die Gods Heilige Geest hem zond, en volhardde in zijn hardnekkige zelfrechtvaardiging, verwierp hij het enige middel waardoor God kon werken om hem van zichzelf te redden. Hij had zich moedwillig van God afgescheiden. Hij kon geen goddelijke hulp of leiding ontvangen totdat hij tot God zou terugkeren door belijdenis van zijn zonde. – *Patriarchs and Prophets, p. 632, 633.*

Donderdag 15 september: Vervangingen

Wie zijn volledige afhankelijkheid van God uit het oog verliest, zal zeker vallen. Wij strijden met hen die sterker zijn dan wij. Satan en zijn legers staan voortdurend klaar om ons met verzoeking te bestoken, en in onze eigen kracht en wijsheid is het voor ons onmogelijk om ze te weerstaan. Daarom, telkens wanneer wij toestaan dat ons hart van God wordt weggetrokken, telkens wanneer wij toegeven aan zelfverheffing of zelfafhankelijkheid, zijn wij er zeker van ten val te komen.

Maak God tot je volledige afhankelijkheid. Als je anders doet, dan is het tijd om een halt toe te roepen. Stop waar u bent, en verander de volgorde der dingen. In oprechtheid, in zielenhonger, roep naar God. Worstel met de hemelse instanties totdat u de overwinning hebt. Leg uw hele wezen in de handen van de Heer, ziel, lichaam en geest, en neem u voor om Zijn liefhebbende, toegewijde instantie te zijn, bewogen door Zijn wil, beheerst door Zijn geest, doordrenkt door Zijn Geest, dan zult u de hemelse dingen duidelijk zien.

Als wij onze gedachten meer zouden laten rusten op Christus en de hemelse wereld, zouden wij een krachtige stimulans en steun vinden in het strijden van de strijd van de Heer. Trots en liefde voor de wereld zullen hun kracht verliezen als wij de heerlijkheden aanschouwen van dat betere land dat zo spoedig ons tehuis zal zijn. Naast de lieflijkheid van Christus, zullen alle aardse aantrekkelijkheden van weinig waarde lijken. – *Sons and Daughters of God*, p. 105.

Zerubbabel was naar Jeruzalem gegaan om het huis van de Heer te bouwen. Maar hij werd omringd door moeilijkheden. Zijn tegenstanders "verzwakten de handen van het volk van Juda, en hinderden hen bij het bouwen," "en deden hen ophouden met geweld en macht." Maar de Heer kwam tussenbeide in hun voordeel, en het huis werd voltooid. Zacharia 4:6, 7, 10.

Dezelfde moeilijkheden die werden geschapen om het herstel en de opbouw van Gods werk te belemmeren, de grote bergen van moeilijkheden die opdoemden op de weg van Zerubbabel, zullen worden ontmoet door allen die tegenwoordig getrouw zijn aan God en aan Zijn werk. Vele menselijke uitvindingen worden gebruikt om plannen uit te voeren naar de geest en de wil van mensen met wie God niet werkt. Maar het zijn geen opschepperige woorden, noch een veelheid van ceremoniën, die aantonen dat de Heer met Zijn volk werkt. De veronderstelde macht van de menselijke agent beslist deze kwestie niet. Zij die zich tegenover het werk van de Heer stellen, kunnen het een tijdlang hinderen, maar dezelfde Geest die het werk van de Heer de hele weg heeft geleid, zal het ook nu leiden. "Niet door macht, noch door kracht, maar door mijn geest, zegt de Here der heerscharen."

De Heer wil iedere ziel sterk hebben in Zijn kracht. Hij wil dat wij naar Hem kijken en onze aanwijzingen van Hem ontvangen. – *Ellen G. White in The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1179.

De bedeling waarin wij nu leven zal, voor hen die erom vragen, de bedeling van de Heilige Geest zijn. Vraag om Zijn zegen. Het wordt tijd dat wij intenser worden in onze toewijding. Aan ons is het zware, maar gelukkige, heerlijke werk opgedragen Christus

te openbaren aan hen die in duisternis verkeren. Wij zijn geroepen om de bijzondere waarheden voor deze tijd te verkondigen. Voor dit alles is de uitstorting van de Geest essentieel. Wij moeten erom bidden. De Heer verwacht dat wij Hem erom vragen. Wij zijn in dit werk niet van ganser harte geweest. – *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 511.*

Vrijdag 16 september: Voor verdere bestudering

Testimonies for Preachers and Gospel Workers, "De Heer heeft een twistgesprek met Zijn volk," blz. 374;

Patriarchs and Prophets, "Het vermoeden van Saul," blz. 616–626.

Les 13 - Christus in de smeltkroes

Sabbatmiddag 17 september

Het was een wezen van wonderbaarlijke macht en heerlijkheid dat zich tegen God had gekeerd. Over Lucifer zegt de Heer: "Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon." Ezechiël 28:12. Lucifer was de bedekkende cherub geweest. Hij had in het licht van Gods aanwezigheid gestaan. Hij was de hoogste van alle geschapen wezens, en had de eerste plaats ingenomen in het openbaren van Gods bedoelingen aan het universum. Nadat hij gezondigd had, was zijn macht om te misleiden des te bedrieglijker, en de onthulling van zijn karakter des te moeilijker, vanwege de verheven positie die hij bij de Vader had bekleed.

God had Satan en zijn sympathisanten even gemakkelijk kunnen vernietigen als men een kiezelsteentje op de aarde kan werpen; maar Hij deed dit niet. De opstandigheid moest niet met geweld overwonnen worden. Dwingende macht wordt alleen gevonden onder Satans regering. De beginselen van de Heer zijn niet van deze orde. Zijn gezag berust op goedheid, barmhartigheid en liefde; en de presentatie van deze beginselen is het middel dat moet worden gebruikt. Gods regering is moreel, en waarheid en liefde moeten de heersende macht zijn. – *The Desire of Ages, p. 758, 759.*

Jezus gaf Zijn leven niet op voordat Hij het werk had volbracht dat Hij kwam doen; en Hij riep met Zijn laatste adem uit: "Het is volbracht!" Engelen verheugden zich toen de woorden werden uitgesproken, want het grote plan van verlossing werd triomfantelijk uitgevoerd. Er was vreugde in de hemel dat de zonen van Adam nu, door een leven van gehoorzaamheid, eindelijk verheven konden worden tot de tegenwoordigheid van God. Satan was verslagen, en wist dat zijn koninkrijk verloren was. – *The Story of Redemption, p. 226.*

[Satan had gehoopt het heilsplan te kunnen verbreken, maar het lag te diep. En nu door de dood van Christus wist hij dat hijzelf uiteindelijk moest sterven, en dat zijn koninkrijk aan Jezus moest worden gegeven. Hij hield een raad met zijn engelen. Hij had niets tegen de Zoon van God kunnen uitrichten, en nu moesten zij hun inspanningen opvoeren en zich met hun macht en sluwheid tot Zijn volgelingen wenden. Zij moesten allen die zij konden beletten de verlossing te ontvangen, die Jezus voor hen gekocht had. Door dit te doen zou Satan nog steeds de regering van God

kunnen tegenwerken. Ook zou het in zijn eigen belang zijn om zo velen als mogelijk van Jezus af te houden. Want de zonden van hen die verlost zijn door het bloed van Christus, zullen uiteindelijk teruggeslagen worden op de aanstichter van de zonde, en hij zal hun straf moeten dragen, terwijl zij die de verlossing door Jezus niet aanvaardden, de straf van hun eigen zonden zullen ondergaan. – *Early Writings*, p. 178.

Zondag 18 september: De begindagen

Nadat Christus zich verwaardigd had Zijn hoge leiding te verlaten, van oneindige hoogte af te dalen en menselijkheid aan te nemen, had Hij elke toestand van menselijkheid op Zich kunnen nemen die Hij maar verkoos. Maar grootheid en rang waren niets voor Hem, en Hij koos de laagste en meest nederige levenswandel. De plaats van Zijn geboorte was Bethlehem, en aan de ene kant was Zijn afkomst arm, maar God, de Eigenaar van de wereld, was Zijn Vader. Geen spoor van luxe, gemak, zelfzuchtige bevrediging of verwennerij werd in Zijn leven gebracht, dat een voortdurende ronde van zelfverloochening en zelfopoffering was. In overeenstemming met Zijn nederige geboorte had Hij blijkbaar geen grootheid of rijkdom, zodat de nederigste gelovige niet hoeft te zeggen dat Christus nooit de spanning van knellende armoede heeft gekend.

Had Hij de schijn van uiterlijk vertoon, van rijkdom, van grootsheid bezeten, dan zou de armste klasse van de mensheid Zijn gemeenschap hebben gemeden; daarom verkoos Hij de nederige toestand van het veel grotere aantal van het volk. De waarheid van hemelse oorsprong moest Zijn thema zijn; Hij moest de aarde met waarheid bezaaien; en Hij kwam op zulk een wijze, dat Hij voor allen toegankelijk was, opdat de waarheid alleen indruk zou maken op de harten van de mensen. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 401.

De tevredenheid van Christus in welke positie dan ook, provoceerde Zijn broeders. Zij konden de reden van Zijn rust en kalmte niet verklaren; en geen enkele overtuiging van hen kon Hem ertoe brengen plannen of regelingen aan te gaan die de indruk van gemeenzaamheid of schuld droegen. Bij elke gelegenheid keerde Hij Zich van hen af, duidelijk verklarend dat zij anderen zouden misleiden, en de zonen van Abraham onwaardig waren. Hij moest zo'n voorbeeld stellen dat kleine kinderen, de jongere leden van het gezin van de Heer, in Zijn leven of karakter niets zouden zien dat een rechtvaardiging zou kunnen zijn voor welke slechte daad dan ook. Gij zijt al te bijzonder en eigenaardig, zeiden de leden van zijn eigen gezin. Waarom niet zijn als andere kinderen? Maar dit kon niet zo zijn; want Christus moest een teken en een wonder zijn vanaf Zijn jeugd, voor zover het strikte gehoorzaamheid en integriteit betrof. – *Fundamentals of Christian Educations*, p. 401.

Elke daad van overtreding, elke verwaarlozing of afwijzing van de genade van Christus, is een reactie op jezelf; het verhardt het hart, verdraait de wil, verdooft het verstand, en maakt je niet alleen minder geneigd om toe te geven, maar ook minder in staat om toe te geven, aan de tedere smeekbeden van Gods Heilige Geest. ...

Zelfs één verkeerde karaktertrek, één zondige begeerte, aanhoudend gekoesterd, zal uiteindelijk alle kracht van het evangelie neutraliseren. Elke zondige toegeeflijkheid versterkt de afkeer van de ziel van God. De man die een ongelovige hardheid of een stugge onverschilligheid voor de goddelijke waarheid vertoont, oogst slechts datgene wat hij zelf heeft gezaaid. In de gehele Bijbel is er geen vreselijker waarschuwing tegen het kwade, dan de woorden van de wijze man, dat de zondaar "gevangen wordt in de strikken van zijn eigen zonden" Spreuken 5:22. – *Steps to Christ, blz. 33, 34.*

Maandag 19 september: Veracht en verworpen door de mensen

Een menselijk lichaam en een menselijke geest waren [van Christus]. Hij was been van ons been en vlees van ons vlees. Hij was onderworpen aan armoede vanaf zijn eerste intrede in de wereld. Hij werd onderworpen aan teleurstelling en beproeving in zijn eigen huis, onder zijn eigen broeders. Hij was niet omringd, zoals in de hemelse voorhoven, met zuivere en lieflijke karakters. Hij werd omringd door moeilijkheden. Hij kwam in onze wereld om een zuiver, zondeloos karakter te handhaven, en om Satans leugen te weerleggen dat het voor de mens niet mogelijk was om de wet van God te houden. Christus kwam om de wet in zijn menselijk karakter te leven op precies die manier waarop allen de wet in de menselijke natuur kunnen leven als zij willen doen zoals Christus deed. Hij had heilige mannen van oudsher geïnspireerd om te schrijven ten bate van de mens: "Laat hij mijn kracht aangrijpen, opdat hij vrede met mij make; en hij zal vrede met mij maken" (Jesaja 27:5). – *Selected Messages, book 3, p. 129.*

De Schriftgeleerden en Farizeeën. ... waren vol afgunst omdat het volk zo aandachtig luisterde naar de woorden van deze nieuwe Leraar. Zij waren vastbesloten Zijn greep op de scharen te breken. Zij begonnen met Zijn karakter aan te vallen, zeggende dat Hij in zonde geboren was, en dat Hij duivelen uitdreef door de vorst der duivelen. Zo werden de woorden vervuld: "Zij hebben Mij zonder oorzaak gehaat" (Johannes 15:25; vgl. Psalm 69:4). De Joodse leiders belasterden en vervolgden Degene die de hoogste is onder de tienduizend en volkomen lieflijk.

Als wij ons afscheiden van de wereld en haar gewoonten, zullen wij het ongenoegen van wereldlingen ontmoeten. De wereld haatte Hem, die de belichaming van de deugd was, omdat Hij beter was dan zij. De dienaar is niet groter dan zijn Heer. Als onze wegen God behagen, zal de wereld ons haten. Als de Majesteit van de hemel naar deze wereld kwam, en een leven van vernedering en een dood van schaamte onderging, waarom zouden wij dan terugdeinzen omdat gehoorzaamheid een kruis met zich meebrengt? Als Hij vervolgd werd, kunnen wij dan een betere behandeling verwachten? Ik wijs u op het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt. Hij zal allen die tot Hem komen om hulp, troosten en ondersteunen. – *The Upward Look, p. 325.*

De tranen van Jezus waren niet in afwachting van Zijn eigen lijden. Vlak voor Hem lag Gethsemane, waar weldra de verschrikking van een grote duisternis Hem zou overschaduwden. ... Toch was het niet vanwege deze herinneringen aan Zijn wrede dood dat de Verlosser weende en kreunde in geestesangst. Het was geen zelfzuchtige

droefheid. De gedachte aan Zijn eigen lijdensweg intimideerde die nobele, zelfopofferende ziel niet. Het was de aanblik van Jeruzalem die het hart van Jezus doorboorde – Jeruzalem dat de Zoon van God had verworpen en Zijn liefde had geminacht, dat weigerde overtuigd te worden door Zijn machtige wonderen, en op het punt stond Zijn leven te nemen. Hij zag wat zij was in haar schuld om haar Verlosser te verwerpen, en wat zij had kunnen zijn als zij Hem had aangenomen die alleen haar wond kon genezen. Hij was gekomen om haar te redden; hoe kon Hij haar opgeven? – *The Desire of Ages*, p. 576.

Dinsdag 20 september: Jezus in Gethsemane

Toen in de hof van Gethsemane de beker van het lijden in de hand van de Verlosser werd geplaatst, kwam de gedachte bij Hem op: zou Hij die drinken of zou Hij de wereld verlaten om in zonde te vergaan? Zijn lijden was te groot voor menselijk bevattingsvermogen. Toen de zielenstrijd over Hem kwam, "waren Zijn zweetdruppels als grote bloeddruppels die op de grond vielen" (Lukas 22:44). De mysterieuze beker beefde in Zijn hand. In deze vreselijke crisis, toen alles op het spel stond, kwam de machtige engel die in Gods tegenwoordigheid staat, naar de zijde van Christus, niet om de beker uit Zijn hand te nemen, maar om Hem te sterken hem te drinken, met de verzekering van de liefde van de Vader.

Christus dronk uit de beker, en dit is de reden dat zondaars tot God kunnen komen en vergeving en genade vinden. Maar zij die delen in Christus' heerlijkheid moeten ook delen in Zijn lijden.

Zullen wij het kruis opnemen en op verstandige wijze begrijpen wat het betekent Christus te volgen, door zelfverloochening te beoefenen bij elke stap?

In die dikke duisternis was Gods aanwezigheid verborgen. Hij maakt van de duisternis Zijn paviljoen, en verbergt Zijn heerlijkheid voor mensenogen. God en Zijn heilige engelen stonden naast het kruis. De Vader was bij Zijn Zoon. Toch werd Zijn aanwezigheid niet geopenbaard. Als Zijn heerlijkheid uit de wolk was gevlogen, zou iedere menselijke toeschouwer vernietigd zijn. En in dat vreselijke uur kon Christus niet getroost worden met de aanwezigheid van de Vader. Hij troonde de wijnpers alleen, en van het volk was er niemand met Hem.

In de dikke duisternis verhulde God de laatste menselijke lijdensweg van Zijn Zoon. Allen die Christus hadden gezien in Zijn lijden, waren overtuigd van Zijn goddelijkheid. Dat gezicht, eenmaal aanschouwd door de mensheid, werd nooit vergeten. Zoals het gelaat van Kaïn zijn schuld als moordenaar uitdrukte, zo openbaarde het gelaat van Christus onschuld, sereniteit, welwillendheid – het beeld van God. Maar Zijn aanklagers wilden geen acht slaan op het zegel des hemels. Gedurende lange uren van lijdensweg was Christus aangestaard door de spottende menigte. Nu was Hij genadig verborgen door de mantel van God. – *The Desire of Ages*, p. 753, 754.

Met onnoemelijke liefde heeft onze God ons liefgehad, en onze liefde tot Hem ontwaakt naarmate wij iets begrijpen van de lengte en de breedte en de diepte en de hoogte van deze liefde die de kennis te boven gaat. Door de openbaring van de aantrekkelijke lieflijkheid van Christus, door de kennis van Zijn liefde die Hij tot ons

heeft betuigd toen wij nog zondaars waren, wordt het koppige hart gesmolten en onderworpen, en de zondaar wordt omgevormd en wordt een kind van de hemel. God gebruikt geen dwingende maatregelen; liefde is het middel dat Hij gebruikt om de zonde uit het hart te verdrijven. Daardoor verandert Hij hoogmoed in nederigheid, en vijandschap en ongeloof in liefde en geloof. ...

God is liefde. Als lichtstralen van de zon stromen liefde, licht en vreugde van Hem uit naar al Zijn schepselen. Het is Zijn natuur om te geven. Zijn eigen leven is de uitstroom van onzelfzuchtige liefde. – *Thoughts of the Mounts of Blessing*, p. 76, 77.

Woensdag 21 september: De gekruisigde God

Toen Christus Zijn kostbare leven opgaf, werd Hij niet gedragen door triomfantelijke vreugde. Alles was drukkende somberheid. Het was niet de angst voor de dood die op Hem drukte. Het waren niet de pijn en de schande van het kruis die Zijn onuitsprekelijke kwelling veroorzaakten. Christus was de vorst der lijdens; maar Zijn lijden kwam voort uit een besef van de kwaadaardigheid van de zonde, een weten dat door vertrouwdheid met het kwaad, de mens verblind was geworden voor de enormiteit ervan. Christus zag hoe diep de greep van de zonde op het menselijk hart is, hoe weinigen bereid zouden zijn om uit haar macht te breken. Hij wist dat zonder hulp van God, de mensheid ten onder zou gaan, en Hij zag velen ten onder gaan binnen het bereik van overvloedige hulp. – *The Desire of Ages*, blz. 752.

Toen Jezus aan het kruis hing en uitriep: "Het is volbracht", werd het voorhangsel van de tempel van boven naar beneden in tweeën gescheurd, om aan te geven dat God de priesters niet langer in de tempel zou ontmoeten om hun offers en verordeningen aan te nemen, en ook om te laten zien dat de scheidsmuur tussen de Joden en de heidenen was afgebroken. Jezus had Zichzelf ten offer gebracht voor beiden, en als zij al gered wilden worden, moesten beiden in Hem geloven als het enige offer voor de zonde, de Verlosser van de wereld.

Toen de soldaat de zijde van Jezus doorboorde toen Hij aan het kruis hing, kwamen er twee verschillende stromen uit, de ene van bloed, de andere van water. Het bloed moest de zonden afwassen van hen die in Zijn naam zouden geloven, en het water moest het levende water voorstellen dat van Jezus wordt verkregen om leven te geven aan de gelovige. – *Early Writings*, p. 209.

Ik zag Christus in het midden van een grote groep mensen. Hij trachtte indruk te maken op hun geest met Zijn leringen. Maar Hij werd door hen veracht en verworpen. De mensen maakten Hem het leven zuur en beschaamden Hem. Mijn leed was zeer groot toen ik het tafereel aanschouwde. ...

Er werd mij de lijdensweg van Christus in de Hof van Gethsemane voorgesteld, toen de mysterieuze beker beefde in de hand van de Verlosser. Vader, indien het mogelijk is," bad Hij, "laat deze drinkbeker van Mij heengaan; nochtans niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt." Mattheüs 26:39. Terwijl Hij tot de Vader bad, vielen grote druppels bloed van Zijn aangezicht op de grond. De elementen van duisternis waren rondom de Zaligmaker verzameld om Zijn ziel te ontmoedigen. ...

Hoe weinigen zijn er die beseffen dat dit alles voor hen individueel werd gedragen! Hoe weinigen die zeggen: "Het was voor mij, opdat ik een karakter zou vormen voor het toekomstige onsterfelijke leven."

Toen deze dingen zo levendig aan mij werden voorgesteld, dacht ik: "Ik zal nooit in staat zijn dit onderwerp voor de mensen te presenteren zoals het is;" en ik heb u slechts een vage voorstelling gegeven van wat mij werd getoond. Toen ik dacht aan die beker die beefde in de handen van Christus; toen ik mij realiseerde dat Hij had kunnen weigeren te drinken en de wereld had kunnen laten vergaan in haar zonde, heb ik gezworen dat elke energie van mijn leven gewijd zou zijn aan het werk om zielen voor Hem te winnen.

Donderdag 22 september: De lijdende God

Zijn hele leven had Christus aan een gevallen wereld het goede nieuws van de barmhartigheid en de vergevende liefde van de Vader bekendgemaakt. Verlossing voor de grootste zondaar was Zijn thema. Maar nu, met het vreselijke gewicht van schuld dat Hij draagt, kan Hij het verzoenende aangezicht van de Vader niet zien. De terugtrekking van het goddelijk gelaat van de Zaligmaker in dit uur van opperste smart doorboorde Zijn hart met een smart die nooit ten volle door de mens kan worden begrepen. Zo groot was deze kwelling dat Zijn lichamelijke pijn nauwelijks gevoeld werd.

Hij vreesde dat de zonde zo aanstootgevend voor God was, dat hun scheiding eeuwig zou zijn. Christus voelde de smart die de zondaar zal voelen wanneer barmhartigheid niet langer zal pleiten voor het schuldige ras. Het was het besef van zonde, waardoor de toorn van de Vader op Hem kwam als plaatsvervanger van de mens, dat de beker die Hij dronk zo bitter maakte, en het hart van de Zoon van God brak. – *The Desire of Ages*, p. 753.

Wat is onze weg naar de hemel? Is het een weg met alle gemak? Nee, het is een weg die smal is en schijnbaar ongemakkelijk; het is een weg van strijd, van beproeving, van verdrukking en lijden. Onze Kapitein, Jezus Christus, heeft niets voor ons verborgen wat betreft de strijd die wij moeten leveren. Hij opent de kaart voor ons en wijst ons de weg. "Hij zegt: "Span u in om in te gaan door de nauwe poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten binnen te komen, maar het niet kunnen" (Lukas 13:24). "De poort is wijd en de weg is breed, die naar het verderf leidt, en velen gaan daar binnen" (Mattheüs 7:13). "In de wereld zult gij verdrukking hebben" (Johannes 16:33). De apostel herhaalt de woorden van Christus: "Wij moeten door veel verdrukking het koninkrijk binnengaan" (Handelingen 14:22). Welnu, is dat het ontmoedigende aspect dat wij voor ogen moeten houden?

Jezus is het leven van elke genade, het leven van elke belofte, het leven van elke verordening, het leven van elke zegening. Jezus is de substantie, de heerlijkheid en de geur, het leven zelf. "Wie Mij volgt, wandelt niet in de duisternis, maar heeft het licht des levens" (Johannes 8:12). Dan is de koninklijke weg die de vrijgekochte bewandelt, geen ontmoedigende duisternis. Onze pelgrimstocht zou inderdaad eenzaam en pijnlijk zijn als Jezus er niet was geweest. "Ik zal u niet troosteloos achterlaten", zegt Hij

(Johannes 14:18). Laten wij dan elke geregistreerde belofte verzamelen. Laten we ze overdag herhalen en er 's nachts over nadenken, en gelukkig zijn. ...

Is dit niet een koninklijke weg die wij gaan, geworpen voor de vrijgekochten van de Heer om te bewandelen? Kan er een betere weg zijn? Een veiliger weg? Nee! Nee! Laten we dan de gegeven instructies in praktijk brengen. Laten wij onze Verlosser zien als ons toevluchtsoord, als ons schild aan onze rechterhand om ons te verdedigen tegen de pijlen van Satan. – *Selected Messages, book 2, pp. 243, 244.*

Vrijdag 23 september: Voor verdere bestudering

Lift Him Up, "Overwinnaar over de macht van de duisternis," p. 235;

In Heavenly Places, "No Exemption from Sorrow," p. 268.